

Országgyűlési Napló

Dr. Hiller István, Jakab István, dr. Latorcai János

elnöklete alatt

Jegyzők: *Földi László, Gelencsér Attila,
Hiszékeny Dezső, Szabó Sándor*

Tárgyai	Hasáb
Az ülésnap megnyitása.....	31093
Napirend előtti felszólalások:	
<i>Dr. Mellár Tamás</i> (Párbeszéd).....	31093
<i>Dr. Orbán Balázs</i> , a Miniszterelnökség államtitkára.....	31094
<i>Hohn Krisztina</i> (LMP).....	31096
<i>Dr. Völner Pál</i> igazságügyi minisztériumi államtitkár.....	31097
<i>Dr. Oláh Lajos</i> (DK).....	31099
<i>Dömötör Csaba</i> , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára.....	31100
<i>Bangóné Borbély Ildikó</i> (MSZP).....	31102
<i>Tállai András</i> pénzügyminisztériumi államtitkár.....	31104
<i>Dr. Brenner Koloman</i> (Jobbik).....	31105
<i>Kontrát Károly</i> belügyminisztériumi államtitkár.....	31107
<i>Nacsa Lőrinc</i> (KDNP).....	31108
<i>Dr. Völner Pál</i> igazságügyi minisztériumi államtitkár.....	31109
<i>Halász János</i> (Fidesz).....	31111
<i>Kontrát Károly</i> belügyminisztériumi államtitkár.....	31113
A koronavírus-világjárvány elleni védekezésről szóló 2021. évi I. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig.....	
<i>Dr. Völner Pál</i> igazságügyi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója.....	31114
Felszólalók:	
<i>Vigh László</i> , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	31116
<i>Dr. Vejkey Imre</i> , a KDNP képviselőcsoportja részéről.....	31117
<i>Dr. Gurmai Zita</i> , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	31118
<i>Schmuck Erzsébet</i> , az LMP képviselőcsoportja részéről.....	31120
<i>Dr. Lukács László György</i> , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	31121
<i>Arató Gergely</i> , a DK képviselőcsoportja részéről.....	31123
<i>Dúró Dóra</i> (független).....	31126
<i>Nacsa Lőrinc</i> (KDNP).....	31130
<i>Dúró Dóra</i> (független).....	31131
<i>Arató Gergely</i> (DK).....	31131
<i>Dr. Varga-Damm Andrea</i> (független).....	31132
<i>Bányai Gábor</i> (Fidesz).....	31137
<i>Dr. Vejkey Imre</i> (KDNP).....	31142
<i>Dr. Varga-Damm Andrea</i> (független).....	31142
<i>Dr. Völner Pál</i> igazságügyi minisztériumi államtitkár előadói válasza.....	31143
A felsőoktatási intézmények versenyképes működését elősegítő szabályokról, valamint egyes vagyongazdálkodási, kormányzati igazgatási és büntetőjogi tárgyú törvények módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig.....	
<i>Dr. Orbán Balázs</i> , a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előadója.....	31145
Felszólalók:	
<i>F Kovács Sándor</i> , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	31152
<i>Dr. Brenner Koloman</i> , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	31154
<i>Nacsa Lőrinc</i> , a KDNP képviselőcsoportja részéről.....	31157
<i>Dr. Hiller István</i> , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	31161
<i>Arató Gergely</i> , a DK képviselőcsoportja részéről.....	31165
<i>Balczó Zoltán</i> (Jobbik).....	31168
<i>Dr. Hiller István</i> (MSZP).....	31170
<i>Dr. Orbán Balázs</i> , a Miniszterelnökség államtitkárának előadói válasza.....	31171
Egyes belügyi tárgyú törvényeknek az Alaptörvény kilencedik módosításával, valamint a védelmi és biztonsági tevékenységek összehangolásáról szóló 2021. évi XCIII. törvénnyel összefüggő módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig.....	
<i>Kontrát Károly</i> belügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója.....	31176

Felszólalók:

Bartos Mónika , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	31178
Dr. Lukács László György , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	31179
Nacsa Lőrinc , a KDNP képviselőcsoportja részéről	31180
Arató Gergely , a DK képviselőcsoportja részéről	31181
Dr. Gurmai Zita , az MSZP képviselőcsoportja részéről	31183
Kontrát Károly belügyminisztériumi államtitkár előadói válasza	31185

Az atomenergia-felügyeleti szerv jogállásával összefüggésben egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig .....

Schanda Tamás János innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója .....

Felszólalók:

Bartos Mónika , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	31189
Balczó Zoltán , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	31190
Nacsa Lőrinc , a KDNP képviselőcsoportja részéről	31191
Dr. Gurmai Zita , az MSZP képviselőcsoportja részéről	31193
Arató Gergely , a DK képviselőcsoportja részéről	31195
Schanda Tamás János innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár előadói válasza	31197

Napirend utáni felszólalás:

Tuzson Bence (Fidesz)	31200
Schanda Tamás János innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár	31201

Az ülés bezárása .....

Az ülésen jelen volt:

DR. ORBÁN BALÁZS, a Miniszterelnökség államtitkára, ZSIGÓ RÓBERT államtitkár, DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára, DR. FÓNAGY JÁNOS, a Miniszterelnöki Kormányiroda államtitkára, FARKAS SÁNDOR agrárminisztériumi államtitkár, KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár, DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára, NÉMETH SZILÁRD ISTVÁN honvédelmi minisztériumi államtitkár, DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár, SCHANDA TAMÁS JÁNOS innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár, DR. SZTÁRAY PÉTER ANDRÁS külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, TÁLLAI ANDRÁS pénzügyminisztériumi államtitkár.

Az Országgyűlés őszi ülészakájának
2. ülésnapja
2021. szeptember 21-én, kedden
(9.01 óra - Elnök: Jakab István
Jegyzők: Földi László és Szabó Sándor)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Az Országgyűlés őszi ülészakájának 2. **ülésnapját megnyitom**. Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Földi László és Szabó Sándor jegyző urak lesznek segítségemre.

Köszöntök mindenkit, aki figyelemmel kíséri munkánkat.

Tisztelt Országgyűlés! Most **napirend előtti felszólalásokra** kerül sor. Napirend előtti felszólalásra jelentkezett Mellár Tamás képviselő úr, Párbeszéd-képviselőcsoport: „Aktuális ügyekről” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

DR. MELLÁR TAMÁS (Párbeszéd): Köszönöm szépen a szót. Elnök Úr! Tisztelt Ház! Kedves Képviselőtársaim! Orbán Viktor miniszterelnök úr szereti magát vezérlő tábornoknak mutatni, aki hadba száll az országot veszélyeztető ellenséggel szemben. Ezt tette 2011-ben is, amikor meghirdette az államadósság elleni harcot. Talán még önök, kormánypárti képviselőtársaim is emlékeznek rá, hogy azt mondta, idézem: „Egy nemzetet kétféleképpen lehet leigázni, karddal vagy adóssággal.” És igaza is volt a vezérlő tábornok, miniszterelnök urunknak, mert 2010 végén az adósság/GDP hányados rendkívül magas volt, 80,2 százalék, messze meghaladta a maastrichti 60 százalékos küszöbértéket. De harcos tíz év eltelté után, 2020 végén, ha megnézzük, az adósság/GDP hányados 80,4 százalék volt, vagyis semmit sem sikerült lefaragni az előző időszak magas értékéből.

De ne legyünk méltánytalanok, számítsuk be azt, hogy 2020-ban Covid-járványos időszak volt, tehát a válság miatt is eladósodhattunk. De 2021-ben már ismét hasított a magyar gazdaság, hiszen a második negyedévben 17,7 százalékkal emelkedett a GDP. Szakértők azt mondják, hogy 6, sőt 7 százalék fölötti lesz éves szinten a GDP növekedése. És az adósság/GDP hányados? Nos, az átmeneti csökkenés után éppen a múlt heti rekordnagyságú devizakötvény-kibocsátás után ez ismét 80 százalék fölé emelkedett.

Miniszterelnök úr, be kellene jelenteni, hogy 11 évnyi szakadatlan harc ellenére a csatát elvesztettük, az adósság győzedelmeskedik, győzedelmeskedett a gazdaságunk felett. Mégpedig ez a győzelem igen nagy mértékű, mert ha azt is beszámítanánk, hogy az Orbán-kormány felhasználta a magánnyugdíjpénztárak, pénztári megtakarítások GDP 10 százalékára rugó nagyságát, valamint az évi 4-5 százalékos EU-s támogatásokat, ha ezeket kivennénk a finanszírozásból, akkor azt kapnánk, hogy 150 százalék körüli lenne az adósság/GDP hányados, vagyis az egyévi GDP-nknek mintegy másfélszerese. Ezzel bizonyosan elsők lennénk az Európai Unióban.

A fideszes szavazótábor gyakran használja azt a szófordulatot, hogy „drága jó miniszterelnökünk” és „drága jó kormányunk”. Én ezzel teljes egészében egyetértek, sőt pontosan meg is tudom mondani, hogy mennyire drága, ugyanis 2010 végén az adósságállomány 21 794 milliárd forint volt, most, amikor föl-vettük az 1600 milliárdos kötvényhitelt, 41 000 milliárd feletti számot kapunk. Ez azt jelenti egyébként, hogy ez alatt a 11 év alatt 20 000 milliárddal nőtt az adósságállományunk, az Orbán-kormány sikeresen megduplázta az adósságállományt. Ha ezt a 20 000 milliárdot elosztjuk a 11 esztendőre, akkor azt kapjuk, hogy minden percben 3,5 millió forinttal nő az adósságunk. Tehát míg ezt a kis ötperces beszédemet elmondom, 17,5 millióval terhelték meg önök, az önök kormánya az adófizető polgárokat. (Dr. Völner Pál: *És a megörökölt adósság?*) Tehát ennyire drága nekünk az Orbán-rezsim.

Vagyis a feladat az ellenzék számára, azt gondolom, eléggé nyilvánvaló és egyértelmű: sürgősen meg kell szabadulnunk a fiskális alkoholizmus betegségébe esett Fidesz-kormánytól (Dr. Rétvári Bence: *Karácsony jelentette be, hogy még több hitelt vesz fel! Karácsony ellen beszélj!*), legkésőbb természetesen 2022 tavaszán, mert az adófizető polgárok ezt már nem fogják tudni tovább finanszírozni. (Dr. Rétvári Bence: *Karácsony bejelentette, hogy még több hitelt kell felvenni!*) Köszönöm szépen a figyelmet. (Taps az MSZP soraiból. - Dr. Rétvári Bence: *Még volt egy perced!*)

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! A kormány részéről Orbán Balázs államtitkár úr, miniszterhelyettes válaszol. Öné a szó, miniszterhelyettes úr.

DR. ORBÁN BALÁZS, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Képviselő úr, én örömmel hallgattam a felszólalásának azt a részét, amelyben aziránti, egyébként konzervatív gazdaságfilozófiai véleményének adott hangot, hogy minél kisebb egy ország eladósodása, annál jobb, és minél nagyobb, annál rosszabb. Csak akkor azt nem értem, hogy a parlamenti patkónak miért azon az oldalán ül, miért nem ezen az oldalán. (Dr. Rétvári Bence: *Így van!*) Tehát ez az, amit nem tudok összerakni az előző megállapítással, ugyanis - ahogy ön is egyébként kiválóan elmondta - a 2002-2010 közötti gazdaságpolitikának éppen az volt a csődje, hogy egyrészt válságot megelőzően eladósította az országot, miközben a világgazdaságban konjunktúra volt, közben emelte az eladósodás mértékét, ráadásul egy olyan egészségtelen gazdasági szerkezetet hozott létre, amelyben nem a munkát, a kapacitást, a gazdasági növekedést támogatta ez az eladósodás, hanem a segélyezésre épült, majd amikor beütött a válság, akkor sem jóléti intézkedések voltak, akkor sem munkahelyteremtő intézkedések, akkor sem beruházásösztönző intézkedések voltak, hanem a politikai rendszer finanszírozásáról szolt az eladósodottság további mértéke.

Tehát ez egy olyan típusú eladósodottság volt, ami az országot a szakadék mélyére lökte.

Ezzel szemben - ahogy ön is elmondta - 2010 után pontosan az az Alaptörvény, amelyről ön és párttársai beszélnek úgy, hogy kukába kellene dobni, a világon először tartalmazta az adósságfékszabályt, amely azt mondta, hogy a világgazdaság tartós visszaesése mint kivételes helyzet kivételével nem lehet Magyarországon olyan költségvetést elfogadni, amely nem az államadósság csökkenését eredményezi. Ezt a 2010 előtti kormányok, noha nem volt alkotmányos szabály, vagy lehet, hogy éppen azért, egyszer sem tudták teljesíteni. 2010 után ezt a szabályt minden esetben tudtuk teljesíteni, és ezért is tudtunk rendesen faragni az államadósság szintjéből.

Természetesen, amikor gazdasági világválság van - nem egyedül vagyunk a világban, tehát érdemes körülnézni, érdemes Eurostat-adatokkal, érdemes más uniós országok helyzetével összehasonlítani a magyar helyzetet -, élénkíteni kell a gazdaságokat, mindenki ehhez gyűjti a forrásokat, minden állam aktívan beavatkozik, és nézzük meg, hogy e tekintetben hogyan állnak Magyarország pozíciói. Azt látjuk, hogy Magyarország pozíciói régiós összehasonlításban sem rosszak. Például nézze meg Ausztria eladósodottságának a mértékét, vagy nézze meg azon déli országok eladósodottsági mértékét - amelyek miatt egyébként az uniós helyreállítási alapot egyáltalán létre kellett hozni -, Franciaország számait, Görögország számait! Azok komoly problémával küzdő országok, ráadásul amelyek ezek közül eurózónatagok is, azok nemcsak saját maguk költségvetési stabilitására jelentenek veszélyt, hanem az egész euró-zóna költségvetési stabilitására.

Ezzel szemben Magyarország, élve azzal a lehetőséggel, hogy itt lehet forrásokat gyűjteni a piacról - egyébként pont az ön által említett kötvénykibocsátás is azt mutatja, hogy a piaci szereplők bizalma Magyarország iránt töretlen, ez nem így volt 2010 előtt sem -, gyűjtött forrást a piacról, és gazdaságélénkítésre, munkahelyteremtésre, beruházásösztönzésre fordítottuk.

(9.10)

Ennek a gazdaságpolitikának köszönhető az, hogy mára, másfél évvel a koronavírus-járvány után, el tudjuk azt mondani, hogy visszajutottunk a válság előtti gazdasági teljesítmény szintjére. 2010 előtt, a 2008-2009-es válságnál hol jártunk ilyenkor? Ilyen horizont nem létezett. Akkor arról beszéltünk, hogy az államcsődöt hogyan kellene elkerülni. Egyébként pedig a Költségvetési Tanács működik, éppen most volt a Költségvetési Tanács ülése, és ők a garancia arra, hogy ha a gazdasági növekedés pályájára Magyarország visszatál - márpedig visszatál -, akkor az alkotmányban rögzített államadósságfék szabálya is érvényesül. Tisztelettel tudom tájékoztatni önt arról, hogy érvényesülni fog.

Továbbra is visszatérnék végezetül a kiinduló kérdésemhez: nem értem, hogy mit keres a parlamenti patkó azon oldalán. Szerintem a baranyai választópolgárok sem értik. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm miniszterhelyettes úr választát. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Hohn Krisztina képviselő asszony, LMP-képviselőcsoport: „Tegyük a családi és iskolai erőszak ellen” címmel. Öné a szó, képviselő asszony.

HOHN KRISZTINA (LMP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Képviselőtársaim! Ismét a parlament elé hoztam ezt a témát, hiszen szomorú aktualitása van, ugyanis az elmúlt időszakban bizony családi tragédiával végződő híreket lehetett olvasni, illetve sajnálatosan egy iskolában bullyinggel érintett diák öngyilkosságáról is.

Nagyon sok ilyen téma van, rengeteg a rejtett eset, tudjuk. Sajnos, én is ismerek bántalmazottakat, akiknek rendszeresen el kellett a múltban vagy még manapság is el kell szenvednie valamilyenfajta, kapcsolaton belüli erőszakot. Rengeteg olyan gyermek van, akit otthon bántalmaznak, akinek nem megfelelőek a körülményei, tudjuk.

Szigorították a törvényt, amit én nagyon jónak találtam, és támogattam is, viszont azt gondolom, hogy ebben a helyzetben ez kevés. Sokkal többet kéne tennünk, a társadalomnak is, a kormánynak is, a parlamentnek is, a törvényhozásnak is ezek ellen az esetek ellen, a megelőzésre sokkal nagyobb gondot kéne fordítani. Nincsenek arra szavak, amit egy anya érezhet akkor, amikor arról kell értesülnie, hogy a fia öngyilkos lett iskolai rendszeres bántalmazás vagy zaklatás miatt. És akkor még nem beszéltünk az interneten keresztül terjedő zaklatásról, egymás bántalmazásáról, különböző jelzőkről, amiket akár a politikusok is megkapnak mindkét oldalon.

Azt gondolom, hogy sürgősen intézkednünk kell, ezért újabb törvényjavaslatot és határozati javaslatot fogunk benyújtani, hátha gondolatot ébreszt majd önökben, és még több lépést tesznek annak érdekében, hogy ezeknek az eseteknek elejét vegyük; különösen a gyermekek miatt, hiszen a gyermek az első, mint tudjuk.

Nagyon örülnék annak, ha a törvényhozás elfogadná azt, hogy a rendszeresen erőszakot tevő embereket valamilyen pszichoterápiás kezelésre vagy egyéb más eltérítő kezelésre, csoportterápiára - szakemberek eldönthetnék, hogy milyen fókú és milyen jellegű terápiára - küldenek. Gondoljunk bele, hogy akiket ittas vezetésen érnek, azokat is elküldik eltérítésképpen terápia-szerűségekre, amit ezekben az esetekben is alkalmazni kéne, természetesen önköltségi áron. Tehát én nem azt mondom, hogy az állam finanszírozza ezt meg, hanem azt, hogy halmazati büntetésként vagy a feltételes szabadlábra helyezés esetén, vagy bármilyen esetben, ha ilyen cselekmény kiderül,

és ez bírósági szakaszba kerül, akkor legyen ez is benne, hogy igenis küldjék ezeket az embereket gyógykezelésre, hiszen a bántalmazó, akármilyen erős büntetést kap, bántalmazni fogja a partnerét, adott esetben gyermekek ellen fordul. Most itt nem is kell önöknek mondani, hiszen ők is olvasnak újságot, és létezik ilyen weboldal is, amelyik ezzel foglalkozik, ahol a gyermekek már felnőttként írják le, hogy gyermekkorukban hogyan abuzálták őket akár a családtagjaik, szomszédok vagy bárkik.

De egyszerűen úgy gondolom, hogy sokkal többet kell ennek a megelőzésnek az érdekében tenni. Például vannak társadalmi célú hirdetések, amikben fel lehetne hívni erre a figyelmet, hiszen a kapcsolaton belüli vagy családon belüli erőszak nem magánügy. Nem magánügy, és nincs egyedül az áldozat. Természetesen arról is beszélni kell, hogy az áldozatoknak is segítségre van szükségük. Az iskolapszichológusokra túl sok gyermek jut. Sok esetben alig tudják megoldani. Elhiszem, kevés az iskolapszichológus, de akkor valamilyen ösztönzőkkel kéne a számukat növelni. Például lehetne akár ösztöndíjprogrammal segíteni azt, hogy akarjanak iskolapszichológusnak tanulni a fiatalok, illetve a bérüket is olyan formába kéne hozni és meg kéne emelni annak érdekében, hogy akarják ellátni ezt a feladatot.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Szerintem e tekintetben azért elég nagy baj van, különösen most, a pandémia után elszaporodtak, felerősödtek a mentális betegségek, és valamit sürgősen tennünk kell. Soha nem hagyhatjuk ezt abba, egészen addig, amíg egyetlen ilyen eset is lesz. Tudom, álmyszerű, amit én mondok, de mindenképpen törekedni kell arra, hogy ezeknek az erőszakos cselekményeknek a számát csökkentsük mind az iskolában, mind pedig a családokban vagy párkapcsolatokban, hiszen az áldozat nincs egyedül, mi sem hagyjuk őket egyedül, önök se hagyják őket egyedül. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Völner Pál államtitkár úr, miniszterhelyettes kíván válaszolni az elhangzottakra. Öné a szó, miniszterhelyettes úr.

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Először is hadd köszönjem meg képviselő asszonynak, hogy a hozzászólásaiban mindig érzem a segítő szándékot, és tényleg azt, hogy az elesettekről beszélünk, arról, hogy jobbítani akarunk, tehát gyakorlatilag nem egy politikai vita területére keveredünk, ami sajnos sok más esetben előfordul.

A képviselő asszony is itt volt a Házban, amikor szintén ilyen, hogy úgy mondjam, súlyos tragédiák után az Igazságügyi Minisztérium elkészített egy csomagot, amikor a büntetőjogi részét próbáltuk ennek a dolognak úgy szabályozni, hogy Európában talán a legszigorúbb szabályozási rendszert alakítottuk ki a

bűnelkövetőknél, akik kapcsolati erőszakban vagy akár súlyos bűncselekményekben vettek részt, és van olyan területe, hogy másokra veszélyt jelentenek a környezetükben, az áldozatokra. Tudjuk, hogy itt a feltételes szabadságra bocsátásból, gyakorlatilag például az élet elleni bűncselekményeknél kizártuk ezeket az embereket, hogy hosszabb ideig a börtönbeli prevenció megvalósuljon. Ez a legdurvább és a legegyszerűbb módja, de nyilván az alapproblémát nem oldja meg.

Utána az ennél szélesebb körben, a hozzátartozók sérelmére elkövetett bűncselekményeknél a bíróság csak kivételesen alapos vizsgálat mellett, egyedi mérlegelés alapján engedélyezhet ilyet, súlyos, személy elleni bűncselekménynél pedig kötelező pártfogó felügyelet kapcsolódik a börtönt követő időszakhoz, és kötelező az áldozatok védelmét szolgáló magatartási szabály, a távartatás megállapítása is.

A hozzátartozók sérelmére elkövetett kevésbé súlyos bűncselekményeknél is kötelező a felfüggesztésnél a pártfogó felügyelet elrendelése. A feltételes szabadságra bocsátás engedélyezésének körében egyébként döntéstámogatási eszközöket is bevetünk. Itt a büntetés-végrehajtási intézetnek az előterjesztéshez csatolnia kell az elítéltről készült összefoglaló jelentését, korlátozott beszámítási képességű elítélt esetén a mentális állapotára vonatkozó pszichológusi és szakorvosi véleményt, és a pártfogó felügyelő a sértettől is felvilágosítást kérhet, amikor a véleményét elkészíti, tehát meghallgatásra kerül a másik fél is, hogy azok a szempontok is érvényesüljenek. Az egészségügyről szóló törvényben pedig a korlátozott beszámítási képességű elkövetőnek kötelező pszichiátriai gyógykezelés kezdeményezését is előírjuk. Ugyanez vonatkozik arra az esetre is, ha az elítélt elmeállapotában később olyan fokú módosulás következik be, ami ezt indokolttá teszi. Tehát az Igazságügyi Minisztérium a büntetőjog eszközeivel is küzd ez ellen.

De mi az, ami egyébként a felvetett esetek többségére vonatkozóan a prevenció vagy éppen a látencia oldaláról szükségessé válik? 2018-19-ben a kapcsolati erőszak kezelésére 5 új krízisközpont létesült a meglévő 15 mellé; 19 úgynevezett félutas ház, a meglévő 6 mellé; 7 kríziskezelő ambulancia és 7 titkos menedékház a meglévő 1 mellé jött létre. Az Országos Kríziskezelő Információs Telefonszolgálat is a nap 24 órájában fogadja a hívásokat az ország teljes területéről. Az emberkereskedelem áldozatait is segítjük.

(9.20)

Mindezt állami támogatással. Jelenleg három ilyen intézmény működik 12-12 férőhellyel, és ezekhez 2-2 úgynevezett félutas ház is tartozik, amelyek akár öt évre is lakhatást biztosítanak az áldozatoknak. Tudjuk, hogy a magyar Igazságügyi Minisztérium áldozatsegítő központokat működtet, egyre újabbakat és újabbakat hozunk létre, most éppen Egerben. De minden olyan javaslatot, amit a képviselő asszony is említett - hogy hogyan tudunk még hatékonyabbak lenni, hogyan tudunk a jogrendszerbe beépíteni olyan

elemeket, amelyekkel akár az iskolarendszeren keresztül, akár a meglévő vagy új intézmények segítségével ezen a területen előrelépést tudunk elérni -, ezeket várjuk. Ígérem, hogy ezeket komolyan fel fogjuk dolgozni.

Ezen a területen eddig is béke volt, merthogy közös az érdekünk, és ezután sem lehet a politika tárgya az, hogy az áldozatok ne legyenek áldozatok, ha pedig vannak, azoknak a segítsége maximális legyen. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypártok sorában.)*

ELNÖK: Megköszönöm miniszterhelyettes úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Napirend előtti felszólásra jelentkezett Oláh Lajos képviselő úr, DK-képviselőcsoport: „Aktuális ügyek” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

DR. OLÁH LAJOS (DK): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Urak! A járvány első három hulláma azt mutatta meg, hogy a kormány a járvány mellett az önkormányzatok ellen is harcba küldte csapatait. Ellentétben, mondjuk, Németországgal és Ausztriával, ahol pluszforrásokat kaptak az önkormányzatok, tekintettel arra, hogy mégiscsak sokkal közelebb vannak az emberekhez, mint a kormány, itt a kormány nemhogy pluszforrást nem adott, hanem konkrétan a forráselvonás irányába ment el. De nemcsak hogy forrásokat vont el, hanem titkolózott az önkormányzatok előtt. Önök, tisztelt kormány, nem voltak hajlandók kiadni az önkormányzatoknak, hogy hány ember betegedett meg az adott önkormányzat területén, hány ember halt meg, hány ember kapta el a betegséget és hány embert oltottak be. Önök, kérem szépen, végig titkolóztak, visszatartottak információkat, s ezzel persze ártottak a járvány elleni küzdelemnek is. Tudjuk, hogy kevés pénz volt, annyira kevés, hogy azért a 70 milliárd forintot a vadászkiállításra önök meg tudják szavazni.

Most újra a veszélyhelyzet meghosszabbítása elé nézünk, és ilyenkor jogos a költői kérdés, hogy vissza kívánja-e adni a kormány az önkormányzatoknak az elvont forrásokat. Hajlandó-e végre arra a kormány, hogy ne különböztesse meg az önkormányzatokat a tekintetben, hogy ellenzéki vagy kormánypárti, hanem ha forrást biztosít valamire, akkor az ellenzéki önkormányzatok is kapjanak ezekből a forrásokból? De mint mondtam, ez költői kérdés volt. A valódi kérdés az, hogy akarnak-e újabb elvonásokat, készülnek-e titkos forráselvonási recepttel, tisztelt kormány, tisztelt fideszes képviselők.

Van még egy nagyon súlyos probléma ezzel a veszélyhelyzettel. Itt voltak az augusztus 20-ai ünnepek, a pápa sikeres budapesti látogatása, hatalmas plakátokon hirdetik a vadászkiállítást - ugyanakkor önök betiltották a szavazást, tisztelt kormány. Önök betiltották a demokrácia érvényesülését, mert nem engedik az időközi választásokat. Nem lehet ma Magyarországon időközi választást tartani. Mi az oka annak, hogy engedélyezik az augusztus 20-ai ünnepeket, engedélyezik

a vadászati kiállítást, de ugyanakkor tiltják az időközi választásokat? Miért nem engedik azt, hogy az időközi választás során az emberek kifejtsék akarataikat, végre szavazhassanak, és a demokrácia tudjon érvényesülni? Nagy tisztelettel arra kérem önöket - a meglepődött arcokat látva azt látom, hogy önök is most szembesülnek azzal a ténnyel, hogy nem lehet időközi választás -, tehát nagy tisztelettel arra kérem önöket, hogy módosítsák azt a szabályozást, hogy az időközi választás tiltva van. Azt gondolom, sérül azoknak az embereknek a joga, akik nem választhatnak ebben az időszakban. Még egyszer mondom, vadászati kiállításra lehet menni, semmi nem szükséges hozzá, több százezres augusztus 20-ai ünnepséget lehet tartani, egy kis önkormányzati, körzeti vagy kistéleplési időközi választást viszont nem engedélyeznek.

Azt kérdezem, hogy kívánják-e ezt módosítani, kívánják-e lehetővé tenni azt, hogy élhessenek demokratikus jogaikkal az emberek, vagy pedig önöknek csak az a fontos, hogy a vadászkiállítás meglegyen, de az nem érdekes, hogy a demokratikus jogaikkal tudjanak élni. Köszönöm szépen a lehetőséget. Köszönöm, elnök úr. *(Taps az ellenzéki oldalon.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Dömötör Csaba államtitkár úr, miniszterhelyettes kíván válaszolni. Öné a szó.

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Köszönöm a szót, elnök úr. Ami az önkormányzatok helyzetét illeti, látok egy óriási különbséget a kormány hozzáállása és a baloldali önkormányzatok hozzáállása között. Valóban benne voltunk egy nehéz járványhelyzetben, abban gazdasági nehézségekkel, és azt láttuk, hogy a baloldali önkormányzatok nem akarták kivenni részüket a járvány elleni védekezésből. Ehelyett politikai harcászati lövéseket próbáltak kialakítani az egyes önkormányzatokban, akkor is azt állították, hogy nincs elég forrásuk, ha a valóság ennek teljesen ellentmondott.

Engedje meg, hogy idehozzak pár számot ennek alátámasztására. 17 százalékkal több forrást kaptak az önkormányzatok, mint tavaly, és akkor a célzott fejlesztési forrásokról még nem is beszéltem. S ez a kormány eleve úgy kezdte a tevékenységét, hogy 1400 milliárdnyi adósságot vállalt át az önkormányzatoktól. Ez olyan adósság, tisztelt képviselő úr, amit önök hoztak össze még a baloldali kormányzás idején. Ha az iparüzésiadó-bevételekre gondol, ahol valóban elvárható lett volna, hogy támogassanak a baloldali önkormányzatok egy közös tehermegosztást a járvány elleni védekezésben, tehát ha az iparüzési adót nézem, azt látom, hogy 2014-19 között 50 százalékkal nőtt az önkormányzatok iparüzésiadó-bevétele, Budapest is, és ilyen körülmények között mondja ön azt, hogy forráskivonás történt. Tehát nem csupán átvállalta a kormány, az állam a baloldal által nehéz helyzetbe hozott önkormányzatok adósságát, hanem még az adóbevételeik is növekedhettek, azaz a pénzügyi mozgásterük javult. Mindent elmond erről, hogy

Budapest több mint 100 milliárd forintos pénzállományon ül - persze ez különböző eszközökben van, de a mozgásteret megvan -, ehhez képest semmi mást nem hallottunk, csak kesergést, hogy hogyan és miért nem lehet részt venni Budapest részéről a járványügyi védekezésben.

Ez a hajó már elment, tisztelt képviselő úr, leküzdöttünk úgy három hullámot, hogy a baloldali önkormányzatok és a főváros egyáltalán nem vette ki a részét a járvány elleni védekezésből. Volt persze ennél sokkal súlyosabb ügy is, például az, hogy a vakcinák ellen mentek. Még tegnap is volt olyan baloldali felszólalás, amely erőteljesen elbizonytalanító volt egyes vakcinatípusokkal szemben. Ez nem pálya, ez nincs rendjén, tisztelt képviselő úr!

Ami pedig az általános gazdasági intézkedéseket illeti, ön elvonásokról beszélt. Nekem nincs nagy illúzióm. Azt látom, hogy hiába jelentett be tegnap a miniszterelnök bármit, ami több millió magyar ember életét segíti, támogatást jelent, önök nem vesznek róla tudomást. Tényleg nehéz így bármilyen párbeszédet folytatni, hogy nemcsak hogy az intézkedéseket nem dicsérik - ezt nem is várjuk el önöktől, az ellenzéknek sohasem ez a dolga -, de az alapvető tényeket sem veszik figyelembe, és félretájékoztatják a saját szavazóikat is. Szeretném feltenni a kérdést: amikor megszületik egy olyan döntés, ami nem elvonásról szól, akkor egyáltalán tájékoztatják-e róla a saját szavazóikat? Például arról, hogy a kormány meghosszabbította a hitelmoratóriumot? Vagy hogy döntés született a családi adó-visszatérítésről? Ez önmagában több mint 1 millió családot érint, és több száz ezres visszatérítést jelent. Az egész ideig befizetett adójukat visszakaphatják a családok. *(Bangóné Borbély Ildikó: Csak visszaadtok valamit abból, amit elvettetek tőlük!)*

A kormány támogatja a minimálbér 200 ezer forintra történő emelését is, már csak a munkaadók és a munkavállalók megállapodása kell hozzá, de a kormány a maga részéről ehhez minden támogatást megad. A nyugdíjprémium meghaladhatja az 50 ezer forintot, plusz már kéthetig vissza tudunk adni abból, amit önök elvettek, a 13. havi nyugdíjból. Tehát gyakorlatilag óra hosszat tudnánk sorolni azokat az intézkedéseket, amelyek nem elvonásról szólnak, mint ahogy ön említette, hanem sok generáció, sok társadalmi csoport támogatásáról, úgy, hogy az ön által említett önkormányzatoknak is lenne mozgásterük ahhoz, hogy minden támogatást megadjanak a helyben élőknek.

Ezzel szemben az álhírkampányon kívül mit tudnak önök felmutatni? Ugyanazt a receptet, ami egyszer már beült. Ha egy kicsit jobban belehallgattunk az előválasztásnak nevezett valamibe, akkor egyet hallunk ki belőle: adóemelés, családtámogatás-kurtítás, nyugdíjlevétel, nyugdíjkurtítás és a munkavállalást ösztönző szabályok fellazítása. Sajnálom, hogy az önkormányzatok ezt a politikát támogatják. *(Dr. Oláh Lajos: Az időközi választással kapcsolatos kérdésre nem kaptunk választ!)* S hogy ebből mi lett a kormányzásuk alatt? Gyakorlatilag

gazdasági összeomlás. Nem szeretnénk ezt viszontlátni.

(9.30)

Ami pedig az időközi választásokat illeti, én nem tudom, hogy melyik helyen merült ez fel konkrét igényként - szívesen utánajárok. A szabályok egyértelműek, a választás előtti időszakban is egyértelműek. Egyébként meg az a véleményem az egészről, hogy az egész egy figyelemelterelés *(Az elnök csenget.)* arról, hogy a saját előválasztásukat sem tudták rendesen megszervezni. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok soraiban. - Dr. Oláh Lajos: Időközi választás! - Nacsá Lőrinc közbeszól.)*

ELNÖK: Megköszönöm a miniszterhelyettes úr választát. *(Dr. Oláh Lajos: Szégyen! Szégyen! - Dr. Rétvári Bence: Több bitcoin!)* Tisztelt képviselőtársaim, a párbeszédet szíveskedjenek máshol folytatni, a plénumon most nem!

Tisztelt Országgyűlés! Napirend előtti felszólásra jelentkezett Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszony, MSZP-képviselőcsoport: „Aktuális kérdésekről” címmel. Öné a szó.

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Köszönöm szépen. Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Urak! Tegnap meghallgattuk a miniszterelnök urat, meghallgattuk önöket *(Dr. Rétvári Bence: Mi is önöket!)*, és én azt vártam volna, hogy azokról a dolgokról beszéljen a miniszterelnök úr, amelyek nagyban érintik a magyar családokat ma Magyarországon. Azt vártam volna Orbán Viktortól, hogy azzal kezdje a felszólalását, hogy választ ad néhány kérdésre.

„160 százalékkal drágult a faanyagok ára Magyarországon egy felmérés szerint”, és nem csak a felmérés szerint; „Új történelmi csúcson a benzin ára, tovább drágul a gázolaj is”, a héten mindkettőnek az ára eléri a 457 forintot; „Egyetlen év alatt 10 százalékkal drágult a jogszívtvány megszerzése”; „Úgy lódul meg újra az infláció, hogy egyre kevésbé lehet a koronavírussal takarózni” - néhány szalagcím az elmúlt hetekből.

A koronavírus-járvány után tavasszal kezdődött az infláció emelkedése, több mint nyolc év után 5 százalék fölé emelkedett az áremelkedés üteme. A magyar infláció az Európai Unió tagországain belül az egyik legmagasabb értéket mutatja hónapok óta, a környező országokban mindenhol kisebb az áremelkedés mértéke. A KSH legfrissebb adatai szerint 2021 augusztusában a fogyasztói árak átlagosan 4,9 százalékkal magasabbak voltak az egy évvel korábbinál, sőt november és december környékére 5,3 százalék fölé jósolják az inflációt.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ha ma egy család elmegy bevásárolni, azzal szembeül, hogy milyen mértékben emelkednek az élelmiszerárak napról napra, hónapról hónapra. Tudják, egy karfiollevest lassan többbe kerül megfőzni, mint egy pörköltöt. Mindig arról

beszélünk, hogy hogyan kellene egészségesen és jól táplálkozni a magyar gyerekeknek, a családoknak, csak tudják, nincs miből. Nem tudom, hogy jártak-e önök boltban vagy piacon az elmúlt időszakban (*Nacsá Lőrinc közbeszól.*), hogy hogyan tudnak a magyar családok ma gyümölcsöt, alapvető élelmiszereket megvásárolni. Az elmúlt hónapokban azt láttuk, hogy drasztikusan emelkedtek a zöldségek, gyümölcsök árai, a legnagyobb áremelkedést az étolaj mutatta, éves alapon még augusztusban is 30 százalékkal felett volt az áremelkedés mértéke. A munkahelyi étkezés 9,2 százalékkal, a margariné 9,1 százalékkal, a baromfiúság 8,9 százalékkal, a liszté 8,2, a büféáraké 7,2, az éttermi étkezés 7 százalékkal emelkedett az elmúlt időszakban - és megint megemlíteném a brutális benzin- és gázolajár-emelkedést is. És önök itt jönnek nap mint nap, és dicshimnusz zengenek mindenről ebben az országban, csak arról nem beszélnek, hogy hogyan lehetne ezt az áremelkedést megfékezni Magyarországon.

És akkor beszéljünk most az építőanyagok áráról! Ugyebár önök folyamatosan azt mondják, hogy mennyivel támogatják az otthonteremtést, a lakásépítést, a lakásfelújítást, csak tudják, egy-egy ilyen bejelentés után azt látjuk, hogy elszabadulnak az árak. Januárban egy köbméter fa még körülbelül százezer forintba került, most van, ahol - a saját térségemben is - 260 ezer forintért lehet megvásárolni egy köbméter fát. Tudják, azt a támogatást, amit most a lakásfelújításnál adnak, a 3 millió forintot nemhogy elveszi az emelkedés, hanem még nem is elég, sokkal többet drágult az építőanyag ára, mint amennyi támogatást adnak. A Gazdasági Versenyhivatal elnöke pedig vadnyugatinak nevezte az építőanyag-piacon uralkodó állapotokat ma Magyarországon.

S közben önök újraindításról beszélnek, arról, hogy mindenki fizetésemelést kap, és tegnap a miniszterelnök úr bejelentette a családoknak az adóvisszatérítést. Tudják, csak azt adják vissza, amit önök elvettek az elmúlt időszakban. Beszéljünk csak a családi pótlékról! Az elmúlt 12 évben egy fillérrel sem emelkedett Magyarországon a családi pótlék. Csak azt adják vissza, amit eddig elvettek. (*Nacsá Lőrinc: És a családi adókedvezmény?*) Beszélhetnénk a családi adókedvezményről is. Az egygyerekesek és a háromgyerekesek családi adókedvezménye, mióta bevezették, nem emelkedett, csökkent a támogatás mértéke, ha csak az inflációt nézzük, az is rohamosan. És önök arról beszélgetnek, hogyan támogatják a magyar családokat? Hát, a legkisebb Magyarországon az álláskeresői járadékban részesülők száma, sőt Magyarországon több tízezerre, százezerre tehető azoknak a száma, akik már semmilyen ellátást (*Az elnök csenget.*) nem kapnak.

Én azt gondolom, hogy erről is kellett volna tegnap beszélni, nemcsak arról, hogy micsoda jólétben élnek a magyar családok (*Az elnök csenget.*), hanem a valóságról, tisztelt államtitkár urak. Köszönöm szépen, elnök úr. (*Taps a Jobbik és a Párbeszéd sorában.*)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Tállai András államtitkár úr, miniszterhelyettes kíván válaszolni az elhangzottakra. Miniszterhelyettes úr, öné a szó.

TÁLLAI ANDRÁS pénzügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Asszony! Hogyha az inflációról beszélünk, akkor helyezük el a magyarországi folyamatokat a nemzetközi folyamatokban! Hogyha arról is beszélt volna, hogy egyébként az Európai Unió minden országában növekszik az infláció, és igaz, hogy Magyarország az Európai Unió első harmadában van az infláció tekintetében, de például Lengyelországban 5 százalékkal, Észtországban 5 százalékkal, Belgiumban 4,7 százalékkal vagy Litvániában is 5 százalékkal az infláció, tehát az, ami Magyarországon történik, az nem egyedi eset. Ugyanis arról ön nem beszél, hogy ennek mi lehet az oka. Hát, nyilvánvalóan az az oka, hogy világjárvány van, és a világjárványban megfelelő gazdasági lépéseket kell hogy tegyenek országok - persze ez országonként más és más. Magyarország azt választotta, hogy a munkahelyek megtartása mindennél fontosabb, ezért ahhoz támogatást ad, új beruházásokhoz költségvetési támogatást ad, magyarul megpróbálja a gazdaságot válság idején is növelni és erősíteni. Ennek az egyik hatása az infláció növekedése. De az infláció nemcsak az Európai Unióban növekszik, hanem ha megfigyeli, az Európai Uniót kívül is, tehát ez ugyanúgy igaz az Egyesült Államokra, ahol 6 százalékkal fölötti az infláció, vagy ne is beszéljünk Törökországról, ahol megközelíti a 20 százalékos! De való igaz, az inflációtól, az áremelkedéstől meg kell óvni, meg kell menteni a lakosságot.

Önök akkor lenne igaza az elégedetlenkedésben ebben a felszólalásában, hogyha ön ugyan egy szót nem szolt arról, hogy hogyan alakulnak a nyugdíjak, hogyan alakulnak a jövedelmek Magyarországon; azért nem szolt róla nyilvánvalóan, mert ezek évek óta meghaladják az infláció mértékét. Az infláció ellen a kormánynak nincs gazdasági eszköze, módszere piacgazdaság lévén, a törvény a Magyar Nemzeti Bank számára ír elő feladatot és kötelezettséget. Ez nem azt jelenti, hogy közvetett módon persze a kormány nem tesz intézkedést, mint például az építőanyagár-emelkedések vonatkozásában meghozta azokat a lépéseket, amelyeket egy kormány egyébként megtehetett.

Térjünk vissza arra, hogy hogyan védekezik, hogyan ártalmatlanítja a magasabb inflációt a kormány! Úgy, hogy magasabb nyugdíjat ad, hogy kiegészíti a nyugdíjakat, és a nyugdíjak reálértékét minden évben, mióta 2010 óta Fidesz-kormány van, biztosította. Nem úgy az önök idejében! Az önök idejében is volt válság, akkor viszont csökkent a reáljövedelem, mínuszban volt, és ugyanúgy a nyugdíjak értékállandósága is. Például elvették a 13. havi nyugdíjat. Nagy jóérzéssel tölt el, hogy amikor a Fidesz-kormány benyújtotta, hogy az MSZP által elvett 13. havi nyugdíjat visszaadja, elkezdene visszaépíteni, ön ezt megszuvasztotta. Ez azt jelenti, hogy nem ért egyet azzal, amikor

önök a válság ellen, az infláció ellen úgy léptek fel, hogy csökkentették a nyugdíjasok jövedelmét, egyetértett a Fidesz-kormánnyal, és azt javasolom önnek, hogy a jövőben is ezt figyelje és kövesse.

(9.40)

Ha figyeli a kormány intézkedéseit, például hogy mit tesz az áremelkedés ellen, akkor még több igen szavazatot fog majd adni a kormány javaslatára.

Hogyan lehetséges az, hogy 2013 óta a reáljövedelmek folyamatosan növekednek? Higgye el, probléma az infláció, hogy magasabb - és ennek a folyamata -, de sokkal nagyobb probléma lenne, hogyha ezzel együtt az embereknek a jövedelme nem növekedne többel, és nem lennének az áruházak parkoló tele autóval, mert nem tudnak parkolni, már parkolót kell építeni, mert az emberek nem férnek el, annyian vásárolnak.

Magyarul: a fogyasztás is nő, és ez azt jelzi, hogy a kormány megfelelő lépéseket tesz és fog tenni az emelkedő inflációs áremelkedéssel szemben. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Megköszönöm miniszterhelyettes úr válaszáat. Tisztelt Országgyűlés! Napirend előtti felszólalásra jelentkezett Brenner Koloman képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport: „Lehallgatnak vagy meghallgatnak?” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

DR. BRENNER KOLOMAN (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársak! Július óta foglalkoztatja hazánk közvéleményét és a magyar polgárokat az a kérdés, hogy igaz-e, hogy a magyar fideszes kormány az ő mobiltelefonjukat lehallgatja egy izraeli kémsoftver segítségével, amely kémsoftvert egyébként úgynevezett lator államok szoktak nemzetközi összehasonlításban arra használni, hogy a saját ellenzéküket megfigyeljék.

Nem, kedves képviselőtársak, terroristák nem mobiltelefonon beszélnek meg ugyanis, hogy legközelebb hol robbantanak, üzeném önöknek. Önök júliusban bojkottálták a Nemzetbiztonsági bizottság üléseit - 1. számú beismerő vallomás. Önök tegnap 30 évre titkosították a Nemzetbiztonsági bizottságban elhangzottakat - beismerő vallomás 2. Ugyanis ha önöknek semmi rejtegetnivalója nem lenne ebben az ügyben, akkor a négy fideszes képviselő megjelent volna a munkahelyén júliusban, megjelent ott az ülésen a belügyminiszter úr, megjelent volna az igazságügyi miniszter asszony, aki az államtitkárára mutogatott a sajtóban aztán, és mindenki elmondta volna, hogy mi történt, és megnyugtatták volna a magyar polgárokat. Nem, önök nem tették ezt meg - beismerő vallomás 3.

Azt gondolom, hogy az Európai Parlament döntése, amelyben nagy konszenzus alakult ki a szélsőbalról az önök elvbarátaiig, a szélsőjobb big bezárólag... - tehát mindenki elítélte ezt a történetet. Önök tehát azóta

is akadályozzák a Nemzetbiztonsági bizottságot, a parlament legfőbb bizottságát abban, hogy megnyugtassák a magyar polgárokat arról, hogy önök nem hallgatják le őket. Azt gondolom, hogy ez az ügy abban a folyamatban értékelendő, amit úgy hívunk, hogy a Fidesz egypárti túlhatalmának folyamatos kiépítése.

Egy másik eklatáns példáról is szeretnék önöknek beszámolni. Szomorú az aktualitás, ugyanis tegnap este 11-re Halász János összehívta a Médiatanács tagjait választó ad hoc bizottságot, amelynek ellenzéki alelnöke volnék. Na, most emlékezzünk arra, mi történt legutóbb! Önök annak ellenére, hogy az öt ellenzéki frakció megegyezett abban, hogy csak kettő ellenzéki tagot válasszunk be a Médiatanácsba, önök ezt lecsöpörték, sőt továbbmegyek, az öt ellenzéki frakció egyetlenegy tagban is meg tudott előzetesen egyezni, önök azt is megakadályozták, hogy egyetlenegy ellenzéki tagja legyen annak a Médiatanácsnak, amely ítélelevenek és holtak fölött, és aztán persze nem csodálkozunk, hogy milyen a médiahelyzet hazánkban.

Itt is meg szeretném említeni, hogy már a 2018-as választásról azt állapították meg az EBESZ nemzetközi megfigyelői, hogy szabadnak talán tekinthetők voltak, de fairnek semmi esetre sem. Hiszen egy kiegyensúlyozottan működő polgári demokrácia, amiben mi a néppárti Jobbik nevében hiszünk, úgy működik, hogy egy jól informált magyar polgár - jól informált, tehát nem a közmédia, Tények, Híradó és Kossuth rádió Bermuda-háromszögében tévelygő, megtévelyedett fideszes állampolgár, aki egy alternatív valóságban hisz, tehát egy jól informált magyar polgár - bölcs döntést hoz a hazája sorsáról és arról, hogy ki vezesse.

Én biztos vagyok benne, hogy annak ellenére, hogy 2018. április 7-én történt meg az a csúfság, ami számomra személyesen is azért volt nehezen megélhető, mert az első munkahelyem a Kiszöld soproni szerkesztősége volt újságíróként, amikor az összes megyei napilap, mint a régi kommunista időkben, én emlékszem rá, önök is ott szemben, elvtársak, akik MSZMP-tagok voltak, velem ellentétben, gyakorlatilag ugyanazzal a címlappal, ugyanazzal az Orbán-fotóval és ugyanazzal az egyenvezércikkkel jelent meg. Hát, gratulálok! Önök elérték azt, hogy a kommunista időkben, a 80-as évek vége felé nagyobb volt a mediaszabadság, mint jelenleg. *(Közbeszólás a kormánypártok soraiból: Ülj már le!)*

Azt kell hogy mondjam, hogy attól, hogy valaki lemerheti még írni a véleményét, az ugyan nem sajtószabadság, bármennyire is bohóckodik miniszterelnök urunk egy kioszkban. Nem, nem az a sajtószabadság! A sajtószabadság az, hogy az egyetlen polgári hellyel, a Magyar Hangot Szlovákiában kell kinyomtatni azért, mert a fideszes egypárti túlhatalom miatt egyetlenegy magyar nyomda sem vállalta a kinyomtatását *(Dr. Rétvári Bence: Majd Cseh Katalin!)*, pedig ez piaci feltételekkel, kizárólag az előfizetőkből él, és nem a magyar adófizető polgárok pénzéből.

De van egy jó hírem is: a jövőre felálló nemzeti egységkormányunk *(Derűtség a kormánypártok soraiban. - Dr. Rétvári Bence: Gyurcsány Ferenc*

vezetésével!), mindannyian vissza fogjuk állítani a médiaszabadságot is, és a magyar polgárokat is megnyugtatjuk arról, hogy nem fogjuk őket lehallgatni (Dr. Rétvári Bence: *Gyurcsány és a gumilövedék! - Az elnök megkocogtatja a csengőt.*), mert mi meghallgatjuk őket. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. (Dr. Mellár Tamás *tapsol.*)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Konrád Károly államtitkár úr, miniszterhelyettes kíván válaszolni. Miniszterhelyettes úr, öné a szó.

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Magyarország demokratikus jogállam, a törvények betartása mindenkire nézve kötelező, az állampolgároknak és a hatóságokra egyaránt kötelező. Magyarország nemzetbiztonsági szolgálatai hazánk függetlenségének és alkotmányos rendjének védelme érdekében látják el feladataikat.

Tisztelt Képviselő Úr! 2010. május 29-e óta a magyar nemzetbiztonsági szolgálatok illegális megfigyelést nem folytattak és ma sem folytatnak. A leplezett eszközök alkalmazására feljogosított állami szerveket kormányzati és kormányzattól független intézmények rendszeresen ellenőrzik.

Az Országgyűlés a Nemzetbiztonsági bizottság közreműködésével látja el a nemzetbiztonsági szolgálatok parlamenti ellenőrzését. A Belügyminisztérium és az irányítása alatt álló szolgálatok a bizottságot rendszeresen tájékoztatják a szolgálatok tevékenységéről és minden aktuális nemzetbiztonsági kérdéstről. A minisztérium vezetése és a szolgálatok vezetése a bizottság meghívásának minden alkalommal, évente több alkalommal rendszeresen eleget tesz.

A Nemzetbiztonsági bizottságot ellenzéki politikus vezeti, jelenleg az ön frakciótársa. Kérdezze meg, képviselő úr, hogy volt-e olyan bizottsági ülés, ahol a kormányzat vagy a szolgálatok munkatársai megjelentek vagy nem jelentek meg. Kérem, tegye meg! Minden alkalommal megjelentek.

Ami pedig a kérdés tegnapi napot illető részét illeti, a Nemzetbiztonsági bizottság tegnapi zárt ülésén az ön által említett kérdésekről a belügyminiszter úr tájékoztatást adott.

Tisztelt Képviselő Úr! Ami a médiahelyzetet illeti, szeretném elmondani, hogy Magyarországon szabad a média, kérem, ön se mondjon mást! Magyarországon sajtószabadság van. Ha megnézi a médiahelyzetet, megnézi, hogy milyen médiumok működnek Magyarországon, akkor azt láthatja, hogy Magyarországon az ellenzéki médiumok is szabadon működhetnek, gazdag az ellenzéki médiumok kínálata. Kérem, a saját önbecsülése érdekében, képviselő úr (Dr. Brenner Koloman: *Csak nem nyomtatják ki Magyarországon a lapot!*), ne hasonlítsa a mai viszonyokat az 1990 előtti viszonyokhoz! Ha ön akkor a Kisalföld szerkesztőségében dolgozott (Dr. Brenner Koloman: *Nem akkor volt! '92-ben!*), nem tudom, hogy milyen

beosztásban (Dr. Brenner Koloman: *'92-ben! Halló!*), de kérem, a mai viszonyokat ne hasonlítsa ahhoz.

Magyarországon sajtószabadság van, a média szabad. Kérem önt, hogy ezt a jövőt illetően ne cáfolja! Köszönöm szépen. (Taps a kormánypárti padsorokban.)

ELNÖK: Megköszönöm a miniszterhelyettes úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Nacsa Lőrinc képviselő úr, KDNP-képviselőcsoport: „Aktuális kérdésekről” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

NACSA LŐRINC (KDNP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Egészen elképesztő és összehangolt támadássorozat indult hazánk ellen a tavaszi ülészakában elfogadott, pedofilok elleni fellépésről és gyermekvédelemről szóló törvény miatt.

(9.50)

Számtalan alaptalan híresztelés, politikai vád jelent meg a törvénnyel kapcsolatban, és ezer meg ezer hazugság és rágalom látott napvilágot. A hazai baloldal és brüsszeli szövetségeseik, valamint az LMBTQ-propagandát kiszolgáló NGO-k egész sora zúdíttott ösztüzet Magyarországra, azért, mert kimondtuk, a magyar gyermekek nevelése és különösen a szexuális nevelés kizárólag a magyar szülők joga.

Innen is ki kell jelentenünk, hogy Magyarország elkötelezett a gyermekvédelem iránt, a gyermekek ügye számunkra a legfontosabb. Brüsszel hiába akarja azt elérni, hogy LMBTQ-aktivistákat engedjünk be az óvodákba és az iskolákba, erre mi nem vagyunk hajlandóak. A gyermekvédelmi törvény elleni támadást persze megint jogállamisági köntösbe csomagolták. Amikor szempontjaikat elküldték, egyértelműen kiderült, honnan is fúj a szél, mivel harmatgyenge jogi érveléssel próbálták támadni hazánkat.

Az Európai Unió saját alapjogi chartájának 14. cikkelye is egyértelműen kimondja, a szülők kizárólagos joga, hogy vallási, világnézeti és pedagógiai meggyőződésüknek megfelelően biztosítsák gyermekeik oktatását és nevelését. És vajon ki foglalkozik az Európai Parlamentben ezzel az ügygel? Egészen felháborító, hogy egy meleg bosszúpornó miatt jogerősen két éves szabadságvesztésre ítélt baloldali képviselőre bízta az Európai Parlament a magyar gyermekvédelmi törvény ügyét.

Magyarország mindenki emberi méltóságát tiszteletben tartja. Nekünk semmi dolgunk, hogy valaki felnőttként miként éli az életét, ha a jogszabályokat betartja, a gyermekvédelem azonban állami kötelezettség, itt nem engedhetünk.

Az előbbiekből világosan látszik, hogy Brüsszel szerint a szülők gyermekeik nevelésére vonatkozó kizárólagos jogát náluk felülírja az LMBTQ-propagandával foglalkozó nemzetközi szervezetek érdeke. Brüsszelnek

nyilvánvalóan nem tetszik, hogy mi kiállunk a gyermekeink védelme mellett, és sok nyugati országtól eltérően mi nem vagyunk hajlandóak beengedni a szexuális propagandát az iskolákba. Ezért a szokásos eszközökhöz nyúlunk: zsarolás, fenyegetőzés, eljárások. Mi azonban nem hátrálunk meg.

Persze Brüsszel igénybe veszi a magyar szövetségeseit is, hiszen a baloldal ebben az ügyben sem a magyar emberek mellé állt. A baloldal egyik miniszterelnök-jelöltje, Fekete-Győr András úgy fogalmazott, támogatná, hogy transznemű emberek tartssanak felvilágosító órákat az óvodásoknak és az iskolásoknak. Ez ma a baloldal álláspontja. Az unalomba fulladt balos miniszterelnök-jelölti vitában többen is megfogalmazták, hogy azonnal hatályon kívül helyeznék a parlament által elfogadott, a pedofilok elleni fellépésről szóló és gyermekvédelmi törvényt, ha kormányra kerülne. Jakab Péter szerint nincs is szükség ilyen törvényre. Lássunk tisztán! Tehát ha önökön, baloldali képviselőkön múlna, az óvodákban és iskolákban lehetne a szexualitást öncélúan bemutatni (*Dr. Varga-Damm Andrea, széttárva a karját: Ne nekem monddjad, én egyetértek!*), a nemváltást, a homoszexualitást vagy épp a pornográfiát hirdetni, propagálni. Szégyen!

Azért kellett kiállnunk a gyermekekért, mert önök a brüsszeli szövetségeseikkel együtt egy hálószo-bakérdésből gyerekszo-bakérdést hajlandóak csinálni. (*Dr. Varga-Damm Andrea közbeszól.*) Ezért ebben a kérdésben a végső szó a magyar embereké lesz. Hiába zsarolja Brüsszel Magyarországot a helyreállítási pénzek visszatartásával, ezekben a kérdésekben népszavazás lesz, az ügyben nem Brüsszel, hanem a magyar emberek dönthetnek majd. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypártok soraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. (*Dr. Varga-Damm Andreának:*) Képviselő asszonynak jelzem itt a bal oldalon, független képviselőnek, hogy nyilván a baloldali képviselőtársak a képernyőkön keresztül figyelték képviselő úr felszólalását.

Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Völner Pál államtitkár úr, miniszterhelyettes kíván válaszolni. Parancsoljon!

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Itt ültünk, amikor elfogadtuk ezt a bizonyos törvényjavaslatot, és valóban, ez egy furcsa helyzet, ahogy akkor sem vállalta fel a baloldal, mellészélességgel kiáll Brüsszel mellett, az Európai Unió Parlamentje mellett, amely rá akarja kényszeríteni az Unió tagállamait arra, hogy az LMBTQ-propagandát háborítatlanul lehessen terjeszteni a kiskorúak körében is, akár a közintézményekbe behatolva. Gyakorlatilag látszik az a fajta nyereszkeskedő álláspontjuk, amit Karácsony Gergelynél is láthattunk, hogy erről most nem beszélünk, ugye, a migrációról, de ugyanez az álláspont látható az ő esetükben ennek a törvénynek a kapcsán is.

Tehát miről szól a törvény? Kőkeményen egyrészt a pedofil bűncselekményeket sokkal súlyosabban büntetjük. Ez egyébként a baloldalnak is egy követelése volt, ennek ellenére nem szavazták meg ezt a törvénycsomagot. A másik része pedig, amit a törvény vitája folyamán is felvetettek, hogy azt értik, hogy szigorúbban büntetjük, de miért nem teszünk annak érdekében, hogy ezt megelőzzük, védjük a gyermekeket akármilyen káros hatással szemben. S akkor született meg a szabályozásnak az a része, amely a kiskorúak védelmét szolgálja, amely kimondta, kizárólag a szülők joga a szexuális nevelés meghatározása, és semmilyen szervezetnek nincs olyan joga, hogy akár az óvodákban, akár az iskolákban olyan szexuális tartalmakat hirdessen, amelyek nem képezik a tananyag részét, amelyet a szülők nem kértek, és amelyhez a szülők beleegyezését korábban nem is kérték ki. Hiszen mint utólag kiderült, ami a vita során még nem is volt köztudott, itt mindenki arra hivatkozott, hogy minek ilyen szabályozás, hiszen senki nem tud konkrét eseteket. Kiderült, hogy két budapesti gimnáziumban igenis voltak már ilyen akciók, egy budaörsi gimnáziumban pedig éppenséggel egy transzvesztita volt az, aki megjelent, és anélkül, hogy a szülők tudtak volna róla, népszerűsítette azt, hogy ezek milyen kiváló tanok, amelyeket ők hirdetnek.

S a másik, ami a legfelháborítóbb, hogy miután megszületett a törvény - amely elég rövid ahhoz egyébként, hogy bárki, ha venné a fáradságot, elolvashatná -, megpróbálták úgy feltüntetni, mintha ez a kiskorúak védelméről szóló rész pedofilá minősítette volna az eltérő identitással rendelkező csoportokat. Nem erről van szó. Arról van szó, hogy ezek a csoportok abban a formában ne érintkezzenek kiskorúakkal. És ha ezt belátnák, és az alapjogok szerint - egyébként pedig a szülőknek van ilyen alapjoga, hogy ők határozhatják meg ezt a fajta oktatási területet, hogy a gyerekeik miben részesüljenek -, akkor beláthatnák azt is, hogy csoportosan például egy LMBTQ-közösségnek vagy annak egy részének nincs ilyen alapjoga. Neki egyénként van joga, alapjoga, amit 18 éves nagykorától kezdve gyakorolhat, hogy ő úgy él és a társadalmon belül az egyéb jogszabályokat betartva, ahogy az neki kedve szerint tetszik, s ez a fajta korlátozás nem jelenik meg a törvényben.

Tehát minden olyan rágalom, ami egyébként Brüsszel részéről is megnyilvánul, és valóban érdekes - amúgy a magyar nyelv azt mondja, hogy kecskére bízták a káposztát -, tehát egy olyan bűnelkövetőre bíznak egy ilyen területet, aki gyakorlatilag az előéletében akár bűncselekményt is elkövetett ezen a területen. Hogyan várjuk el tőle, hogy ő objektív vizsgálatot lefolytatva majd megállapítja azt, hogy valóban a jog, az uniós charta, az Alaptörvény keretei között ezt mi megtehettük? S amihez kőkeményen és mindvégig ragaszkodni fogunk, hogy ez nemzeti hátszínbe tartozó kérdés.

És már megint azzal állunk szemben, hogy az Európai Unió Parlamentje gyakorlatilag hatáskörök

akar elvonni különböző határozatokon, állásfoglalásokon keresztül a különböző tagállamoktól, és ami sajnálatos - Juncker úr óta tudjuk, hogy az Európai Unió Bizottsága egy politikai bizottság, tehát már nem a törvények őre, hanem politikai szerepvállalásra készül -, ez az ügy is igazolja, hogy politikai alapon akarnak dönteni és szankciókkal sújtani Magyarországot. Elég, ha csak az újjáépítési alap körüli huzavonára gondolunk, amelyet nyíltan összekötöttek ezzel a kérdéssel, és ez azt jelenti, hogy az Unió működésével vannak problémák, tehát ha más nem, ez lakmuspapírként jelzi.

Amit összefoglalóan elmondhatunk, hogy ez nemzeti hatáskör, és amíg nemzeti kormány van Magyarországon, addig a gyerekeik neveléséről a szülők fognak dönteni. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Megköszönöm miniszterhelyettes úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Napirend előtti felszólásra jelentkezett Halász János képviselő úr, Fidesz-képviselőcsoport: „Aktuális ügyeink” címmel. Képviselő úr, öné a szó. *(Halász János felcsatolja a mikrofonját.)* Csak nyugodtan, képviselő úr! Ezt a technikai időeltolódást, időcsúszást beszámítjuk majd. Megkérem a munkatársakat, hogy szíveskedjenek az órát úgy elrendezni, visszaállítani, amikor képviselő úr megkezdte a beszédét. Képviselő úr, öné a szó, parancsoljon!

HALÁSZ JÁNOS (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Az elmúlt hetek legnagyobb horderejű nemzetközi eseménye az Egyesült Államok afganisztáni kivonulása volt.

(10.00)

A katonai szuperhatalom feladta a tálibok elleni harcot, és szövetségeseit is meglepve villámgyorsan sorsára hagyta az országot. Ma ismét káosz és polgárháborús állapotok uralkodnak Afganisztánban. A legtöbb elemző szerint a tálib uralom alatt az ország ismét az iszlamisták és a terroristák melegágyává válik. És máris tízezrek hagyták el ezt az országot, és indulnak meg Európa felé.

Látjuk azt is, hogy az afganisztáni helyzet nélkül is erősödött idén Európában a migrációs nyomás. A balkáni migrációs útvonal újra megtelt, a migránsok bejutását a Soros-féle NGO-k pénzzel és szervezési segítséggel továbbra is támogatják. Ezt mi, magyarok is tapasztaljuk a határainknál.

Ugyanis hazánkban is aggasztó mértékben emelkedik az illegális határátlépési kísérletek száma, és növekszik az embercsempész hálózatok aktivitása is. Az elmúlt évvel összevetve megsokszorozódott az illegális bevándorlási próbálkozók száma. 2020. szeptember közepéig 22 ezer határsértőt tartóztattunk fel. Idén ez a szám már 73 617 fő. Jelentősen nőtt az elfogott embercsempészek száma is. Idén szeptember 15-éig már 719 volt a lebukott embercsempészek száma,

ami háromszoros emelkedést jelent 2020-hoz képest. A tendencia egyértelmű: féltő, hogy Magyarországnak fel kell készülnie egy újabb, akár a 2015-ös illegális bevándorlás során tapasztalt migrációs hullámra is.

Ugyanakkor megnyugtató, hogy a határkerítés áll, a jogi határozat szigorú szabályai továbbra is érvényben vannak. Számíthatunk rendőreink és katonáink példás szolgálatára is, akik mindent megtesznek annak érdekében, hogy garantálják hazánk stabilitásának, szuverenitásának és biztonságának fenn tartását. Köszönjük áldozatos helytállásukat, szolgálataikat.

Tisztelt Ház! A nemrég lezárult nemzeti konzultáció eredményeiből is világosan látszik, hogy a kormány továbbra is számíthat a magyar emberek támogatására az illegális migráció elleni küzdelemben is. 1 millió 423 ezren töltötték ki a nemzeti konzultáció kérdőíveit. A válaszadók 98 százaléka egyetért azzal, hogy a járvány utáni két évben járványügyi migrációs stoppra van szükség, és teljesen le kell zárni a határokat a migránsok előtt, mert újabb vírusmutációkat hurcolhatnak be Magyarországra. Még ennél is nagyobb, 99 százalékos az egyetértés abban, hogy továbbra sincs szükség a migránsok kötelező szétosztására, és hogy nem lehet rákényszeríteni a migránsokat egyetlen országra sem.

Tisztelt Ház! Az ellenzék sajnos szokás szerint ezt a nemzeti konzultációt is támadta. Emlékezzünk, nem volt olyan nemzeti konzultáció, amibe ne szálltak volna bele páros lábbal. Támadták még a családkról szóló konzultációt is, sőt egyes képviselőik odáig mentek, hogy nyíltan összetépték a konzultációs íveket.

Ami ennél is felháborítóbb és veszélyesebb, hogy a konzultáció mellett az illegális migráció elleni védekezést is folyamatosan támadja az egész baloldal, sőt továbbra is nyíltan bevándorláspártiak. Gyurcsányék folyamatosan bírálják a határvédelmi intézkedéseket, lebontanák a kerítést, és beengednék a migránsokat. Nagyon úgy fest, hogy a baloldalon nem akarják tudomásul venni, hogy a magyarok már egyszer nem mondtak a bevándorlásra.

Jól emlékszünk, amikor Gyurcsány Ferenc azt nyilatkozta, hogy Magyarországnak kifejezetten javára válna, ha befogadná a bevándorlókat. És látjuk, hogy a baloldalon semmi nem változott. Pár hete Karácsony Gergely bukott le, amikor egy német liberális magazinnak azt nyilatkozta, hogy ők továbbra is bevándorláspártiak, csak ezzel nem szabad kampányolniuk Magyarországon.

Mi, magyarok ebből nem kérünk. Az ilyen nyilatkozatok újra és újra bizonyítják, hogy az ország védelmét nem lehet a baloldalra bízni. A magyar emberek biztonságának garantálásához meg kell állítanunk Gyurcsányt és Karácsonyt. A kormány az illegális bevándorlás elleni harcban is számíthat a Fidesz-frakcióra. Frakciónk teljes erejével a kormány mellett áll ebben az ügyben is. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padso-rokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Kontrát Károly államtitkár úr, miniszterhelyettes kíván válaszolni az elhangzottakra. Miniszterhelyettes úr, öné a szó.

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Egyetértünk önnel abban, hogy meg kell védeni Magyarországot, és meg kell védeni Európát. Az amerikai kudarc Afganisztánban olyan helyzetet teremtett, amelynek révén akár többmillió migránshullám is bekövetkezhet az elöttünk álló időszakban.

Magyarország álláspontja egyértelmű. Az országot elhagyó afgánokat a térségben kell tartani, és nem szabad Európába hozni. Hotspotokat, menekülttáborokat nem az európai határokon belül, hanem azokon kívül kell létrehozni, a segítséget kell odavinni, és nem a bajt kell Európába hozni.

Tisztelt Országgyűlés! Ebben az évben is, különösen az utóbbi hetekben a magyar határszakaszokon is jelentősen megnőtt az illegális határátlépési kísérletek száma. Az idén már több mint 76 ezer migránst fogtak el a magyar határon, ez több mint háromszorosa az egy évvel ezelőttinek. Az elfogott embercsempészek száma is megháromszorozódott.

A menekülthullám erősödése magában hordozza annak a veszélyét, hogy a tömegben terroristák, iszlamista szélsőségesek is bejuthatnak Európába. A Gyurcsány vezette baloldallal szemben a kormány a magyar emberek érdekeit képviseli, és nem engedi, továbbra sem engedi, hogy a migránsok kötelező betelepítési kvótáját ránk erőltessék. Az Európai Unióban az egyetlen megoldás a migráció kezelésére, ha visszaadjuk a kezelési jogát a tagországoknak. A magyar kormány továbbra is egyértelmű politikát folytat: nem engedjük be a migránsokat, fenntartjuk a határkerítést, és biztosítjuk a határvédelmet.

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! A brüsszeli vitákban is azt a határozott álláspontot képviseljük, hogy visszautasítjuk a migránsok betelepítését. A nemzeti kormány nem fogja engedni, hogy hazánkból is bevándorlóországot csináljanak. Megvédjük a magyar határokat.

A nemzeti konzultációra válaszolók 98 százaléka is elutasítja a migránsok kötelező szétosztását, és helyesnek tartja a magyar kormány migrációs politikáját. Folyamatosan erős rendőri és katonai jelenlétre van szükség a határvédelem biztosításához. Miután a migrációs nyomás a déli határon jelentősen nőni fog a továbbiakban is, ezért könnyen lehet, hogy a határvédelemre újabb erőket kell átcsoportosítani. Szeretném itt is hangsúlyozni, hogy a rendőrök és a katonák együttműködnek a határok védelme érdekében, és Magyarország Kormánya szükség esetén biztosítani tudja a szükséges élőerőt a magyar déli határ megvédésére úgy, ahogy ezt korábban is megtette.

És engedje meg, tisztelt képviselő úr, tisztelt Országgyűlés, hogy köszönetet mondjak a határainkat őrző rendőröknek és katonáknak, a sokszor embert

próbáló szolgálatuk biztosítja mindannyiunk biztonságát, és elmondhatjuk, hogy Magyarország biztonságos ország, a világ és Európa egyik legbiztonságosabb országa.

A magyar határon érzékelhető migrációs nyomás és az afganisztáni események miatt a kormány fél évvel meghosszabbította a tömeges bevándorlás okozta válsághelyzet szabályait. A kormány folyamatosan biztosítja az illegális migráció elleni fellépés forrásait. Szeretném itt is emlékeztetni a tisztelt Országgyűlést, hogy a 2022-es költségvetésbe, amit a nyáron fogadtunk el, a szükséges forrásokat a kormány biztosítja. Ugye, ebben az évben is megvannak erre a források, és a 2022. évben is megvannak az illegális migráció elleni fellépéshez szükséges források.

Tisztelt Országgyűlés! Magyarország Kormánya mindíg is ki fog állni a magyar emberek, a magyar haza és az európai határok védelme érdekében. Köszönöm a Fidesz-frakciónak, hogy támogatja ezt a küzdelmet. Abban bízunk, hogy a jövőben is ez az összefogás eredményes lesz, és Magyarország biztonsága megmarad, és Magyarország továbbra is az Európai Unió és a világ egyik legbiztonságosabb országa lehet. Köszönöm tisztelt képviselő úr felszólalását. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Megköszönöm miniszterhelyettes úr választását.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **koronavírus-világjárvány elleni védekezésről szóló 2021. évi I. törvény módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/17053. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. Tájékoztatom önöket, hogy az elfogadott sürgősségi javaslat szerint a módosító javaslatok benyújtására az általános vita lezárásáig van lehetőség.

Elsőként megadom a szót Völner Pál úrnak, az Igazságügyi Minisztérium államtitkárának, miniszterhelyettesnek, a napirendi pont előterjesztőjének. Parancsoljon, miniszterhelyettes úr!

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Magyarország Európa egyik legeredményesebb oltási programjával küzd a koronavírus-világjárvány ellen. Az új vírusvariánsok azonban Európa-szerte terjednek, a pandémia negyedik hullámát elhozó delta vírusvariáns már Magyarországon is jelen van, ezért elengedhetetlen a fokozott védekezés. A kormány erre tekintettel javaslatot tesz a koronavírus-világjárvány elleni védekezésről szóló törvény hatályának meghosszabbítására 2022. január 1-jéig.

(10.10)

A javaslat általános indokolása egyúttal azt is rögzíti, hogy amennyiben a járványhelyzet lehetővé teszi, a kormány kezdeményezni fogja a veszélyhelyzetnek a törvény hatályvesztését megelőző megszüntetését.

A kormány alapvető célja, hogy megvédje a magyar emberek életét és egészségét, mérsékelje a gazdasági károkat, és megőrizze a munkahelyeket. Ezek eléréséhez gyors és hatékony döntéshozatalra van szükség.

Az európai és világ-összehasonlításban is az egyik legsikeresebb oltási programnak köszönhetően Magyarországon 2021. december 20-áig mintegy 5 859 814 fő került beoltásra, közülük több mint 5 553 346 fő már a második dózis oltást is megkapta.

Idén július végén Európában elsőként Magyarország tette lehetővé a koronavírus elleni harmadik védőoltás felvételét, melynek lehetőségével 2021. szeptember 15-éig több mint 525 ezer fő élt. Az Egészségügyi Világszervezet és a magyar orvosok, járványügyi szakemberek ajánlásait, valamint a nemzetközi példákat figyelembe véve hazánkban a 18 év alatti gyermekek és fiatalok részére is lehetővé tettük a védőoltás felvételét. Ennek indoka, hogy a köznevelési, oktatási intézményekben megakadályozzuk a járványgócok kialakulását, mivel az új vírusvariánsok sajnos már gyermekek és fiatalok egészségét is veszélyeztethetik.

A diákok közül 185 ezren éltek nyáron a koronavírus elleni oltás lehetőségével, így már idén nyáron, még az iskolakezdések előtt a magyar diákok majdnem 40 százalékát sikerült immunizálni a koronavírus ellen.

Magyarország a lakosság számára továbbra is ingyen, térítésmentesen biztosítja a koronavírus elleni védőoltás felvételének lehetőségét, és hamarosan újabb oltási kampány kerül indításra.

Tisztelt Ház! A szigorú védekezésnek és a hatékony védőoltások alkalmazásának köszönhetően a járvány hatása mérsékeltebb, de a Covid-19 világméretű alig másfél év leforgása alatt világszerte igazoltan így is több mint 4,6 millió emberáldozatot követelt. A delta vírusvariáns esetében sajnálatos tapasztalat, hogy az oltatlanok, a vakcina felvételét elutasítók körében a kórházi kezelésre szoruló és az elhunytak átlagéletkora is folyamatosan csökken, így már a krónikus betegséggel nem kezelt tinédzserek és fiatal felnőttek esetében sem elhanyagolható a súlyos vagy középsúlyos tüneteket okozó fertőzés kialakulásának a veszélye.

Ezért a régről ismert atipikus védekezési módszerek - karantén, kötelező maszkviselés - elrendelése helyett ma már a koronavírus-világjárvány elleni hatékony védekezés egyetlen hatékony eszközét a vakcinák jelentik.

A veszélyhelyzetben alkalmazandó védekezési intézkedések terén a kormány a fokozatosság és az arányosság elvei mentén jár el. Figyelemmel kísérjük a többi európai ország által is alkalmazott intézkedéseket, a jó gyakorlatokat átvesszük, az elrettentő példákban pedig tanulunk.

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Ahhoz, hogy a kormány az eredményes védekezéshez szükséges valamennyi intézkedést időben meg tudja tenni, szükség van a tárgyalt törvényjavaslat mihamarabbi elfogadására, ezért tisztelettel

kérem, hogy támogassák az előterjesztést. Köszönöm megtisztelő figyelmüket, és kérem a törvényjavaslat támogatását. Köszönöm. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterhelyettes úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Megadom a szót Vigh László képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának. Öné a szó, képviselő úr.

VIGH LÁSZLÓ, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A kormány rendkívüli jogrendet hirdetett, október 15-én lejár ennek a határideje, és ennek a meghosszabbítását kérte január 1-jéig, mindösszesen két és fél hónapra.

Én azt hiszem, hogy egy olyan két év áll mögöttünk, amely rengeteg tapasztalatot halmozott fel, és ezeket a tapasztalatokat szeretnénk hasznosítani a következő időszakban. Itt a parlamentben és az országban is sok-sok vita kísérte mindazt a víruskezelést, amelyet az operatív törzs és a kormány alkalmazott. Én azt hiszem, hogy Európa és a világ országai közül az egyik legjobban kezeltük mindazt, ami ránk zúdult az elmúlt időszakban. Nagyon sok vita volt abból, hogy hol kell maszkot használni, a korlátozások jók-e, azok az időkorlátok, amikor nem lehetett elhagyni házainkat vagy intézményeinket, megfelelőek-e. Valóban nehéz időszak volt, hiszen a második világháború óta nem volt ilyen, hogy kijárási tilalom. De mi azt láttuk, hogy az emberek, a polgárok és mindazok, akikre rá volt bízva a vírus kezelése, példamutatóan viselkedtek és dolgoztak. Gondolok itt az orvosokra, ápolókra, rendőrökre, az oktatásban, kereskedelemben, a mezőgazdaságban dolgozókra.

Csak egy kitérő a mezőgazdasággal kapcsolatban: ha a mezőgazdaságban nem vetnek és nem aratnak, akkor nem tudunk étkezni, hiszen a búzát el kell vetni, le kell aratni, meg kell őrölni ahhoz, hogy a következő évben tudjunk étkezni. Ezt úgy kellett megtenniük, hogy onnan is nagyon sok ember kiesett.

Nagyon érdekes időszak volt ez a két év, nagyon sokat bántottak bennünket az ellenzéki oldalról, hogy miért azokat a lépéseket tettük meg, amelyeket megtettünk, miért szereztünk be vakcinát onnan, amiről ők úgy gondolták, hogy nem szabadott volna. Azt gondolom, hogy az elmúlt években soha nem kérdőjeleztük meg azt, hogy egy-egy vakcina honnan származik, egy-egy gyógyszer származási helyét nem kutattuk, de most ez felerősödött, és azt gondolom, hogy az operatív törzs, a kormány, a külügyminiszter úr jól döntött, amikor úgy gondolták, hogy a világ bármely pontjáról hozzunk vakcinákat azért, hogy minél kevesebb ember haljon meg.

Az elmúlt időszak rávilágított arra, hogy jól döntöttünk, hiszen az ország ebben az évben mintegy 7 százalékos gazdasági növekedéssel tud menni azért, mert olyan előnyöket szerzett ez az ország, amely előnyöket

sem Európában, sem a világon más ország nem tudott felmutatni.

Államtitkár úr jelezte itt az előbb már, hogy mintegy 5,8 millió embert már beoltottak. Nagyon nagy kérésünk van a többi polgárhoz, hiszen csak a 60 év felettiek között van 400 ezer olyan honfitársunk, aki még nem oltatta be magát, és a lefelé lévő korosztályokban is szeretnénk oltásokat eszközölni. Ha ezt meg tudjuk tenni, akkor azt meg tudjuk valósítani, hogy sem az első, sem a második, sem a harmadik hullámhoz hasonló megfertőződés nem lesz.

Ami az elmúlt időszakban történt, az annak is köszönhető, hogy a kormányt megbíztuk, hogy gyorsan, pillanatok alatt tudjon döntést hozni. Az a döntési mechanizmus, hogy a bizottságok áttárgyalják, odahozzák a parlament elé, és a parlament majd dönt, ez nem teszi lehetővé az azonnali gyors segítséget, ezért kérem a parlamenti pártokat, az ellenzékieket is, hogy segítsenek abban, hogy egységesen szavazzuk meg ennek a jogrendnek a meghosszabbítását, és akkor azt tudjuk elmondani majd a következő évben, hogy Magyarország az egyik olyan ország, aki leghamarabb kikerült ebből az óriási gondból és problémából.

Én bízom benne, hogy az ellenzéki pártok is átérzik a felelősséget, és megfelelőképpen fognak dönteni. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadnám a szót Lukács László Györgynek, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának, de nem tartózkodik az ülésteremben, így most folytatjuk munkánkat, és megadom a szót... Miután nem tudom megadni ellenzéki képviselőnek, mert Gurmai Zita képviselő asszony sincs itt, aki a következő képviselő lenne, így megadom a szót Vejkey Imre képviselő úrnak, a KDNP képviselőcsoportja vezérszónokának.

(10.20)

DR. VEJKEY IMRE, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Lassan másfél esztendeje már, hogy a világ és benne Magyarország új időszámítás szerint él a koronavírus-járvány miatt.

Az elmúlt időszak teljesen átalakította mindannyiunk életét. Ma a világjárvány elleni küzdelemben ott tartunk, hogy bár a Covid harmadik hullámát letörtük, de a negyedik hullám már kopogtat az ajtónkon. Mindez azt jelenti, hogy a járványnak lesz negyedik hulláma is, ezt mutatják a számok. Ezért a kormány azt javasolja az Országgyűlésnek, hogy az év végéig hosszabbítsa meg a rendkívüli jogrendet. A rendkívüli jogrend kialakítása, illetve fenntartása már bizonyítottan segítette a járvány elleni védekezést és hazánk cselekvőképességének a pandémia alatti fenntarthatóságát.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Három járványhullám után már tudjuk, hogy mi az, ami a vírussal szemben működik, és mi az, ami nem. Maszkokkal

és korlátozásokkal nem tudjuk legyőzni a vírust, csak az oltással. A harmadik hullámot is ezzel győztük le, a negyediket is ezzel tudjuk majd kordában tartani. Ha elég honfitársunk be lesz oltva, akkor nem kell visszatérnünk a zárásokhoz, nem kell visszatérnünk a maszkhasználathoz, hanem normális, jól megszokott életünket folytathatjuk majd tovább. Ezért mindenkit innen is arra biztatok, hogy vegye fel a vakcinát, mert a súlyos betegségeket és a kórházi kezelést is elkerülheti vele. Van elegendő oltóanyag hazánkban, tehát mindenkit, aki szeretné, be lehet oltani.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A negyedik hullám küszöbén, annak kiszámíthatatlansága miatt, elengedhetetlen a fokozott és hatékony védekezés lehetőségének a biztosítása. A törvényjavaslat célja a határidő meghosszabbításával az, hogy megvédje a magyar emberek életét és egészségét, valamint mérsékelje a gazdasági károkat és megőrizze a munkahelyeket.

A világjárvány elleni védekezés elmúlt másfél éve bebizonyította, hogy a korábban elfogadott rendkívüli és átmeneti jogi keretek jól szolgálták ezeket a célokat. A törvényjavaslat elfogadásával biztosítható a hatékony és a gyors döntéshozatal ahhoz, hogy a járvány okozta nehézségekre rugalmasan lehessen adekvát válaszokat adni. Amennyiben pedig a járványhelyzet lehetővé teszi, úgy a kormány kezdeményezni fogja a veszélyhelyzetnek a törvény hatályvesztését megelőző megszüntetését.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Az Alaptörvény értelmében a kormány a veszélyhelyzetben alkotott rendeleteinek a hatályát az Országgyűlés által megadott felhatalmazás idejéig állapíthatja meg. A hatályos törvényi rendelkezés alapján a veszélyhelyzeti kormányrendeletek hatályukat veszítik az Országgyűlés 2021. évi őszi ülészakájának első ülésnapját követő 15. napon, vagyis október 5-én. Ezért szükséges a már meglévő felhatalmazás határidejének a felülszabályozása.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A KDNP parlamenti frakciója támogatja a koronavírus-világjárvány elleni védekezésről szóló 2021. évi I. törvény módosításáról szóló T/17053. számú törvényjavaslatot. Kérem, támogassák önök is. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Gurmai Zita képviselő asszonynak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

DR. GURMAI ZITA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: *(A kijelzőn dr. Lukács László György neve jelenik meg. - A hangosítás nem működik.)* Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Működik?

ELNÖK: Működik, igen.

DR. GURMAI ZITA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a női támogatást. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! Az előttünk fekvő javaslat tartalma nagyon

egyszerűen foglalható össze: lényege gyakorlatilag egy rendelkezés módosításáról szól. A kormánytöbbség a koronavírus-világjárvány elleni védekezésről szóló 2021. évi I. törvényt úgy módosította tavasszal, hogy az az Országgyűlés első őszi ülésnapját követő 15. napon hatályát veszti. Ez azt jelenti, hogy a törvény és így a veszélyhelyzet is, hatályát veszti 2021. október 5-én.

Ezt azonban a kormány mégsem szeretné, hiszen most azt javasolják, hogy a veszélyhelyzet egészen 2022. január 1-jéig maradjon fenn, ahogy önök fogalmazzák: a hatékony és gyors döntéshozatal fenntartása érdekében. De nézzük csak meg, hogy hogyan is jutottunk el ideig!

A járvány elleni védekezés és a rendeleti kormányzás alapjaként szolgáló törvényt eredetileg 90 napos hatállyal fogadta el a parlament még februárban, vagyis május végén a kormány lemondott volna a rendeleti kormányzásról. Ez azonban nem így történt, mert a dátumot gyorsan úgy módosították, hogy a veszélyhelyzet az őszi ülészak első ülésnapját követő 15. napjáig tartson, vagyis Orbán Viktor továbbra sem akarja kiengedni a kezéből a döntési teljhatalmat, hiszen a mostani javaslattal egészen a jövő évig kitolnák a rendeleti kormányzást. Ez immáron a harmadik időpont, tisztelt Országgyűlés.

Mennyire határozott és mennyire előrelátó az a kormányzat, amely már háromszor írja át a dátumokat? Képviselőtársaim! Magyarországon 2021. február 22-e óta folyamatosan rendeleti kormányzás van, és mit értünk el vele? Több mint 30 ezer honfitársunkat veszítettük el; kétszer többen estek áldozatul, mint a hozzánk hasonló Ausztriában. Ezt jelenti önöknek a hatékony rendeleti kormányzás? Vagy önök egészen mást értenek hatékonyság alatt? Például azt, hogy önök bármit megtehetnek, akár úgy is, hogy szembemennek a törvényi rendelkezésekkel.

Mert mire is használta a Fidesz valójában a rendeleti kormányzást? Olyanokra adtak pénzt, amiknek semmi köze nem volt a járványkezeléshez: tőkeemeléseket hajtottak végre egyes cégekben, és fideszes szervezeteket támogattak. Mondják meg nekem, hogy vajon a MotoGP-pálya megépítésének mi köze a járvány elleni védekezéshez? Vagy azt nevezik hatékony járványellenes védekezésnek, hogy rekordösszegű devizaadósságot vettek föl a magyar családok kontójára? Pont egy hete a magyar állam minden idők legnagyobb adósságát halmozta fel egy nap alatt, amikor az Államadósság Kezelő Központ mintegy 4,5 milliárd eurónak megfelelő kötvényt bocsátott ki.

Vagy önök szerint az a hatékony védekezés, hogy háborút indítottak az önkormányzatok ellen? Önök mindent elkövettek, hogy a települések vezetőse semmit ne tehessen a kormányzati elvonásokkal szemben. Ezért előírták, hogy új adót nem vezethetnek be, és semmilyen helyi szolgáltatás díját nem emelhetik, sőt, gyorsan lecsökkentették a helyi iparűzési adót is, nehogy az önkormányzatok véletlenül fejleszteni tudjanak. A fideszes településeket persze suttymban kisegítették. Milyen gyalázatos tempó

ez, hogy az esküjüket megszegve büntetik azokat az embereket, akik nem a Fideszre szavaztak?!

És persze nem feledhetjük el azt sem, hogy a járvány elleni védekezésre hivatkozva döntöttek az állami egyetemek magánosításáról és több száz milliárd forintnyi nemzeti vagyonelem magánkézbe adásáról. Önök ezt tekintik hatékony kormányzásnak? Ennek folytatására kérnék az Országgyűléstől a további felhatalmazást?

Talán csak egyetlenegy támogatható elem van ebben a javaslatban, de ezt a hatályos törvény már úgyis tartalmazza, konkrétan az, hogy a kormány számára fennáll a lehetőség arra, hogy hamarabb is megszüntetheti a veszélyhelyzetet. Úgy gondolom, hogy ezzel a jogukkal minél hamarabb élniük is kellene. Ne október 5-én, de ne is 2022-ben szűnjön meg a rendeleti kormányzás, hanem legyen végre vége ma, önök ugyanis a rendeleti kormányzást bunkósbotként használják. Nem az emberek védelme érdekében használják a felhatalmazást, hanem saját hasznukra, és saját politikai érdekükben élnek vissza ezzel a lehetőséggel. Ez pedig sem Magyarországnak, sem pedig a magyar népnek nem áll érdekében.

(10.30)

Legyen vége ennek a fideszes ámokfutásnak, amit önök rendeleti vagy veszélyhelyzeti kormányzásnak neveznek! Minél előbb, annál jobb, mivel az önök kormányzásának 2022 tavaszán így is, úgy is vége lesz. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Schmuck Erzsébet tapsol.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Megadnám a szót Arató Gergely képviselő úrnak, aki most következne felszólalásra, de nem tartózkodik az ülésteremben. Így felszólalásra következik Schmuck Erzsébet képviselő asszony, az LMP-képviselőcsoport vezérszónoka. Parancsoljon!

SCHMUCK ERZSÉBET, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Ez a törvényjavaslat az ötödik Covid-törvény, azaz a világjárvány tavaly tavaszi kitörése óta most ötödször döntene ennek alapján az Országgyűlés a kormányrendeletben bevezetett veszélyhelyzeti intézkedések 15 napon túli hatályban maradásáról.

Az alkalmazott jogi megoldás, mintha csak az lenne a cél, hogy a törvényalkotás még csak a látszatát is elkerülje a következetességnek, most is eltér minden eddigétől. Ez a javaslat már csak az október elejére eső hatályvesztési időpontokat írja át január 1-jére az év elején elfogadott Covid-törvényben, mintha csak valami jogtechnikai pepecselésről lenne szó. Azonban mindannyian, akik itt a teremben ülünk, pontosan tudjuk, hogy a rövid terjedelem ellenére alapvető jelentőségű, a parlamentarizmus formális félretételét jelentő döntésről van most is szó.

Azt is mindannyian tudjuk viszont, hogy a kormánynak adott biankó jogalkotási felhatalmazás

meghosszabbítása most alkotmányos és járványvédelmi szempontból is teljesen indokolatlan. A november 4-e óta fennálló veszélyhelyzet folyamatos fenntartását a negyedik hullámmal kapcsolatosan semmilyen bizonytalanság nem teszi szükségessé, hiszen a veszélyhelyzet ismételt kihirdetésére a kormánynak bármikor van módja a törvényi szabályoktól eltérő intézkedések azonnali szükségessége esetén. Az Országgyűlés pedig az első három hullám legsúlyosabb időszakában is folyamatosan ülésezett, ezt mindannyian tudjuk, így a rendkívüli intézkedések gyors utólagos jóváhagyása is nyilvánvalóan biztosított lenne most is.

Ráadásul a kormányzat aktuális járványügyi kommunikációja egyértelmű abban, hogy az újabb lezárást és a szabályok érdemi szigorítását, azaz éppen azt, amire a veszélyhelyzet valóban szolgálna, előre kizárják - ezt tegnap a miniszterelnök úrtól is hallottuk.

Tisztelt Ház! A kormány éppen teleaggatta az országot az adófizetők pénzéből azzal a szlogennel, hogy az ország működik. Ne legyenek illúzióink! Ha most sem sikerült visszajutni ebben a működő országban a rendes parlamentáris működésbe és az alkotmányos jogrendbe, akkor ez decemberben sem fog sikerülni. A kormánypártok tehát nyilvánvalóan úgy tervezik a jövő évi általános választást megelőző hónapokat, hogy a kormányuknak lehetősége legyen rendelettel bármikor belenyúlni a politikai rendszer működésébe, és nyilván ez az igazi fő célja ezen időszak meghosszabbításának. Majd a kormány egyedül fogja eldönteni, hogy lehet-e népszavazást kezdeményezni, mint ahogy ezt nyáron meg is tette abban a pillanatban, amikor ő maga akart egy ilyet; vagy hogy legyenek-e választási gyűlések vagy sem; esetleg térjen el maga a választás lebonyolítása is a törvényes rendtől.

Már régen nem az a baj, hogy a Fidesz hatalmi mozgásterének a kiszélesítésére használ egy valós rendkívüli helyzetet, hanem hogy a felhatalmazások többszöri meghosszabbítása, ami az Országgyűlésre nézve, bevallhatjuk, egyre megalázóbb, a magyar parlamentáris demokrácia alapjait kezdi ki. Olyan felhatalmazást, amely ebben a törvényjavaslatban szerepel, egy magát valamire is tartó parlamenti képviselő nem szavaz meg, és mi így fogunk tenni. Köszönöm a figyelmet. *(Taps az ellenzéki sorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Lukács László György képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Elnézést, hogy egy icpicit késve érkeztem meg, de a vezérszónoki körről természetesen nem maradunk le. Azért is fontos, hogy a vezérszónoki körben elhangozzanak az egyébként hasonló vélemények, mint amiket az imént a felszólalásokban hallottunk, mert mégiscsak egy olyan törvényjavaslatról van szó, amely az elkövetkező időszakot, az emberek életének mindennapjait, a törvényhozást,

illetve az állam működésének a rendjét nagyban és minden területen érinti. Ha úgy tetszik, az egyik legfontosabb jogi intézménnyel foglalkozunk most az elkövetkezendő félórán, órán itt a Parlament falai között.

A törvényjavaslatból egy dolog világosan látszik: Orbán Viktor veszélyhelyzetből veszélyhelyzetbe kormányozza az országot. Ez történik az elmúlt most már lassan másfél évben, és ha jobban szétnézünk a veszélyhelyzetekben, akkor azt is látjuk, hogy az egészségügyi veszélyhelyzet mellett van egy másik is: a bevándorlási veszélyhelyzet. Lassan több lesz a veszélyhelyzet, mint a rendes jogalkotás, a rendes helyzet és a rendes állapot Magyarországon.

Ha egy ilyen országban kell élnünk, mert ilyen veszélyek fenyegetnek minket, és egy kormány folyamatosan hosszabbítja ezeket a veszélyhelyzeteket, és ezáltal saját különleges jogköröket vindikál magának, azt kell mondani, hogy ez a kormány nem végzi tisztességesen a munkáját, és a rendes, tisztességes demokráciában megfelelő jogrend szerint képtelen biztonságosan működtetni az országot. Vagy az a másik helyzet, és talán ez az egyik megoldása ennek a kérdésnek, hogy Orbán Viktor, a miniszterelnök megrészegetett attól a hatalomtól, amelyet kapott, azoktól a lehetőségektől, amelyek a rendeleti kormányzásban számára rendelkezésre állnak, és ezeket kívánja kihasználni. Világosan látszik, hogy ahhoz, amit a kormány csinált az elmúlt időszakban, semmifajta felhatalmazásra ismételtelen nincs szükség.

Őnök azt ígérték, és ez volt az előző vitának is a lezárása valamikor a nyár kezdetén, hogy amennyiben lehetőség lesz arra, akkor minél hamarabb megszüntetik a veszélyhelyzetet. Szeretném megkérdezni, hogy a nyáron miért nem volt lehetőség arra, hogy a veszélyhelyzetet megszüntessék. Magyarózzák el, hogy az őszi hacacárék időszakában vagy az erre vezető időszakban miért nem volt lehetőség arra, hogy visszaállítsák a rendes jogrendet! Ha az ország működik, és az oltások működnek, akkor Magyarországon a normális jogrend miért nem működik? Ez az egyik legfontosabb kérdés, hiszen azt mindannyian láttuk, hogy a nyáron már volt lehetőség arra, hogy a korlátozásoktól részben mentesen, sőt teljesen mentesen az emberek éljék a hétköznapi életüket. Ez azt jelentette volna, hogy a kormánynak is a hétköznapi élethez való jogalkotást és a hétköznapi élethez való általi működést kellett volna szavatolnia.

Ehhez képest amiben ma vagyunk és most vagyunk, csak egy nagyon egyszerű példát mondok önöknek: ha az ember megkeresi az egyik államigazgatási szervet, amely történetesen az egészségügyi ágazatban van, és a magyar egészségügynek az egyik finanszírozója és a társadalombiztosításnak az intézője, akkor ők nem képesek egy egyszerű kérdésre nemhogy 15 napon belül, de lassan 90 napon belül sem válaszolni, márpedig a számukra rendelkezésre álló közérdekű adatról van szó. 90 nap alatt, hivatkozva a járványra, a munkájukat nem tudják ellátni, holott az országban az önök állítása szerint minden visszatért a régi rendjébe.

Mindenesetre azt kell mondani, és önök szerintem nem tudják senkinek megmondani, ha júliusban az élet visszatért a rendes kerékvágásba, akkor miért nem térhetett vissza a törvényhozás is a rendes kerékvágásba, miért kellett a kormánynak pluszfelhatalmazás, és miért kéri ismételtén ezt a pluszfelhatalmazást, amikor az ő állítása szerint mindent sikerült rendesen lezárni.

A veszélyhelyzet meghosszabbításának az egyik kritériuma, önök azt mondták, a hatékony járványkezelés lenne. Nos, ha a hatékony járványkezelést önök úgy képzelik el, mint az előző hullámokban képelték el, amikor a harmadik hullámban Európa-rekorder lett sajnos Magyarország a népességarányos halálozások számában - az utóbbi napokban előzött meg ebben minket Bosznia-Hercegovina, amit szintén sajnálunk, hiszen a térségben egy nagyon fontos szövetségünk -, sőt Magyarországnak az volt az eredménye, helyesebben a kormánynak az volt az eredménye, hogy a viszonylag jól elinduló oltási rend és az oltási kampány a nyárra lelassult, és az Európai Unióban sorra-sorra haladtak el mellettünk azok az országok az első, illetve második oltás beadásának arányában, akik korábban kedvezőtlenebb helyzetben voltak, mint mi, akkor azt is nyugodtan mondhatjuk, hogy az országban a védekezés jórészt a nyárra megtorpant, sőt az előző hullámokat nézve, tanulva az első, második hullám kritikáiból, nagyon sok hiányossága volt. Ahhoz is kértek egy külön felhatalmazást, ahhoz is kérték azt, hogy a veszélyhelyzet alatti rendeleti kormányzás rendelkezésre álljon, és akkor sem jól éltek vele.

Magyarországnak a vírussal szembeni védekezése nagyon sok kivétlnivalót hagyott maga után, aminek az árát az emberek, a társadalom azzal fizette meg, hogy 30 ezer honfitársunk sajnálatosan ebben a megbetegedésben, ebben a vírusban elhalálozott, mindannyiunknak komoly vesztesége volt akár a barátok, akár a család terén. Mi úgy gondoljuk, hogy a kormány nem megfelelően használta a neki biztosított jogosítványokat, még akkor sem, amikor az önök kétharmados többsége megszavazta önöknek ezt a felhatalmazást.

A Jobbik Magyarországért Mozgalom ezt a törvényjavaslatot biztos nem fogja tudni megszavazni. Köszönöm szépen.

(10.40)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megérkezett Arató Gergely képviselő úr, tehát most az ő felszólalása következik. Megadom a szót Arató Gergely képviselő úrnak, a DK képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

ARATÓ GERGELY, a DK képviselőcsoportja részéről: Azt hiszem, mindannyiunkat meglepte egy kicsit az, hogy a kormány egy ilyen nyúlfarknyi expozét mondott egy ilyen súlyú törvényjavaslathoz, ez is okozta a napirendben egy kicsit a fennakadást, hiszen

itt azért mégsem egy egyszerű technikai ügyről van szó, mégsem arról van szó, ahogy azt a kormány próbálta beállítani, hogy itt egy kicsit meghosszabbítjuk a határidőt, de tulajdonképpen semmi lényeges dolog nem történik.

A felhatalmazási törvény lényege az, hogy a kormány további hónapokat kér arra, hogy minden érdemi kontroll nélkül hozhassa meg döntések sokaságát; a kormány további hónapokra kér egy rendkívüli jogrend fenntartásához felhatalmazást. Ez nyilvánvalóan elfogadhatatlan, ennek a jelenlegi helyzetben semmilyen járványügyi indoka nincs. Nem is állt elő egyébként ilyennel a kormány, nem hallottunk ilyet sem az expozében, sem az indoklásban nincs ilyen, érdemi információkat, előrejelzéseket arról, hogy mit vár a járvány negyedik hullámában a kormány; azt, hogy milyen intézkedéseket tervez, hivatkozva erre a törvényre, ezt nem ismerjük.

Továbbra is fönntartom azt a tegnap elég ékes szavakkal elmondott véleményemet, hogy ennek a törvényjavaslatnak és egyáltalán ennek a fajta rendkívüli helyzetnek, különleges jogrendnek semmi köze nincsen már a járványkezeléshez. Nem volt köze már a nyáron sem, hozzá kell tennem - mondtam erre bőségesen példákat. Nem tudja nekem azt senki elmondani, mi a logika abban, hogy ebben a jelenlegi járványhelyzetben, mondjuk, nagyrendezvényeket és bizonyos nagyrendezvényeket lehet korlátozás nélkül tartani, másoknál fontos az oltási igazolvány, fontos az, hogy megfelelő ellenőrzés legyen, ugyanakkor, mondjuk, az időközi önkormányzati választások rendkívül súlyos veszélyt jelentenek a közegészségügyre, ugye, ilyeneket másfél éve nem lehet már tartani, azóta betöltetlenek képviselői helyek.

De tudnám hosszasan sorolni a példákat, teljesen nyilvánvaló, hogy nem egy koherens védekezésről és koherens védekezéshez szükséges jogi feltételekről van szó, hanem arról, hogy a kormány beleszeretett abba a lehetőségbe, hogy egyébként úgy hoz meg döntéseket, hogy ehhez nincsen még parlamenti kontroll sem, még a bátor 133-at sem kell azzal terhelni, hogy ide beüljenek, és nem kell meghallgatni az ellenzék efféle aggályoskodását meg okvetetlenkedését, egy kellemes éjszakai, éjfél Magyar Közlönyben bármit és bárminek az ellenkezőjét nyilvánosságra lehet hozni.

Azt is látjuk, az is világos, vagy legalábbis fogalmazzunk így, hogy továbbra is erős a gyanú, hogy egyébként ennek a fő oka az, hogy a kormány szeret pénzügyi döntéseket hozni, úgy, hogy ezek lényegében a költségvetés keretein kívül vannak. Tehát a pénzfelhasználás jelenlegi módja, a valódi költségvetés, ahogy ma egyébként ezek a pénzek kiáramlanak a költségvetésből, köszönőviszonyban sincs azzal, amit az Országgyűlés tavaly nyáron elfogadott - jelzem, már akkor is jeleztük, hogy ez így nem lesz jó -, de már ahhoz sincs köze, amit módosítással év közben behoztak.

Az a helyzet, hogy értem, önök szeretnek pénzt költeni, és szeretik, ha ez nem kerül nyilvánosságra. Leginkább ehhez kell a rendeleti kormányzás, ehhez

kell a felhatalmazási törvény, és ehhez kell önöknek ez a típusú lehetőség. Meg ahhoz, hogy bármikor, amikor eszükbe jut, és valami nem tetszik, úgy érzik, hogy valami a kormányra veszélyes, akkor az hirtelen járványügyi szempontból veszélyessé váljon, és kihirdessenek szabályokat ellene.

Ugye, elmondják azt, hogy vannak olyan gazdasági intézkedések, például a hitelmoratórium, amelyek fenntartása üdvös és kívánatos. Ebben nincs is vita. De erre már elfogadtunk egy törvényt júniusban - emlékeztetem Nacsa képviselőtársamat, aki itt csodálkozik -, ami kimondta azt, hogy egyébként ezek a jogszabályok hatályban maradnak, hatályban maradhatnak a rendkívüli jogrend fennmaradása után is. Önök akkor azt mondták, hogy azért kell úgy elfogadni a parlament első ülésnapjáig - de egyébként korábban is meg lehet szüntetni -, mert majd meglátják, hogyan alakul a járványhelyzet. Hála istennek, a nyáron még a járványhelyzet remekül alakult, a rendkívüli jogrendet ettől függetlenül fenntartották. Jól látható módon ez is bizonyítja, hogy semmi köze nincs a kettőnek egymáshoz, a rendkívüli jogrend ma már a parlamentarizmuson kívüli kormányzásnak egy csodálatos lehetősége a kormány felé, és igazából a járványügyi védekezéshez nincsen különösebb köze.

De ha itt vége lenne a történetnek, akkor azt mondanám, hogy nem lepődünk meg, tudjuk, hogyan működik az önök Alaptörvénye, tudjuk, hogy mit gondolnak önök az alkotmányosságról, tudjuk, hogy mit gondolnak a jogállamról, mindenki más is tudja már, ez is világos, innen kezdve ezen nagyon nem csodálkozunk, vagy hogy éppen a hatalomgyakorlásról milyen elképzeléseik vannak.

Azonban van egy tragikus vonatkozása ennek a történetnek, az ugyanis, hogy önök összeviszza kommunikálnak járványügyben, egyik pillanatban azt mondják, hogy jön a negyedik hullám, szükség van a felhatalmazási törvény meghosszabbítására, mert ki tudja, mi fog történni, a másik pillanatban meg arról beszélnek, hogy az oltási kampány sikerei után, ugye, az oltás működik, Magyarország működik. Nem tudom, hogy Merkely Béla és miniszterelnök úr közül melyik szedi a másiktól az idézeteit, de mindenesetre sajátos módon mindannyian ugyanezt a szöveget mondják. Na most, akkor melyik igaz? Van járványveszély, és akkor indokolt a felhatalmazási törvény meghosszabbítása, vagy az oltás működik, Magyarország működik (*Nacsa Lőrinc: Látszik, hogy nem érted!*), itt van Európa, sőt a világegyetem legsikeresebb járványügyi védekezése, minden csodálatos. Nem azért fontos ez a kérdés, mert az önök valósághoz való viszonyáról bárkinek, aki józan ésszel él, kétsége lehetne, vagy arról, hogy a kormánypropaganda mennyire következetes és mennyire támaszkodik a tényekre, hanem azért, drága képviselőtársaim és tisztelt kormány, mert ez az emberek fejében okoz zavart.

Önök a járvány kezdete óta kizárólag propagandatermeknek tekintik a járványkezelést (*Közbeszólás a kormánypartii padsorokból: Jaj, istenem!*), nem adnak valós információkat, nem adnak hiteles,

megbízható információkat (*Közbeszólás a kormánypartok soraiból: Te viccelsz!*), és emiatt van aztán például az, hogy miközben az oltási kampány sikeresen indult - ne menjünk bele az akkori vitákba -, ma már Magyarország nem tartozik Európán belül sem az oltás éllovasai közé, mert az emberek jelentős része nem tudja eldönteni, hogy akkor mikor higgyenek önöknek, akkor, amikor azt mondják, hogy van járványveszély, és kell oltani, vagy akkor, amikor azt mondják, hogy sikeres a védekezés, nincs itt semmilyen veszély és nincsen semmire szükség.

Én azt kérem önöktől, nem először, de ismét és következetesen, hogy egyrészt fejezzék be ezt a fajta jogi ámokfutást, térjenek vissza a normális parlamenti működéshez, vegyék legalább a fáradságot, hogy szavaznak. Lehet, hogy Nacsa képviselő úrnak az nem okoz problémát, hogy például lényeges pénzügyi döntésekbe nincs beleszólása, én ezt megértem, de az a helyzet, hogy az én választóimat érdekli az, hogy mire költik a közpénzt, és szeretném, ha ezek a döntések a parlamentben születnének meg.

Szóval, visszakanyarodva: egyrészt fejezzék be ezt a jogi ámokfutást, szerintem mindenkinek világos, hogy ez miről szól. Ebben nagyon nem reménykedem, de legalább egy dolgot tegyenek meg, tényleg azért, mert egyébként ezen életek múlnak, hogy világosan és egyértelműen kommunikáljanak arról, hogy mi a helyzet járványügyben. Nem ragaszkodom hozzá, hogy ezt a miniszterelnök tegye, sőt jobban örülnék, ha inkább egy hitelesebb személyiség tenné meg, de álljon elő valaki a kormány nevében, és mondja el, hogy mire számítsanak az emberek a negyedik hullámban, mondja el azt, hogy milyen intézkedésekre van szükség vagy lehet szükség, mondja el azt, hogy mi a valós helyzet. Mert ez alapozza meg azt, hogy legyen legalább minimális bizalom a járványügyi védekezésben, és higgyék el, hogy ez a fajta bizalomvesztés valódi és komoly veszélyt jelent számos ember egészségére, adott esetben életére is. Köszönöm szépen. (*Taps az ellenzéki padsorokból.*)

ELNÖK: Köszönjük. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Most az elsőként jelentkezett független képviselő felszólalása következik. Megadom a szót Dúró Dóra képviselő asszonynak, független. Parancsoljon!

DÚRÓ DÓRA (független): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A Mi Hazánk Mozgalom nem támogatja a veszélyhelyzet meghosszabbítását, és egyáltalán semmilyen lezáráshoz nem tudunk hozzájárulni a későbbiekben.

(10.50)

Hiszen ezeknek is vannak következményei: akár halálos áldozatokat eredményeznek a koronavírus okozta lezárások, ám a kormány és a vakcinagyártók hajlamosak erről megfeledkezni.

Fel kell tennünk ugyanakkor azokat a kérdéseket, hogy azoknak a lezárásoknak milyen következményei vannak, amelyek például a gyerekeket érintették; mennyi életévbe kerül, vagy mennyi egészségben eltöltött életévbe kerül az, hogy kétmillió magyar gyermek nem tudott normálisan mozogni egy teljes éven keresztül, merthogy nem tartották meg a testnevelés órákat, sőt önök szerint még a játszótereket is be kellett zárni azoknak a gyerekeknek, akikre egyébként a vírusnak az eddigi mutánsai sokkal kisebb veszélyt jelentenek, mint mondjuk, az idősekre. Olyan irracionális és megmagyarázhatatlan intézkedéseket hoztak az eddigi időszakban is, amelyek valóban a gyerekeket és egyébként az ő szüleiket, családjaikat hátrányosan érintették.

Hogy megnőtt az öngyilkosságok száma, és az elmúlt harminc évben Magyarországon nem volt ennyi idő alatt ilyen magas az öngyilkosságok száma, az is teljesen egyértelmű, hogy a lezárások következménye. Ők is halálos áldozatok. Amikor arról beszélünk, hogy hány áldozatot követel ez a vírus, akkor őket is ide kell sorolnunk, mert azoknak a lezárásoknak, amelyeket eszközöltek és erőltettek, a következménye az, hogy megnőtt az öngyilkosságok száma. De a válások száma is növekedett. Több magyar honfitársunk döntött úgy, hogy véget vet a házasságának a lezárások időszaka alatt, és ezeket az eseményeket tovább fogja cipelni a magyar társadalom a következő évtizedekben.

De említhetném az elhízást, ami a sportolási szokások ilyen, szintén irracionális lezárása következtében alakult ki. Egyes mérések 50 millió kilogrammnyi többletsúlyról beszélnek az összlakosság vonatkozásában, tehát a tízmillió magyar ember összesen 50 millió kilogramm lett nehezebb. Ez hány életévbe fog kerülni? Annak az elhízásnak, aminek a következményei lesznek - például a mozgásszegény életmódnak, az elhízásnak - a szív- és érrendszeri megbetegedések, ezek is az egészségben eltöltött éveket csökkentették, és egyáltalán, az éveket csökkentették a teljes lakosság vonatkozásában. Tehát ha lezárásokról beszélünk, akkor ezeket is meg kell említenünk.

De ami közvetlen halálesetet is eredményezett, az például az egészségügyben elmaradt beavatkozások. Éppen a minap kaptam az egyik hírt, hogy egy 44 éves édesapa életét vesztette, mert nem végezték el rajta azokat a szűrővizsgálatokat, amelyek elő voltak írva számára. Itt maradt egy 12 éves és egy 6 éves kislány az édesapjuk nélkül, mert a lezárások miatt és az egész egészségügyi rendszer egyoldalú átalakítása miatt az ő nyelőcsőszűkületét követő szűrővizsgálatokat két alkalommal nem végezték el egy teljes éven keresztül, így nem észlelték időben azt, hogy rák alakult ki nála, ezt júliusban fedezték csak fel, és már nincs köztünk ez az édesapa. Tehát ha veszélyhelyzetről beszélünk, ha lezárásokról beszélünk, akkor ezekről az esetekről is beszélünk kell, ezt nem szabad elhallgatnunk.

Elképesztő az a hozzáállás, amelyet a kormányzat az oltatlanokkal szemben tanúsít. Az a kommunikáció, amit mondjuk, Szijjártó Péter folytat, hogy az

oltatlanok okozzák a társadalmi, gazdasági és egészségügyi károkat, az egészen elképesztő megbélyegzés; ráadásul, egyáltalán nem is igaz. Az, hogy önök meg merik azt tenni, hogy másodrendű állampolgárként kezelik az oltatlanokat, az döbbenetes. Olyan embereket, akik adót fizetnek Magyarországon, akik tb-t fizetnek Magyarországon, nem hajlandók ellátni az egészségügyben. Ez egészen félelmetes, egészen pofátlan dolog! (Nacsa Lőrinc: *Meg nem is igaz.*) Az, hogy kötelezővé teszik az oltást az egészségügyi dolgozóknak, egy újabb zsarolás a saját dolgozóikkal szemben, kérem szépen. Az egészségügyi dolgozóknak joga van, és minden egyes magyar embernek joga van ahhoz, hogy eldöntse, hogy ő szeretne élni az oltás lehetőségével, vagy nem szeretne élni az oltás lehetőségével, de az, hogy megbélyegzik, a munkájukat elveszik ezektől az emberektől, az egészen elképesztő! Hogy képzelik ezt?!

És nem fognak itt megállni, Gulyás Gergely már arról beszélt, hogy majd újabb foglalkozási körökben fogják kötelezővé tenni az oltást, megfosztva az embereket a saját szuverén döntési joguktól. Ez pofátlan! Ahogyan az is, hogy az időseket elkezdik az otthonukban vegzálni. Gondolják, hogy az időseknek eddig nem jutott eszükbe, hogy be lehetne oltatni magukat? De eszükbe jutott, csak ők úgy döntöttek; aki nem szeretne élni az oltás lehetőségével, ő úgy döntött, hogy ő nem szeretne ezzel élni. Attól, hogy elkezdik az otthonukban is felkeresni őket, ez a kommunista időket idéző erőltetés. Egészen elképesztő, és tiltakozunk ez ellen, hogy másodrendű állampolgárként kezelik őket, nem költözhetnek be kollégiumokba, nem kezdhetik meg az egyetemi tanulmányaikat, és el sem látják őket az egészségügyben, ha valamilyen beavatkozásra szükségük lenne.

Egy újabb hazugsága volt önöknek, a miniszterelnöknek és Gulyás Gergelynek szintén, hogy az oltás majd mindent meg fog oldani. Orbán Viktor azt mondta, ha kellő számú magyar állampolgárt be fognak oltani, akkor majd semmire nem lesz szükség, és nagyjából a nyár elejére taksálta a miniszterelnök, hogy elérjük azt az átoltottságot, amivel már minden szuper lesz Magyarországon. Ehhez képest kiderült, hogy önök úgy gondolják, hogy még az év végére sem fogjuk tudni ezt elérni, hiszen addig kéri most a kormányzat a felhatalmazást újra. De Gulyás Gergely még ennél is nagyobb hazudott, hiszen ő áprilisban az egyik kormányinfón kerek perccel azt mondta, hogy nem lesz szükség harmadik oltásra. Szó szerint ezt mondta Gulyás Gergely áprilisban, aztán most már a harmadik oltást erőlteti Karácsony Gergely és Orbán Viktor vállt vállnak vetve. Hát, amit eddig elmondtak, az sem igazolódott be.

Hogy az oltás mennyire működik, azt leginkább az a statisztika mutatja, hogy jelen pillanatban többen vannak kórházban, és többen vannak lélegeztetőgépen, mikor közel hatmillió embert már beoltottak Magyarországon, mint egy évvel ezelőtt, amikor nulla, de nulla oltás állt Magyarországon bárkinek a rendelkezésére. Többen vannak lélegeztetőgépen, és többen

vannak kórházban is. (Közbeszólások a kormánypárti padsorokból, köztük Nacsa Lőrinc: És miért?) Hát, ennyire működik az oltás, és ezt oldotta meg az oltás.

Minapi hír, hogy egy olimpiai bajnok úszónő két oltás után is kórházba került koronavírus-fertőzés miatt. Az a dogma is megdőlt augusztusban, hogy a járvány terjedése szempontjából fontos, hogy oltassák be magukat az emberek, merthogy az oltottak kevesebb vírust ürítenek, ha köhögnek. Ezt is a Public Health England kimutatása döntötte meg, Kemenesi Gábor hozta nyilvánosságra Magyarországon virológusként, hogy a delta variáns esetében már ez sem igaz, tehát az oltottak ugyanannyi vírust vagy még néhány esetben több vírust ürítenek, mint maguk az oltatlanok.

De ami a legnagyobb probléma, tisztelt képviselőtársaim, az a gyerekek oltása. A Mi Hazánk Mozgalom az egyetlen párt, amely ellenzi a gyerekek oltását, és szintén nagy-britanniai kutatás, kimutatás bizonyította be azt, hogy ott az oltott kamasz fiúk közül többen kerültek kórházba, hatszor annyian kerültek kórházba az oltás mellékhatásai miatt, szívizomgyulladás miatt, mint ahányan egyébként a koronavírus miatt kórházba kerültek. Tehát azt látjuk, hogy a gyerekekre a jelenlegi tudásunk szerint kevésbé veszélyes a vírus, mint maga az oltás, és erre a magyar kormány a gyerekek oltását is propagálja, sőt, most már azt is bejelentette Gulyás Gergely, hogy nemcsak a 12 év feletti, hanem már az 5 év feletti gyerekek oltására is sor fog kerülni Magyarországon.

De vannak még olyan szereplői ennek a járványnak, akik mellett nem lehet szó nélkül elmenni, ezek pedig a vakcinagyártók.

(11.00)

Ők azok, akik semmiért, de semmiért nem tehetők felelőssé. Semmiért! Bármi történik bármelyik emberrel, akit beoltottak, senki nem tehető felelőssé. Egy 26 éves lány családjá írt nekem üzenetet, aki a déli órákban megkapta az oltást, este lefeküdt aludni, és nem ébredt fel többet. Egy 26 éves lány. Egészségügyi dolgozó volt. Lehet, hogy be sem oltatta volna magát, ha nem teszik kötelezővé az oltást. És ez kinek a felelőssége? A vakcinagyártóknak nem? A kormánynak nem? Mit csináljon ez a család? Mit tegyen ez a család? Kihez forduljanak? Nem érzik úgy, hogy önöknek is felelősségük van, vagy a vakcinagyártóknak, akik ezeket az oltásokat előállították, felelősségük kellene hogy legyen? Senkinek nincs felelőssége? De nemcsak az emberéletekért, az emberek egészségi állapotáért nem vállalnak felelősséget, hanem még a költségekből sem veszik ki a részüket. És ez egy vegytisztán olyan kérdés, ami a kormány felelőssége.

Tisztelt Képviselőtársaim! A lezárások alatt rengeteg magyar ember elveszítette a munkáját, családok százezreinek a megélhetése veszélybe került. És önök mit csináltak? Az államadósságot növelték, miközben a multinacionális kereskedelmi láncok óriási többletbevételre tettek szert. Miért nem adóztatták meg őket? Miért nem adóztatták meg ezeknek a multiknak

az extraprofitját? Miért nem vetettek ki járványszolidaritási különadót rájuk, a vakcinagyártókra és egyéb gyógyszercégekre, a kaszinókra, amelyek még akkor is nyitva lehetettek, amikor mindenki másnak be kellett zárnia a vendéglátóhelyektől a sportlétesítményekig? Rájuk sem vetettek ki semmiféle különadót. És az óriás techcégekre sem, amelyeknek szintén olyan mértékben növekedett a profitjuk, mint előtte soha az életben.

Tehát az történt, hogy a magyar emberek lezárásokkal éltek, lemondásokkal éltek, a gyerekek nem járhattak iskolába, az emberek megélhetése veszélybe került, mások el is veszítették a munkahelyüket, nyomorogtak, közben meg a multik brutálisan gazdagodtak, és önök semmit nem csináltak, csak az államadósságot növelték olyan magas szintre, ami a Bokros-csomag óta nem látott szint Magyarországon. Ott lettek volna a multi cégek, meg lehetett volna őket adóztatni, de önök inkább azt választották, hogy eladóították még a gyerekeinket is.

A Mi Hazánk Mozgalom tehát tiltakozik az oltatlanok diszkriminációja ellen, nem fogadjuk el a kötelező oltást, ellenezzük a gyerekek oltását, és semmilyen lezárást nem tudunk támogatni a későbbiekben. Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Nem volt egyszerű végighallgatnom a képviselő asszonyt; azt gondolom, az esküje őt is kötelezi ebben a Házban. Ez nem a propaganda lehetőségére ad teret, hanem egész másra. Felelős vitára. Azt gondolom, képviselőtársaim és a kormány tagjai megadják a szükséges válaszokat.

Tisztelt Országgyűlés! Most kétperces felszólalásokra van lehetőség. Elsőként megadom a szót Nacsa Lőrinc képviselő úrnak, KDNP-képviselőcsoport.

NACSA LŐRINC (KDNP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Először akkor nyomtam gombot, amikor Arató Gergely hordott össze számos sületlenséget a veszélyhelyzet meghosszabbításáról, de kénytelen vagyok Dúró Dóra képviselő asszony felszólalására reagálni, aki arról beszélt, hogy többen vannak kórházban és lélegeztetőgépen most az oltási kampány nagy részének a lefutása után, mint tavaly. Képviselő asszony, nem érzi az összefüggést az ön oltásellenes kampányával, hogy sokan nem oltatják be magukat, hogy óriásplakátokat helyeznek ki szerte az országban, az oltás ellen beszélnek, mint tegnap itt Varga Zoltán DK-s képviselő, aki szintén vakcinákat támadott? Nem érzi az önök politikai közössége azt a felelősséget, hogy folyamatosan az embereket bizonytalanítják el az oltástól?

Elmondták a szakemberek, elmondták a virológusok, az orvosok, hogy a negyedik hullám leginkább az oltatlanok hulláma lesz, az oltatlanok kerülnek súlyos egészségügyi helyzetbe és az oltatlanok vannak leginkább veszélyben. Nem érzik ennek a felelősségét, amikor idejön és ilyeneket beszél itt a parlamentben, hogy az oltások ellen hergel, és az oltások ellen szólal föl, képviselő asszony?

Azt akarom mondani, remélem, hogy képviselő asszony is, amikor megszülettek a gyermekei, akkor

őket is beoltatta, hogy elvihesse óvodába, védőnői szolgálattal, s a többi. (Dr. Varga-Damm Andrea: *A kettő egyáltalán nem ugyanaz!*) Olyanokat állít, tisztelt képviselő asszony, hogy nem kap egészségügyi ellátást az, aki nincs beoltva, ami szintén szemerszedett hazugság. Nincs ilyen szabály! Sőt, mindenki megkapja a neki járó és a rászoruló egészségügyi ellátást, attól függetlenül, hogy be van-e oltva vagy nincs beoltva.

Mi azt kérjük mindenkitől, mert ez az egyetlen eszköz, hogy megállítsuk ezt a járványt, hogy oltassák be magukat. Ez az a nemzeti minimum, aminek korábban a DK a határozati javasolataival, a Jobbik a felszólalásaival nem tett eleget, most meg önök sem tesznek eleget, mert folyamatosan az oltás ellen hergelik az embereket. Azt gondolom, hogy ez szégyenletes dolog, és arra kérem önt, hogy hagyja abba, és ne sodorjon még több emberéletet veszélybe. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypartok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Megadom a szót Dúró Dóra képviselő asszonynak két percben. Parancsoljon!

DÚRÓ DÓRA (független): Tisztelt Képviselőtársam! A kormány a balliberális tömbbel és a vakcinagyártókkal együtt egy egyoldalú kommunikációt folytat. Csak arról beszélnek, hogy milyen előnyei vannak az oltásnak. Én olyan tényeket és számokat mondtam el, amelyek szintén a valóságból hozott esetek voltak, és ön erre leoltásellenes engem. Szerintem nem az a felelős magatartás, hogy kiszolgáljuk a vakcinagyártók igényeit, és orrba-szájba toljuk az oltást, hanem teljeskörűen, minél több információt átadunk az embereknek, hogy ők saját maguk felelős döntést tudjanak hozni. Nem én hozom meg a döntést senki helyett, de igyekszem minél több érdemi információval szolgálni. Például a delta variáns esetében, amellyel kapcsolatban az áttöréses fertőzés fogalmával kell megismerkednünk, írják magyarországi egészségügyi portálok is, hiszen az Egyesült Államokban az egyik államban az újonnan fertőzöttek 70 százaléka, tehát az újonnan fertőzöttek 70 százaléka mindkét oltást megkapta - és ezt nem én mondom, mindkét oltást megkapta -, mégis megfertőződött. Tehát az oltottak is képesek átadni a fertőzést, és ez ellentmond annak, amit korábban feltételeztek a szakemberek, hogy az oltottak kevésbé fertőznek. Ezeket nem én találtam ki, ezek olyan információk, amelyek az önök számára is rendelkezésre állnak, mégsem mondják ezt el az embereknek azért, hogy a vakcinagyártók igényeit kiszolgálják.

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót két percben Arató Gergely képviselő úrnak, DK-képviselőcsoport.

ARATÓ GERGELY (DK): Nem szándékoztam eredetileg beleszólni ebbe a két szélsőjobboldali párt közti vitába (*Közbekialtások.*), de most mégiscsak azt gondolom, hogy egy ponton szeretnék nagyon világosan

beszélni. Lehet köztünk és a Fidesz között vita azon, hogy például minden vakcina engedélyezése olyan módon zajlott-e, ami megnyugtató, vagy nem. Lehet köztünk vita a Fidesszel abban, hogy azok az adatok, amiket önök a vakcinák hatékonyságáról nyilvánosságra hoznak, meglehetősen megválogatva, hitelesek vagy nem, vagy melyek hitelesek, és milyen módon interpretálják ezeket.

De azt kénytelen vagyok a leghatározottabban visszautasítani, amit Dúró Dóra képviselő asszony csinál, aki ötletszerűen kiragad adatokat, összefüggés nélkül, mindenfajta tudományos háttér nélkül, nem tudom eldönteni, hogy annak az ismerete nélkül vagy annak az ismertetése nélkül, de amit csinál, az elképesztő felelőtlenség, mert úgy kelt hangulatot az oltások ellen, hogy semmifajta tudományos megalapozottsága nincs annak, amit csinál. S egymilliószor elmondhatja a Fidesz, hogy az ellenzék oltásellenes, ez akkor sem lesz igaz, ez viszont valóban oltásellenesség, ez valóban olyan hangulatkeltés, ami emberek életét veszélyezteti.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A kétperces felszólalások végére értünk. Most további képviselői felszólalások következnek. Elsőként az írásban előre jelentkezett képviselőnek adom meg a szót. Felszólalásra következik Varga-Damm Andrea képviselő asszony, független képviselő. Parancsoljon!

(11.10)

DR. VARGA-DAMM ANDREA (független): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A koronavírus-járvány okozta veszélyhelyzet meghosszabbítására irányuló törvényjavaslat igen rövid, nemcsak a rendelkező rész, de az indoklás is; mindössze arról van szó, hogy a kormány 2022. január 1-jéig meg kívánja hosszabbítani a parlamenttel a veszélyhelyzetet. Érdemi indoklást nem tartalmaz a jogszabály, ily módon arról sokat beszélni nem lehet. Egyet lehet: kinyilvánítani, hogy egy parlamenti képviselő meg fogja-e szavazni, avagy sem. Én természetesen nem fogom megszavazni, nemcsak azért, mert nincsenek olyan fennálló körülmények, amelyekkel indokolt lenne, a másik ok pedig, hogy az elmúlt másfél évben a kormányzat bebizonyította azt, hogy igen sok kérdésben visszaél a veszélyhelyzet okozta felhatalmazással, és olyan ügyekben is hozott rendeleti kormányzás útján döntéseket, amelyek parlamenti hatáskörbe tartoznak.

Felhasználnám a felszólalás lehetőségét arra, hogy kicsit visszatekintsek a koronavírus-járvány folyamatára, akár az egészségügyi aspektusára, akár pedig a kormányzatira. Meg kell mondjam, hogy az utolsó olyan kormányzati beszéd, előadás, amely valóban szakmai alapú volt, a járványhoz kapcsolódott, és azt sugallta, hogy egy felelősségteljes gondolkodóval és felelősségteljes kormányzati emberrel beszélek, az 2020. március 11-én, a Honvédelmi bizottság

ülésén Horváth Ildikó államtitkár asszony beszéde volt. Ez volt az első, és azóta ez volt az utolsó. Azért ez volt az egyetlen, valóban felkészült kormányzati tisztviselőnek a beszéde, mert akkor még nem alakultak ki azok a gazdasági köröktől erőteljesen beható kormányzati elképzelések, amelyek aztán az indokolatlan beszerzéseket, a túlárzásokat, a megmondhatatlan intézkedéseket eredményezték.

Horváth Ildikó asszony akkor nagyon világosan elmondta, hogy egy milyen típusú vírussal van dolgunk, ez egy influenzavírus, elmondta, hogy még akkor nem tudjuk, hogy pontosan mely korosztályokat, milyen genetikai és élettani tulajdonságokkal bíró embereket fog jobban ledönteni, mint egy átlagos influenza, mindössze a szakmai tapasztalatok alapján azt kéri, hogy az idős korosztályt - lévén sokkal több krónikus betegséggel bírnak, a betegségeik eleve nehezen engednek bármely egyéb betegséget kezelni -, őket óvjuk, tekintsük őket az elsődlegesen veszélyeztetett korosztálynak, függetlenül attól, hogy milyen egészségi állapottal vagy milyen élettani, genetikai adottsággal bírnak, és azt kérte, hogy várjunk egy kicsit, nézzük meg, hogy a járvány miként fog terjedni, kiket érint, az egészségügyi ellátórendszert kell olyan pozícióba hozni, hogy megfelelő számú beteget tudjon fogadni; és azt kérte a politikai pártoktól ott, azon az ülésen, hogy legyenek disztíngváltak, legyenek megfontoltak, és ne tegyenek olyan kijelentéseket, amelyek alkalmasak arra, hogy a polgárokat félrevezessék. Ez volt számomra „a” kormányzati megnyilatkozás.

Még ki sem jöttünk erről az ülésről, amikor a baloldali ellenzéki pártok közleményben kiadták, hogy azonnal be kell zárni az összes iskolát, azonnal el kell kezdeni a határokat lezárni és mindent lezárni, és én pedig nem tudtam egyebet nyilatkozni - mert egy megfontolt ember vagyok, és szeretem megvárni, hogy valami hogy fog alakulni, hogy ne legyenek túlzó intézkedések, amelyek a társadalomban zűrzavart okoznak -, ott maradtam egyedül, aki azt mondta, hogy de kérem, hova teszik a gyerekeket, és mi lesz a dolgozó felnőttekkel, és hogy gondolják az ellátást? Azt tudom mondani tehát a baloldali ellenzéki pártoknak, hogy kifejezetten mindent megtettek azért, hogy a kormányzatot behajszolják a lezárások következményeibe. Tessenek megnézni... *(Arató Gergely: Nyilván rettegett tőlünk a kormány, csak emiatt volt!)* Tessenek megnézni az akkori nyilatkozataikat! És miután az elmúlt 11 év semmi másról nem szól, mint hogy a baloldal és a Fidesz egymást hajszolgatja mindenféle kényszerű politikai döntésekbe, önök egymásnak pandanjai, és mindazok, akik józanul képesek a politikában gondolkodni, másodrangúak, mert a sajtó csak a maguk hülye nyilatkozatait és a maguk megmondhatatlan nyilatkozatait hozza le, és ezzel az embereket még inkább bizonytalanságba sodorja.

El kell mondjam, hogy a tegnapi nap parlamenti felszólalásainak egy jelentős része - és azt kell mondanom, hogy kormánypárt és ellenzék is beletartozik - olyan mértékben bugyuta volt, olyan mértékben képtelenek voltak felülemelkedni fontos kérdéseken,

és szakmai alapú nyilatkozatokat tenni, arról nem beszélve, amikor a 30 ezer halottra azt mondja egy képviselő, hogy ki vállalja érte a felelősséget... Hát, döbbenet! Én megmondom önöknek, én annak örülök, hogy csak ennyi van, és tudják, hogy miért örülök neki? Mert én ismerem a magyar társadalom egészségügyi állapotát, az általános egészségügyi állapotát. És amikor ez a járvány elkezdett terjedni, magam azért imádkoztam a Teremtőhöz, hogy a magyar társadalom amúgy hosszú évtizedek óta az összes nemzetközi kutatásban kimutatott rossz egészségi állapota ne legyen oka annak, hogy több ember hal meg e miatt a járvány miatt, mint amennyi egyébként a világon más országokban.

Abból kell kiindulnunk, amikor értékeljük ezt a másfél évet, hogy milyen helyzetben érkezett ez a mi országunkba. A Gyurcsány-kormány elkezdte leépíteni a járványügyet, a Fidesz befejezte. 2017-re olyan mértékben alacsony szinten volt a járványügy közigazgatási és egészségügyi szervezetsége, hogy az egy katasztrófa. Így fogadta ezt a járványt a magyar társadalom. Amit az előbb mondtam: évtizedek óta mutatja minden kimutatás, hogy a magyar társadalom valamiért beteg, mint az átlagos, holott már azért, ha tetszik, ha nem, az életszínvonal javult az elmúlt évtizedekben, a higiénés körülmények javultak, elképesztő, ahogy az egészségügyi ellátórendszer diagnosztikai képességei nőttek, az orvosok, a szakszemélyzet tudása nőtt, az egyetemeken minőségi a képzés, tehát - mi? - az életmód, a gondolkodásmód és a politika által keltett zűrzavar okozta frusztráció, ezek okozzák, hogy a magyar társadalom beteg. Erre érkezett meg a járvány.

Az egészségügyi ellátórendszerben évek óta folytatott tevékenység eredményeként rengeteg egészségügyi személyzet ment el, állandó orvos- és nővérhiánnyal küzd az egészségügy. Erre érkezett meg ez a járvány. Tehát ha valaki felelős politikus azt mondja ebben az országban, hogy optimális helyzetben és optimális körülmények között érkezett ez a járvány, és minden rendelkezésre állt ahhoz, hogy ezt jól lehessen kezelni, az nem mond igazat. Ez részben a mostani kormányzat által generált viszonyoknak, de nagyobb részben az elmúlt 20-25 év tevékenységének eredménye.

Majd mi történik? A kormányzat nem azt csinálja, hogy kinyitja az Alaptörvényt, kinyitja az egészségügyi törvényt, kinyitja a katasztrófavédelmi törvényt, amelyekben tökéletesen le van írva, hogy egy ilyen helyzetben mit kell csinálni, nem; elkezd egy teljesen új jogi környezetet felépíteni. Miért? Mert időközben rájöttek, a gazdasági hátrország, hogy ebből mennyi pénzt lehet majd keresni. Gondolják meg, 2600 lélegeztetőgép üzemeltetésére alkalmas egészségügyi személyzet van Magyarországon, 2600-ra! Tehát hiába rakok én tízezret ki kórházakba, nincs hozzá ember, aki be tudja kapcsolni, aki szakszerűen tudja működtetni. Erre mi történik? 26 ezret szereznek be - vagy már elajándékoztuk valamely más országnak, vagy ott porosodik bontatlanul 23 ezer legalább, a raktárakban. 270 milliárd forintot indokolatlanul fizettek ki.

Ott van egy nagyon komoly probléma, és ha tesszük, ha nem, képviselőtársaim, be kell látniuk, hogy ezeket az adatokat indokoltan kéri bármely polgár, nemhogy politikus, és nem is értem, hogy a kormánynak miért kell azt a bizalmatlansági faktort kialakítani, hogy fontos adatokat nem mond el. Egy: nem hajlandó megmondani, hogy a tesztek, amelyeket elvégeztek, hány embert érintenek. Csak a tesztek számát tudjuk, de hogy hány embert érintenek, azt nem tudjuk. Én, csak én három tesztként szerepelek abban a nem tudom, hány millióban, tehát bizonyára nem annyi embert érint. Hogy ez miért fontos? Azért fontos, mert van egy populációnk, tudnunk kell, hány embert teszteltek, és abból kell levonnunk a következtetést, hogy mennyinél volt pozitív. Ez csak az egyik oka.

Aztán nem hajlandók elmondani, hogy effektív koronavírus által okozott betegség szövődménye miatt vagy annak súlyossága miatt hány ember került kórházba. Akárhányszor kérdezem a minisztert, nem hajlandó megválaszolni ezt a kérdést. Feltehetnénk: miért titkolja, hogy hány ember került miatta kórházba? Valószínűleg azért, mert akkor össze lehetne vetni az elhunytak számával, és valószínűleg olyan hatalmas százaléka lenne az elhunytak száma a kórházba kerültekéhez képest, hogy a kormányzat nem nagyon szeretné ezt elmondani.

(11.20)

Aztán a következő adat, amit pláne nem értek, miért nem mondják meg: a megbetegedések számát. Ugyanis mindannyian tudjuk, a fertőzött az nem beteg, az csak fertőzött. Beteg akkor lesz, amikor a vírus a szervezetében generál egy betegséget, amelyet az egészségügyi ellátórendszer, vagy ha szerencsés, és enyhe lefolyású, saját maga meg tudja magát gyógyítani.

Azért lett volna fontos a tényleges betegek száma, mert a honlapon gyógyultaknak nevezi a már nem fertőzötteket, ami megint nem igaz. Persze, lehetne azt mondani, hogy azért titkolja ezt az adatot, hogy valójában mennyien betegedtek meg, mert megint az a statisztika romlana, amely a betegek és az elhunytak számát egymáshoz képest, ha összevetjük, mutatja. Tehát a titkolás egy rendkívül komoly probléma, és ez, mindez a társadalomban a lezárások mellett is frusztrációt generált.

Meg kell érteniük politikustársaimnak, a társadalomban hihetetlen frusztrációt okozott még egészséges testű és szellemiségű embereknél is ez az elmúlt másfél év. Nem volt differenciált a lezárás, rengeteg indokolatlan korlátozás volt, amiből semmilyen módon nem látszott, hogy jól jöttünk ki, azaz valamilyen adat jobb lett ahhoz képest, mint ha lezárás nélkül történt volna. Hortobágy közepén, a 15 lelkes faluban ugyanolyan lezárások voltak, mint Budapest I. kerületében vagy az V.-ben.

Tehát nem volt differenciálás, ami rendkívüli módon megnehezítette a polgáraink életét, és a frusztrációt nagyon is növelte az, hogy a kormányzati urizálás

viszont korlátlanul zajlott. Az emberek nem utazhattak, de a kormányzati gépnek nevezett honvédségi gép meg az oligarchák magángépei röpködtek egzotikus és nagyon népszerű, a gazdagok között népszerű helyekre, korlátlanul, és ami aztán végeredményben a zárszámadás után kiderült, a nagyvállalatoknak, az oligarcháknak, a leggazdagabbaknak 30 százalékkal növekedett a vagyona, miközben az egyszerű emberek sokasága iszonyatos veszteségeket szenvedett el.

Tehát az a demokratikus gondolkodású ember, politikus, aki nem figyel erre az összefüggésre, nem vonja le a következtetést, és nem gondolja végig azt, hogy hosszú távon a politika és az emberek, valamint a kormányzat és az emberek között oly mértékben szakadhat meg a bizalom, hogy már a demokrácia tagadása fog eljönni, és az mindenkinek nagyon rossz, az önöknek is nagyon rossz. A demokráciába vetett hitet, kérem, ne döntsék meg sem hazánkban, sem a társadalomban, sem a nemzetközi térben!

Fogok még egy kicsit a szabotőrökről is beszélni, merthogy azok is voltak. Az egészségügyi ellátórendszerben, nem a sürgősségi, a traumatológiai, a Covid-ellátásban és nem a szülészeten, azon kívüli területeken óriási mennyiségű orvos nem volt hajlandó betegeket fogadni, holott komplett felszereléseket, komplett védelmi felszereléseket kaptak, tehát kockázat nélkül tudták volna ellátni a betegeket. Emiatt rengeteg ember egészségkárosodása jóval nagyobb lett, ne adja isten, jó páran el is hunytak.

A közigazgatásban, az igazságszolgáltatásban a lustábbak, mert ott is vannak tisztességesek, de a lustábbak nem voltak hajlandók dolgozni. Panaszkodnak földmérők, építészek, vízügyi emberek, hogy nem tudtak megkapni alapvető adatokat, mert ha nem akart, akkor nem dolgozott a tisztviselő, mondván, hogy járvány van, és ők védekeznek. Hihetetlen!

Ezt könnyű lesz megvizsgálni, mert az orvosoknál a betegnaplót, a közigazgatásban pedig az ellátott ügyek számát össze lehet majd szépen hasonlítani, és meg lehet nézni, hogy kik azok, akik nem voltak hajlandók dolgozni ebben az időszakban. Úgy, hogy közben pedig a Covid-osztályokon, az intenzív osztályokon, a traumatológiai osztályokon, a szülészeten az emberek elképesztő áldozatkészen úgy látták el a mindennapi munkájukat, ezt talán önök nem is tudják, hogy ezekről az osztályokról is orvosok sokaságát küldték el a Covid-osztályokra vagy éppen oltóorvosnak. Tehát ellátták a teljes praxist, és utána még dolgoztak azért, hogy ebből az örületből a társadalom kiijjjon.

Száz szónak is egy a vége, a kormány bizonytalanságot generál (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*), és ennek következményét neki kell viselnie. Köszönöm.

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Most további képviselői felszólalások következnek. Engedjék meg, hogy először is köszöntsem az életbe és a parlamentbe visszatérte után Bányai Gábor képviselőtársunkat (*Dr. Varga-Damm Andrea: Az már tegnap volt!*),

aki, úgy gondolom, hogy ennek a napirendi pontnak a keretében, ebben a kérdéskörben a leghitelesebben, és sajnos az általa megélt nagyon súlyos traumákat követően talán a legőszintebben mondja el állásfoglalását. Képviselő Úr! Isten hozott! Tiéd a szó!

BÁNYAI GÁBOR (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Igen, az őszinte, mély gondolatoktól kicsit óvakodnom kell, mert tényleg tudnék mesélni olyat, amitől mindenki, aki bármit ellenez itt a törvénnyel kapcsolatban, másképp látná, és nem biztos, hogy ezt a tévé nyilvánossága előtt kell nekünk megbeszelnünk.

Először is köszönöm önöknek is, mind a 198 képviselőtársamnak, hogyha gondolt rám, amikor már nem volt reményem, és köszönöm szépen, hogy még imádkoztak is értem, mert ahol a tudomány megakadt, ott tényleg, ahogy tegnap mondta a házelnök úr, ott bekövetkezett valami más, jött valaki, aki segített visszatérni, és neki is hálás vagyok. De azoknak az eü-dolgozóknak különösen, akik engem ápoltak, mindegyiknek, aki akár csak egy életet tudott meghosszabbítani, ha meg is menteni, azt meg különösen köszönjük mindannyiuknak. Hisz óriási teher alatt nőtt a pálma, amit az eü-dolgozók nevelgettek, hisz hatalmas túlterhelésben éltek, és még a mai napig is sok a fenyegetettség számukra.

Azt hittem, hogy Arató Gergely lesz a legdurvább olyan hozzászólással rendelkező képviselő, akinek válaszolnom kell és szót akartam kérni, de én nagyon megdöbbentem Dúró Dóra képviselő asszonynak a hozzászólásán, hisz amit elmondott, csak a saját példám ideidézve, a saját elmúlt hét hónapomat ideidézve abszolút nem állja meg a helyét, szinte egyik része sem.

Hisz olyan dolgokat párosított egymással, ami egyébként sem logikailag, sem szakmailag nem összepárosítható, illetve olyan ellenszenvet keltünk egy olyan lehetőséggel szemben, amin kívül szerintem nincs más, a védőoltással kapcsolatban, hisz ha én megkaphattam volna, mert pont egy nappal később voltam berendelve a háziorvoshoz oltatni magamat, amikor már pont a lélegeztetőgépnél a kattogását kellett hallgatnom. Én nagyon bánom, hogy nem kaptam időben védőoltást, akármelyiket is.

Szeretném önöknek elmondani, hogy az hagyján, hogy februárig, ameddig én emlékszem az addigi időszakra, én nem nagyon hallottam egyébként másiktól támogató szavakat az oltások mellett, itt a származási hely szerinti kiabálás, jajgatás, amit hallottam még, illetve egy közös kampány indult az oltás ellen tiltakozókkal maga a védőoltás ellen. Szerintem ez életveszélyes. Akkor is ezt mondtam, sőt azt is, hogy nekem nagyon fáj, hogy nem kaphattam, mondjuk, hamarabb védőoltást, hisz én úgy beleestem ebbe a betegségbe, hogy gyakorlatilag kétszer meg is ölt.

De az, hogy egy parlamenti képviselő, aki bárhová is tartozik... - ahogy Nacsa képviselő úr mondta, ha nem tudunk összerakni egy nemzeti minimumot, és nem tudunk úgy vitatkozni a lakosság, a társadalom, a

választók többsége felé, előtt, hogy ebben egységeset mondjunk, és ne bizonytalanítsunk el senkit sem, aki fél a kínaitól, az oroszától vagy az amerikai, a német védőoltástól vagy bármelyiktől majd, ami következik, ez szerintem nem jó politika. Sőt, azt mondom, hogy ezzel gyakorlatilag egy kollektív öngyilkosságra hívjuk a társadalom egy részét, amely a mai napig nem akar védőoltást kapni.

A negyedik hullámról tudjuk azt - én a brit variánsból kaptam a saját adagomat -, hogy ez az indiai delta variáns sokkal virulensebb. Erre mindenki készüljön fel, hogy nem lesz egyszerű, van két-három millió felnőtt magyar állampolgár, aki még nem kapott szinte egyet sem vagy csak egy védőoltást. Ők miért lesznek veszélyben? Miért vannak nagyobb veszélyben? Mert maga a védőoltás persze nem véd meg a fertőzéstől, ezt mindenkinek mondjuk el, de attól meg tud védeni, hogy olyan súlyos állapotba kerüljenek, mint jómagam és sok-sok tízezer honfitársunk.

(11.30)

Amikor a kiskunhalasi járványkórházban voltam az intenzív osztályon, az ITO-n, utólag mesélték, mert nem tudok semmi ilyen saját tapasztalattal rendelkezni, negyvenen voltunk egyidejűleg akkor azon az osztályrészen, ketten éltük túl, ketten. Nem tudjuk, hogy ki miért maradt meg, én sem, meg nem arról beszélünk egyébként, hogy hozzunk létre olyan centrumokat az ország egyetemi kórházaiban, akik értenek majd hozzá, hogy ennek a különleges ECMO nevű készüléknek a kezelésére - 50 éves készülékről beszélünk a kezdetektől - legyen elég magyar orvos. Én megkaptam a magamét több ilyen hozzászóló részéről, aki hadakozott ellenem a gyógyulásom után, amikor bejelentkeztem a közösségi oldalamon. Ez a gép tud életet menteni, de ehhez kell egyszerre legalább hat szakember, aki nemcsak, mondjuk, a takarítószer-mélyzetből kerül ki, hanem érsebész, szívsebész, kardiológus, belgyógyász, meg még ki tudja, milyen emberek, egyszerre. Ezt nem lehet másképp működtetni. Kevés ilyen gép is van az országban, de máshol is kevés van. Ez egy különleges eszköz, ami a legeslegutolsó mentő. Nekem is azért volt szerencsém, mert egy gép felszabadult Szegeden, nem volt több.

Sőt, mondok rosszabbat: a vérplazmáról tudjuk, hogy a fertőzött emberek vérplazmája gyógyszer, nem tudtak nekem beszerezni, amikor életveszélyben voltam, de úgy, hogy órák voltak hátra. Nem tudjuk rávenni a covidosokat nagyobb számban vérplazmadadásra. Én még nem adhatok vért, de fogok adni, amint lehetséges lesz és elbíra már a szervezetem, hisz nekem teljes vércserém volt lényegében, mert 16 egység vér elég sok, amit lecseréltek, körülbelül most fog kiürülni belőlem mások vére. Ezeket miért nem népszerűsíti az ellenzék is? A kormány próbálkozik, hisz ez a vérplazma életmentő lenne a Covidba beleesők számára. Miért nem erről beszélgetünk?

Igaz az, hogy nőtt az öngyilkosságok száma, ezt be lehet bizonyítani. Ez természetes. De mit tettünk

volna, ha nem zárjuk el a honfitársainkat? Mi lett volna akkor? Még többen fertőződnek majd meg? Ez történt volna a rendezvényeken. Én rettegtem, amikor a kormány időnként könnyített a megszorításoknak ezen a részén, hogy távol tartson bennünket. Komolyan mondom, az éjféle misére félve mentem és oldalra álltam, mert tudtam, hogy az immunrendszeremnek az a része, ami a tüdőmhöz kapcsolódik, gyengébb, de megúsztuk. Istennek hála, megúsztuk, de mi lett volna, hogyha nincsenek lezárások? Mi lett volna, ha a gyerekeink járnak iskolába? Tény, hogy nem volt egyszerű. Az, hogy a gyerekek nem tudnak mozogni otthon, szerintem az képtelenség, mert minden gyerek mozogni akar, tehát nekik nem a mozgás hiányzott. A kapcsolat, a gyerekek egymás közötti kapcsolata hiányzott. Emiatt lehet panaszkodni, de nem volt más lehetőség. Ha hazahozza a szülőknél a betegséget egy másik szülő gyerekének köszönhetően, akkor abból még nagyobb katasztrófa lett volna, még több ember pusztult volna bele ebbe a betegségbe.

Én nagyon sajnálom azokat, akik elvesztették bármelyik családtagjukat. Az a közel 31 ezer ember nem azért halt meg, nem az egészségügyi dolgozók vagy a kormány rossz döntései miatt, vagy bármi miatt, amit önök mondanak, nem. Jól mondta Varga-Damm Andrea, a magyar emberek egészségi állapota sokkal rosszabb. Hogy ez most csak mentális okra vezethető vissza vagy a táplálkozásra, ez egy másik vita témája lehetne. Lehetne erről sokat beszélni, de ne hasonlítsuk össze Ausztriával vagy Németországgal, ahol sokkal egészségesebben élnek. Csak egy példa: Magyarországon 80 kiló zöldséget, gyümölcsöt esznek a magyar honfitársak, ez 200 kiló Ausztriában meg Németországban. Már itt látszik, hogy ebben hogy el vagyunk maradva. Itt a jóléttől vagy bármilyen gazdasági szektorban történő növekedéstől vagy a zsebeinktől függetlenül igaz - akár képviselőről van szó, akár egyszerűbb emberről, bár mi is azok vagyunk -, hogy mi sokkal rosszabb egészségi állapotban vagyunk, ezért is van sokkal több elhunyt.

Az ott dolgozók védőoltása. Nekem volt még egy futamom a nyáron, mert a poszt-Covidról nem beszélünk egyébként, ezt nem is vesszük észre, mert tudjuk, hogy van poszt-Covid, de nem tudjuk, mi az. Nekem is vagy tizenkétféle tünetem van azóta, ami korábban nem volt, ami miatt sánta vagyok, ami miatt hullik a hajam vagy bármi, tehát elképesztő, vagy a vérnyomás elszabadul. Az elhunytak mellett sokkal nagyobb azok száma, akik szenvednek a mai napig attól, hogy a Covidon átestek, és nem a könnyebb verzió volt, hogy csak átrohant rajtunk, mint egy gyereken. Óróluk kellene inkább nekünk vitatkozni, hogy őket hogy lehet visszaintegrálni a társadalomba. Ismerek katonasereket, akik mellettem voltak, együtt voltunk a kórházban. Nem bír visszamenni a szakmájába egyelőre, mert nem bír futni, nem maradtak izmai, hisz az izomvesztés egy covidosnál két hét alatt kialakul. Én nem 5 kilót híztam, hanem 28 kilót fogytam, lehet, hogy jól állt, de a lábaim mint a hurkapálcák, olyan vékonyak lettek. De nem is ez a lényeg, hogy nekem

mi volt, hanem ővelük is kell valakinek foglalkoznia. Az jobb téma lenne, mint lebeszélni a védőoltásról a magyar honfitársainkat.

Felírtam még a depressziót például. Ez valami elképesztő mértékű a covidosoknál. Akik be voltak zárva, be lettek zárva és betegek lettek, nekik eggyel könnyebb, nem szenvedték el a fertőzést.

Nem tudom, hogy önök közül ki kapta el, és ki került kórházba, ki volt lélegeztetőgépen, de jelentem, hogy azt a huszon-akárhányezer lélegeztetőgépet, ezt az óriást mennyiségű gépet a kormány nem önszántából vette. Azt mondták a szakemberek, hogy ennyi kell, és tény, hogy nem nagyon tudják kezelni egyébként sokan. Ki lettek képezve egyébként, van, aki online, van, aki élőben, hogy ezeket a gépeket használhassák. De mi lett volna, ha ennyi embert kellett volna egyszerre elhelyezni? Arról van szó, hogy egyszerűen senki nem tudta, hogy ez a vírus hogy fog ránk törni, sem Horváth Ildikó, sem a miniszter úr, sem mi. Ez a vírus úgy jön, hogy ez nem egy influenzavírus, ezt azért tegyük hozzá, influenza típusú, de ez alsó légúti, ez benne a legrosszabb, ezért nem tudunk ellene máshogy védekezni. Viccesen mondtuk, hogy a székelyek azt mondták, hogy ők a pálinkával oldják meg a védekezést, mert azzal leöblítik a vírust és kipusztítják. Na, most ott is elindult a negyedik hullám, őket is elkapta. Tehát a pálinka sem segít. Mindig azt mondták, hogy Románia azon részén, Erdély azon részén, ahol magyarok laknak, a székelyek, ott a vírus nem terjed annyira. Ez nem igaz.

Éppen ezért, hogy nem tudjuk, hogy kit hogy ér el, csak mondok egy egyszerű példát. Az immunrendszer reggel, délben meg este változó, hullámszerű, mint egy szinuszgörbe. Ha egy rossz felszólalást hallgatunk vagy egy kellemetlent, akkor lehet, hogy éppen bezuhan, és ha akkor jön a vírusszennyezés, jöhet így is, kiüthet, és lehet, hogy előtte egy órával semmi baj nem lett volna. Ez egy állandóan változó rendszer, ami a biológiai rendszerünkben a vírusok vagy a betegségek ellen minket megvédene. Tehát itt arról van szó, hogy senki nem tudja, mondjuk így, hogy senki, ez persze túlzás, a legtöbben nem tudják, hogy a vírus mit fog okozni hosszú távon sem. Úgyhogy vajon mást okoz-e egy covidosnak, vagy aki átszenvedte nagyon, vagy csak akin átment, nem tudjuk, szerintem ez egy mesterségesen összerakott cucc, amit valakik létrehoztak, mert a természet ennyire nem lehet galád az emberiséggel, tehát amit ez magából ki tud préselni, a vírusbetegség utáni időszakokat a beteg számára vagy a leendő beteg számára, az a legtöbbször számára fel-foghatatlan.

Az egészségügyi dolgozókkal - belekezdtem ebbe a gondolatba - beszélgettem, akik júliusban fel voltak háborodva, hogy jött egy döntés a kormány részéről, hogy kötelező a védőoltás. Én azt mondom nekik, név nélkül, hogy drága nővérke, ha ön lebetegszik, meg másik három még az osztályról, az intenzív osztályról, ki fogja ápolni a betegeket. Én tudom, hogy beleavatkozunk az ő jogaikba, a személyes jogaikba, a döntéseiket befolyásoljuk, mert nem dönthetnek róla, de

én, aki beteg voltam, azt mondom, hogy minden egészségügyi dolgozónak legyen kötelező. Ha most haragszanak rám, és legközelebb nem fognak megmenteni, lehet, hogy ez az ára, de egyet tudok, hogy önélkülük nem lehet megmenteni egyikőjüket sem. Nem tudjuk, hogy ez a vírus mit fog okozni valakinél. Én egészségesen éltem, sportoltam, vitaminokat szedtem, én nagyon sok zöldséget meg gyümölcsöt eszem, és nem tudtam magam megvédeni. Ez valakinek így jön, valakinek úgy jön, ebben nem tudunk gyakorlatilag senkinek sem egy biztos receptet adni.

A lényeg, hogy én azt mondom önöknek, hogy a Covid hátrányairól is kell beszélni, nemcsak az oltás hátrányairól. A Covid megpróbálta az egész emberiséget, ahol felütötte a fejét. Vannak országok, ahol pusztulnak tömegével az emberek, ott, ahol nem is védekeztek. Nem is tudjuk az igazi svéd adatokat sem egyébként, hogy ott mi történt. Nekem él kint több rokonom, elmondták, hogy semmi sem igaz abból, amit az ottani média leközölt a svédországi helyzettel kapcsolatban.

Hogy keveredik az államadósság a Coviddal kapcsolatban? Ez egy másik vita témája lehetne, ezek az adósságok, amelyeket önök ránk lőcsölnek, hogy eladósítjuk az országot. Ez mind fejlesztési forrás, nem etetésre, gyógyszerekre adjuk, hanem fejlesztésekre, ami nem a fideszesekhez jön, nem ide jön egyébként, hanem mindenki kap ezekből a fejlesztési forrásokból, nem beszélve arról, hogy az Európai Unió nem is nagyon akart ebben segíteni.

Magyarul, a Covid jogi evolúciójáról szóló törvény fekszik önök előtt. Január 1-je egy olyan dátum, ami, biztos vagyok benne, hogy ha ezt önök is végrehajtatják az önök választóival, a kormány is végig tudja csinálni, és reméljük, önök hátha nem tartják inkorrektnek az intézkedéseinket, akkor ezzel meg lehet akadályozni, hogy tömegesen fertőződjének és betegedjenek, akár haljanak meg a magyarok.

(11.40)

Én ezért kérem önöket, hogy támogassák. S ha a Covidról akarnak beszélgetni, vitatkozni, bármikor szívesen állok rendelkezésre mint élő tanúja ennek a szörnyű betegségnek és ennek a helyzetnek. Szívesen beszélgetek bármelyikőjükkel, csak egyet kérek, ne beszéljék le a magyarokat arról, semmilyen vitában - pláne ebben -, semmilyen hangzatos szavakkal meg kiabálással, hogy kapjanak védőoltást, mert ennél rosszabbat nem tudok elképzelni. Nemzet elleni összeesküvésnek is lehetne nevezni, ha lebeszélünk itt még egy-két millió embert arról, hogy legalább ezzel megvédje magát, megkapjon egy lehetőséget, hogy a vírusfertőzés, amely mindenkit el fog érni előbb-utóbb, ne betegítse meg súlyosabban, mint egy egyszerű nátha, egy egyszerű kis lázas állapot. Ezt kívánom mindenkinek. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm, képviselő úr, és gyógyulást minden utóhatás tekintetében. Köszönjük szépen.

Tisztelt Országgyűlés! Most kétperces felszólalások következnek. Megadom a szót Vejkey Imre képviselő úrnak, KDNP-képviselőcsoport.

DR. VEJKEY IMRE (KDNP): Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Bányai Gábor képviselőtársunk után nagyon nehéz megszólalni. Mindenekelőtt szeretném mondani, hogy Isten hozott újra közöttünk, és mint a magyar parlamenti imacsoport vezetője is bizony 0-24 órás imaláncot szerveztünk többször is érted, és örülünk, hogy itt vagy közöttünk. *(Bányai Gábor: Köszönöm szépen.)*

Mit lehet mondani? Ő hitelesen átélte az egészséget. Ott volt az Úr kezében, és itt van. S elmondta nekünk azt, hogy mi a fontos, hogy ő hogy látja, s mennyire örült volna, ha idejében oltáshoz juthatott volna. De nyilván először az idősebbeket kellett beoltani, azokat, akik még jobban veszélyeztetettek, mint ahogy mi. Ez is azt bizonyítja, hogy tőlünk, innen, a Fidesz-KDNP padjai sorából senki nem volt, aki korábban próbálkozott volna oltással, bár nagyon szeretünk volna már akkor is oltáshoz jutni, de senki nem volt. És Gábor, képviselőtársunk ezért jutott ilyen helyzetbe.

Én nagyon örülök annak, amit mondtál, és eredetileg sok szürreális dolog elhangzott az ellenzéki vezérszónoklatok vonatkozásában, ezek közül most csak egyre szeretnék kitérni, arra, hogy mi tehetünk erről a veszélyhelyzetről, mi tehetünk arról, hogy Vuhanban ez a vírus kitört, és végigrohant az egész világon. Szóval, képviselőtársaim, ez nonszensz.

Szeretném arra is felhívni a figyelmüket, hogy ne mondják azt, hogy a parlament nem működött, mert igenis, hogy működött az elmúlt másfél évben is, a bizottságok is működtek, s az alkotmányos rend, a jogállamiság fennáll Magyarországon. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Varga-Damm Andrea képviselő asszonynak két percben. Parancsoljon!

DR. VARGA-DAMM ANDREA (független): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Csak reménykedem, hogy Bányai Gábor képviselőtársam az én üzenetemet is megkapta a kedves családjától *(Bányai Gábor bólint.)*, és valóban nemcsak a kormánypárti, de az ellenzéki sorokban is, mint annak idején Aradszki képviselőtársunkért, önért is imádkoztunk.

Azt említette képviselőtársunk, hogy éppen már a beoltás előtt volt. Bár tudjuk, milyen poklokot járt meg, de nem tudjuk, hogy milyen poklokot járt volna meg akkor, ha aktív fertőzőtként kapott volna oltást *(Moraj az ellenzéki pártok soraiban.)*, merthogy mindenki tudja, hogy mennyi ártalom keletkezett ebből. Én az idén januárban azért kérdeztem meg írásbeli kérdéssel miniszter urat, hogy pontosan írja le, hogy kik azok, akik kizárt, hogy éppen oltást kapjanak; ő maga leírta, hogy az aktív fertőzőtt, illetőleg,

aki három hónapon belül volt, mert a gyártók ezekre a helyzetekre egyszerűen nem tudnak biztos válaszokat adni.

De Vejkey képviselőtársam előadására még annyit szeretnék mondani, hogy szerintem senki nem gondolja, hogy magát a járványt a kormányzat okozta volna, hiszen ez tényleg egy világijárvány. De azért azt parlamenti képviselőként elmondhatom, hogy igen-csak elgondolkodtató, hogy egy országban ez a járvány kitör, már jóval korábban a megbetegedések elkezdődtek, mint hogy hajlandók voltak elárulni, és utána a fél világ kitömté dollárszázmilliárdokkal ezt az országot, ahelyett, hogy azoknak az embereknek, akik ott, Kínában elhallgatták a világ előtt, hogy milyen vírus szabadult el, azoknak inkább a felelősségvállalásáról kellene nagyon sok nemzetközi grémiumnak beszélnie. Mi ezt persze Magyarországon nem tudjuk befolyásolni, de azért ez is hozzátartozik ehhez az egész kérdéshez.

Azt mondta képviselőtársam, hogy a parlament végig működött. Hát, ha a parlament végig működik, akkor veszélyhelyzeti törvényre nincs szükség, hiszen a kormányrendeleteket úgyis a parlament, különösen kétharmados többséggel jóváhagyja anélkül is, hogy rendeleti kormányzást kellene folytatni. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, kíván-e még valaki az adott napirendünk keretében felszólalni. *(Senki sem jelentkezik.)* Jelentkezőt nem látok. Mivel további felszólalásra senki nem jelentkezett, ezért az általános vitát lezárom.

Megkérdezem Völner Pál miniszterhelyettes urat, kíván-e válaszolni. *(Jelzésre:)* Igen. Öné a szó, miniszterhelyettes úr.

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár: Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A vitában sok minden elhangzott, csak néhány dologra szeretnék reflektálni. Először is, kicsit csalódást okozott, hogy professzionális képviselőknél is előfordul, hogy összekeverik az időszak jogalkotását. Tehát volt olyan jog, amit a parlament alkotott meg normál eljárás keretében - például az egyetemekkel kapcsolatos törvényeket, tehát Gurmai Zita képviselőtársunk itt egy kicsit tévedésben volt, ezek nem veszélyhelyzeti rendeletalkotás útján születtek -, voltak olyan rendeletek, amelyeket a kormány egyébként saját hatáskörében békeidőben is ugyanígy meghozott volna, és volt a veszélyhelyzeti rendeletalkotás, ahol a jogkörével élve, amit a parlament biztosított a számára, törvényalkotási kérdésekben is soron kívül tudott rendeleteket alkotni, amelyek segítettek. Gondolhatunk itt arra, hogy a bíróságok, ügyvédségek eltérő működése, amikor nagyon gyors határidőkkel kellett például rendeletet alkotni, egy ilyen veszélyhelyzeti jogalkotás nélkül nem lett volna lehetséges. Tehát akkor, amikor nekimentünk ennek az egész veszélyhelyzeti időszaknak, senki nem tudta, mi ez a járvány, tud-e egyáltalán ülésezni a parlament, s ha nem tud ülésezni, akkor

hogyan lehetne ezt a veszélyhelyzeti jogalkotást létrehozni. Tehát mindenképpen szükség volt rá.

Az elmúlt időszak beigazolta azt, hogy a parlament a normál törvényalkotási jogkörökben folyamatosan tud dolgozni, a kormány a normál rendeletalkotási tevékenységét végezni tudja, de időről időre felbukkannak olyan kérdések, amelyeket gyorsan kell megoldani, és utána, amikor a veszélyhelyzetnek vége van - voltunk már kivézető törvénnyel itt a parlament előtt -, ezeket a törvényeket akkor lehet véglegesen törvénnyé alakítani, ha ezeket a parlament jóváhagyja. Tehát a parlamentnek semmilyen jogköre nem csorbult az elmúlt időszakban, sőt a veszélyhelyzet idején is volt, amikor beszámolt a miniszterelnök úr a történelekről a parlament előtt.

Ami a különböző felvetéseket illeti, ami az önkormányzatokkal kapcsolatos, például az iparüzési adónál volt a kis- és középvállalkozások számára egy megadott kedvezmény. Mindenki tudja, hogy ezt a 25 ezer alatti településeknél pótolta a kormányzat a költségvetésből, tehát nem érte őket hátrány, ugyanakkor segíteni tudtunk a vállalkozásoknak, hogy ne kerüljenek nehéz helyzetbe. S beigazolódt az is, hogy a fővárosban is a tervezett iparüzésiadó-szint ennek ellenére bejött, sőt e felett teljesítettek a vállalkozások, köszönhetően annak, hogy a kormányzat a gazdaságot végig életben tudta tartani, munkabér-támogatásokkal, beruházási támogatásokkal, és ezen a területen továbbra is szükség van erre a tevékenységre.

Elhangzott itt a költségvetési hiány is, Bányai Gábor képviselőtársam is említette, hogy ezek a források, amelyek például hitelből kerülnek finanszírozásra, ezek fejlesztéseket szolgálnak, sőt a miniszterelnök úr tegnap elmondta azt is, hogy amennyiben az újjáépítési alap forrásait megnyitja az Unió, tulajdonképpen ezeket előlegeztük meg belőle, tehát semmiféle túlköltekezés ezen a területen ilyen formában nem történt.

Az oltásellenességről akartam beszélni, de Bányai Gábor képviselőtársam, azt hiszem, talán sokkal meggyőzőbben tudta elmondani, hogy miről van szó. Nyilván ennek van egy durvább formája, van, amikor finomabb formában folyik a baloldal részéről az oltás elleni bizalom megingatása. Tegnap is volt rá példa. Ezeket valóban, aki felelősségérzettel rendelkezik, annak ezt be kellene fejezni, és talán minél több életet meg kellene mentenünk, és el kellene fogadnunk azt, hogy igenis lehessen agitálni az oltások felvétele mellett.

(11.50)

Az pedig semmiféle korábbi jogi keretektől való eltérést nem jelent, hogy vannak olyan munkakörök, vagy lehetnek olyan helyek, ahol kötelezővé válik az oltás. Békeidőben is például az erdészeknek kötelező kullancs ellen beoltatni magukat, pedig ez sem általános a lakosság körében. Akkor, amikor nemcsak a saját életünkéről, hanem másokérol van szó, akkor pedig fokozottan érvényesülhet ilyen szabály.

Varga-Damm Andreának volt a tesztekkel kapcsolatban egy felvetése. Gyakorlatilag az azért beigazolódott az elmúlt időszakban, hogy a tesztől nem gyógyult meg még senki, gyakorlatilag az oltás az, ami védelmet nyújthat, és azok a védőeszközök, amelyeket beszereztünk, a maszkoktól kezdve a különböző kórházi felszereléseken keresztül akár a lélegeztetőgépig, azok igenis szükségesek, fontosak voltak. Ezeket egy parlamenti eljárás keretében végigvinni, azért lásuk be, hogy továbbra is képtelenség lenne.

S a másik pedig: a negyedik hullám, reméljük, hogy gyakorlatilag megáll ezen a szinten, de mi van, ha a delta variáns után is jönnek újabb variánsok, vagy pedig újabb kihívásokkal találkozunk. Tehát mindenképpen kell hogy legyen fegyver a kezünkben, hogy védekezni tudjunk. Köszönöm a figyelmet, és kérem, hogy támogassák a javaslatot. *(Taps a kormány-pártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen miniszterhelyettes úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására az általános vita lezárásáig volt lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **a felsőoktatási intézmények versenyképes működését elősegítő szabályokról, valamint egyes vagyongazdálkodási, kormányzati igazgatási és büntetőjogi tárgyú törvények módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/17098. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. Tájékoztatom önöket, hogy az elfogadott sürgősségi javaslat szerint a módosító javaslatok benyújtására az ülésnap végéig van lehetőség.

Elsőként megadom a szót Orbán Balázs úrnak, a Miniszterelnökség államtitkárának, miniszterhelyettesnek, a napirendi pont előterjesztőjének. Miniszterhelyettes úr, parancsoljon!

DR. ORBÁN BALÁZS, a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! Az előttünk álló törvényjavaslat ugyan egy összetett címet visel, „A felsőoktatási intézmények versenyképes működését elősegítő szabályokról, valamint egyes vagyongazdálkodási, kormányzati igazgatási és büntetőjogi tárgyú törvények módosításáról”, ez a címe, de valójában egy nagyon egyszerű, világos és nyilvánvaló tartalommal rendelkezik. És én azért örülök ennek a törvényjavaslatnak, mert én azt gondolom, hogy ez egyrészt egy nagyon fontos szakpolitikai kérdésben tett nagyon komoly előrelépés, másrészt egy meglehetősen méltatlan, az elmúlt egy évben zajló, alapvetően szerintem pártpolitikai indítatású vitát képes lezárni arról, hogy miről is szól a magyar felsőoktatás átalakítása, és ennek az anyagi feltételeit hogyan és miképpen kívánja biztosítani a kormány.

Ha megengedik, egy picit távolról kezdenék. Alapvetően kétfajta, szinte azt lehet mondani, hogy a

rendszerátalakítás óta a magyar politikatörténetben kétfajta felfogás küzd egymással. Azt hiszem, hogy abban nincs különbség a kétfajta felfogás között, hogy a magyar felsőoktatás, a magyar tehetség, a magyar ambíció kibontakozásának, kibontakoztatásának intézményrendszere úgy általában fontos, az úgy általában nemzetstratégiai kérdés.

A filozófiai különbség igazából ott szokott előjönni, hogy mit tegyünk akkor, amikor egyébként a magyar gazdaság állapota nem megfelelő, amikor válságban vagyunk, amikor nem forrásbőség van, hanem forrásszűke van, ilyenkor mit kell tennünk. Van egy iskola, ez a 2010 előtti szocialista-szabad demokrata kormányzást jellemezte, de a '90-es években, ha emlékszünk a Bokros-csomagra, akkor ott is voltak ennek előképei, amely azt mondja, hogy ha válság van, ha gazdasági nehézségeink vannak, akkor a humán szektorok - kultúra, oktatás, egészségügy és a kapcsolódó területek -, ahonnan a legkisebb fájdalommal a forrásokat ki lehet vonni, ahonnan be lehet gyűjteni a pénzt, és aztán más területekre ezeket a pénzeket át lehet allokálni.

Mi mélyen nem értünk egyet ezzel a felfogással, és a mostani válságkezelésünk ennek a felfogásnak a tagadásán és - ezzel ellenkezőleg - egy másik felfogásnak az érvényre juttatásán alapul. Tudniillik mi azt gondoljuk, hogy amikor nehézségek vannak, amikor válság van, akkor, ha igazán van olyan szektor, ahova többletforrásokat kell tenni, azok a szektorok, amelyek az emberek jövőjét alapvetően határozzák meg, és ilyen az oktatás és ilyen az egészségügy.

(Az elnöki széket dr. Latorcai János, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Churchillhez szokták kötni - a forrását nem tudtam ellenőrizni - azt az anekdotát, aki a második világháborúban, amikor meg akarták a kultúrára vonatkozó költségeket a háborús költségekre hivatkozással ritkítani, akkor azt mondta, hogy emberek, ha megkurtítjuk a kulturális költségeket, akkor mi végre háborúzzunk. Valahogy így van ez az oktatással és az egészségügygel is. Éppen ezért mi sok energiát tettünk bele arra, és a magyar parlament is sok munkaórát tett be az elmúlt években arra, hogy a rendszerátalakítás egyik adósságát, a magyar felsőoktatás léptékváltását és versenyképességi fordulatát előkészítsük, és ez a törvényjavaslat ennek a folyamatnak, ennek az egy éve tartó folyamatnak egy következő, fontos lezáráshoz közelítő lépése.

A törvényjavaslat tehát arról szól, hogy megtörtént 21 egyetem esetében a modellváltás, ezzel a modellváltással egy másik igazgatási, gazdálkodási, intézményirányítási rendre tértek át. Ez a rend, ami, mondom, intézményi, igazgatási, intézményirányítási és gazdasági rend, nagyobb függetlenséget biztosít az intézmények számára, mint a korábbi költségvetési, állami fenntartói rendszer volt. Ez a modell ismert, tőlünk nyugatra található, és egyébként tőlünk keletre

található a felsőoktatási rangsorokban előrébb álló egyetemek esetében is.

Az, hogy alapítványi formátumban működnek ezek az egyetemek, Magyarországon ez egy speciális formátumot jelent. Közérdekű vagyonkezelő alapítványokról beszélünk, tehát nem a magánszektor körébe tartoznak ezek az egyetemek, nem az a célja ezeknek az egyetemeknek, hogy valaki számára, a fenntartó számára többletforrásokat teremtsen, hanem ez egy olyan működési modell, amelyben az egyetem egy önálló, független gazdasági és felsőoktatási egység, amely vagyonnal rendelkezik, amely megfelelő, több csatornából érkező rendszeres jövedelemmel rendelkezik, és képes az évről évre a vagyonkezelésből, illetőleg a különböző jövedelemszerzési csatornákból rendelkezésekre álló forrásokat mindig visszafordítani a felsőoktatásba. Tehát minden bevétel, ami keletkezik, minden jövedelem, ami keletkezik, minden vagyon, ami az egyetemnek rendelkezésre áll és hasznot termel, az utána visszafordítandó és visszaforgatandó abba a felsőoktatási alaptervékenységbe, amit ezeknek a közérdekű vagyonkezelő alapítványoknak az alapító okirata, illetőleg kétharmados törvények is rögzítenek.

Ez a konstrukció tehát azért szerencsés, mert egyrészt ad egy rugalmasságot az egyetem vezetésének, ad egy függetlenséget, önállóságot, de ad egy rugalmasságot is, hogy be tudja játszani az egyetem azt a pályát, ami számára adatik. Természetesen, mondjuk, egy Semmelweis Egyetem perspektívája más, mint mondjuk, egy MOME művészeti egyetemnek, vagy mondjuk, egy miskolci regionális egyetemnek, de mindegyik stratégia, mindegyik pálya és mindegyik perspektíva fontos. Másféle taktikát kell követni ahhoz, hogy sikeresek legyenek a maguk területén ezek az egyetemek, és most megkapták az ehhez szükséges erőt, fölhatalmazást, intézményi önállóságot és vagyont.

A másik, ami fontos, ahonnan kezdtem, hogy mi van akkor, ha baj van. Ez a rendszer, ami most kialakult, alkalmas arra, hogy ne lehessen egyik jövőbeli kormány által sem - sem jobboldali, sem baloldali kormány által - olyan döntést meghozni, hogy ha baj van, ha válság van az országban, akkor nem pluszpénzt rakunk a felsőoktatásba, hanem kivesszük a forrásokat a felsőoktatásból, úgy, ahogy ez egyébként a 2006-2010 közötti ciklusban meg egyébként a Bokros-csomag kapcsán is történt Magyarországon.

(12.00)

Tehát garantálni tudja azt, hogy olyat lehet csinálni, hogy egy kormány azt mondja, hogy neki más közpolitikai prioritások vannak. Még egyszer felhívnam Churchillre a figyelmet, hogy akkor mi végre vagyunk a világon, mi végre háborúzunk, ha oktatásra meg kultúrára nem adunk. Ilyet lehet csinálni, de azt, hogy a magyar jövőt elzalogosítjuk és hogy kivesszük a forrásokat a felsőoktatásból, ebben az új

rendszerben, még egyszer, egyik kormány által sem lehet ezt megcsinálni.

Miután ezeket a jogi, alkotmányos alapokat megteremtettük, az egyetemekkel megismertettük ennek az új működési modellnek a lehetőségét, az egyetemek önként döntöttek. Az a 21 egyetem, amely ennek a törvényjavaslatnak a mellékletében is fel van sorolva, önként, nagyon nagy szenátusi támogatottsággal - átlagban közel 90 százaléka a szenátusnak támogatta a felsőoktatási modellváltást -, önként döntött arról, hogy részt vesz az átalakulásban, és ők is közérdekű vagyonkezelő alapítvány formájában szeretnének vagyont kapni, és szeretnék az állam és az egyetemek közötti viszonyt újraszabályozni.

Magának a jogi struktúrának az átalakítását követően került sor egy külön törvényben - ezt külön tárgyalta a veszélyhelyzet ellenére is hosszan a magyar Országgyűlés - a vagyonátadásokra. Különböző számítások vannak, de nagy bizonyossággal azt tudom önöknek mondani, hogy ha úgy számolunk, hogy körülbelül 2000 milliárd forintnyi vagyon az, amit kaptak a felsőoktatási intézmények ezen vagyonátadások révén, akkor az nagy bizonyossággal komoly szakértők által nem kikezdehető adat, tehát szerintem ezt kiindulási pontnak érdemes elfogadni.

Tehát megtörténtek a vagyonszármazások 2000 milliárd forint értékben, majd az Innovációs és Technológiai Minisztérium vezetésével jött az a szakasz, amelyben azt kértük az újonnan felálló egyetemektől, hogy akkor most határozzák meg a saját stratégiájukat; adjanak le egy tervet, hogy mit szeretnének elérni a következő években, és ehhez milyen finanszírozási forrásokra van szükség.

És ekkor az egyetemek egy körülbelül 2700 milliárd forintnyi fejlesztési igényt tettek le az asztalra. Ezeket a fejlesztési igényeket Magyarország Kormányának megtárgyalta és elfogadta. Ezek az egyszeri fejlesztések részben infrastrukturális fejlesztések; nagyjából 50 százalék az infrastrukturális fejlesztés benne, a többi az egyéb, a hosszú távú, nem a mindennapi működésről szóló, hanem hosszabb távon meghatározó, elsősorban szakmai, szellemi típusú fejlesztési igény, amelynek nyilván van egy anyagi alapja is.

Tehát ez a 2700 milliárd forint az egyetemeknek még rendelkezésükre fog állni részben uniós, részben pedig magyar költségvetési forrásból. Az erre vonatkozó kormányzati döntések megszülettek, és ezek végrehajtásának az előkészítése zajlik jelen pillanatban egyetemi oldalról.

De ugye, küzdöttünk az elmúlt évben egy olyan típusú váddal vagy inkább azt mondom, hogy rágalommal is, hogy akkor itt arról van szó, hogy a magyar állam kivonul a felsőoktatás finanszírozásából, és magára hagyja az egyetemet. Mi ugyan az első pillanattól kezdve elmondtuk, hogy nem erről van szó, de közel van a jövő tavaszi választás, tehát értjük azt, hogy a baloldalon az észérveknek és a rációnak nem sok tere van, de mégis aki valamilyen módon bármennyire is konyít nemzetközi összehasonlításban a felsőoktatás működtetéséhez és a felsőoktatás

finanszírozásához, az pontosan látja, és pontosan látta azt is, hogy még a legjobban működő, legsikeresebb Ivy League-egyetemek is, noha alapítványi formában működnek, noha eredetileg pont olyan konstrukcióban jöttek létre, mint amilyeneket a magyar átalakítás tartalmaz, de még most is a legnagyobb finanszírozója ezeknek az egyetemeknek különböző kutatási és egyéb oktatási együttműködésekben keresztül a szövetségi állam, illetőleg az amerikai adott tagállam, ahol ezek az egyetemek találhatóak.

Tehát még, mondom, nálunk szerencsésebb történelmi fejlődésű országokban is, az Amerikai Egyesült Államokban, vagy Nyugat-Európában, ahol a top 100-as egyetemekről beszélünk, amelyek alapítványi formában működnek, ott is az állam komolyan részt vesz finanszírozóként, természetesen az egyetem bevételi rendszere diverz, tehát több forrás is van. Az alumni rendszer is visszatölt forrásokat, a magán-szektorból is hoznak be forrásokat, illetőleg a különböző állami szervek is finanszírozzák az egyetemet, és így jön össze egy olyan büdzsé, ami a szükséges, de nem elégséges előfeltétel a sikerhez.

Itt zárójelet tennék. Egy kicsit a felsőoktatásról, bár nem sokan szoktunk erről beszélni: a felsőoktatás is kicsit olyan, mint a foci. Tehát ha a Bajnokok Ligájában szeretnénk szerepelni, ahol olyan csapatot szeretnénk, amely képes a Bajnokok Ligájában szerepelni, és megnézzük, hogy a Bajnokok Ligájában, mondjuk, az elmúlt tíz évben szereplő klubok éves költségvetése hogyan alakul, és azt látjuk, hogy ehhez képest a mi klubunk költségvetése a béka feneke alatt van, akkor gyakorlatilag nincs esély arra, hogy a Bajnokok Ligájába a csapat bekerüljön.

Tehát a feladat, a siker szükséges, de nem elégséges előfeltétele, hogy a rendelkezésre álló forrásokat bővíteni kell, és fel kell hozni az egyetem költségvetését, és ugyanígy fel kell hozni a futballcsapat költségvetését is arra a szintre, hogy Bajnokok Ligája-képes legyen.

És akkor ott jön a humántényező, az emberi tényező számításba, mert akkor kell jó edzőt, jó játékosokat igazolni, jó felkészülés és szerencse. Ugyanez az egyetem esetén: akkor kell jó kutatói bázist csinálni, akkor kell olyan hallgatói minőséget produkálni, akkor kell az infrastruktúrát rendbe rakni, és a többi.

A magyar felsőoktatási intézmények - ezt csak azért szerettem volna elmondani minden ellenkező híresztelés és sugalmazás ellenére az ellenzék oldaláról -, nos a magyar felsőoktatási intézmények nem azért nincsenek benne jelen pillanatban a világ legjobb felsőoktatási intézményei között, mert a magyar oktatói, felsőoktatási kutatói, egyetemi tanári gárda ne lenne egyébként világszínvonalú, vagy ne lenne alkalmas arra, hogy kiválóan teljesítsen. Éppen ellenkező a helyzet, az anyagi feltételek biztosítása és az anyagi alapok megteremtése az, ami a rendszerváltoztatás óta hiányzott. Ezért kulcsfontosságú az, hogy az egyetemek egy új struktúrába rendeződtek, közérdekű vagyonkezelő alapítványként jöttek létre, ezért

fontos az, hogy a kormány elköteleződött a vagyonátadás mellett, és az Országgyűlés támogatta a kormány ez irányú szándékait.

Ez egy 2000 milliárdos vagyonátcsoportosítást jelentett már eddig is, ezért fontos az, hogy az egyetemek által benyújtott terveket, amelyek az infrastrukturális és az egyéb hosszú távú fejlesztésekről szólnak 2700 milliárd forint értékben, támogatta Magyarország Kormánya, és az ezzel kapcsolatos előkészítések folyamatban vannak. Az előttünk álló törvényjavaslat pedig azért fontos, mert ennek az új rendszernek igazából az utolsó zárókövét helyezi el, mégpedig rendezi annak törvényi lábát, hogy az állam és az egyetemek közötti viszony, illetőleg annak finanszírozási oldala hogyan alakul a következő években, a következő évtizedekben.

Ezzel a törvényjavaslat arra tesz kísérletet, és ahhoz kéri a parlamenti képviselők támogatását, hogy az állam tudjon minden ilyen modellváltó egyetemmel hosszú távú, akár több évtizedre is szóló finanszírozási szerződést kötni. Ezek a finanszírozási szerződések kétféleképpen legyenek a törvényjavaslatban részletezett módon.

A finanszírozás egyik része az alapfinanszírozás legyen, a második pedig teljesítményalapú finanszírozás, tehát az állam megrendelői pozícióban marad továbbra is, meg tudja határozni azokat a minőségi és egyébként mennyiségi követelményeket is, ahol ez felmerül, amelyek nemzetstratégiai szempontból jelentősek.

Az egyetem ehhez tudja az erőforrásait hozzáigazítani, és akkor tud a finanszírozás második feléhez - ez, ahogy megyünk előre az években, egyre nagyobb százaléka lenne a finanszírozásnak -, tehát a finanszírozás második feléhez akkor tud az egyetem hozzájárulni.

(12.10)

Most azt szeretném még végezetül jelezni, hogy én azt gondolom, hogy ezzel az a szerintem - mondom még egyszer - méltatlan politikai vita, ami az elmúlt egy évben a magyar nyilvánosság előtt zajlott, hogy vajon ez csak egy struktúraátalakítás, vagy tényleg lesznek-e többletforrások a magyar felsőoktatásban, ez a vita lezárult. Ez most már tényalapon többet nem vitatható. *(Arató Gergely közbeszól.)*

Azt lehet mondani, hogy a felsőoktatásra fordított költségek 200 milliárd forint környékén alakultak egészen eddig. Most összességében, ugye, nemcsak azokról a tételekről tudunk beszélni, hanem például PPP-konstrukció kiváltása és egyéb, nem modellváltó intézményeknek juttatott fejlesztési források is, azt lehet mondani, hogy ami a költségvetési törvényen keresztül fut, az több mint 400 milliárd forint lesz, ami a magyar felsőoktatásba megy. Önmagában ez a törvényjavaslat egy 330 milliárdos többletet eredményez, ez most csak a többlet, amit belerak a rendszerbe az Innovációs és Technológiai Minisztérium a következő években, ráadásul hosszú évekre lebontva.

Mi úgy számolunk, hogy ennek nagyjából az lesz a következménye - 2019-es adataink vannak, ugye, Eurostat-adatok -, hogy GDP-arányosan melyik uniós ország mennyit költ a magyar felsőoktatásra, a felsőoktatási költségek aránya, ez, ugye, megint egy magasabb szám, ez GDP-arányosan 0,8 százalék volt, ez egy magasabb szám, mint ami a költségvetési törvényben van, mert ebben az egyszeri támogatások és egyéb más tételek is benne vannak, de itt egy egységes uniós elszámolás van. Tehát összehasonlíthatóak a számok. Ez a 2019-es, legutolsó rendelkezésre álló adatok szerint Magyarország esetében 0,8 százalék volt, ezzel nagyjából az uniós átlagnál voltunk. Tehát az átalakítást megelőzően az uniós átlagnak megfelelően alakultak a magyar felsőoktatási költségek GDP-arányosan, és mi úgy számolunk, hogy 2022-re az egyetemek képesek lesznek azokat a projekteket elindítani és menedzselni, amelyeknek a költségvetési fedezete így biztosított, ez a szám nagyjából a 2 százalék köré kúszhat fel.

2019-ben Finnország vezetett 1,8 százalékkal. Nem látjuk, hogy a többi ország hogyan alakul. Azt látjuk, hogy az uniós forrásokból a többi ország kisebb arányban költ felsőoktatásra, mint azt Magyarország teszi, tehát megalapozottan tehetjük fel azt, hogy ha sikerül valóban 2 százalék köré feltornáznunk és ott tartani hosszú évekig a felsőoktatásra fordított költségeket GDP-arányosan, akkor ezzel Európa három legjobb országa közé fogunk kerülni.

Tehát innentől kezdve azt tudjuk mondani, hogy anyagi korlátai a magyar felsőoktatás sikerének, a versenyképességi fordulatnak és annak, hogy minél több magyar egyetem minél előkelőbb helyen szerepeljen a nemzetközi rangsorokban, tehát ennek a céltetelezésnek anyagi korlátai nem lesznek, és innentől kezdve az egyetemek, mind a 21 egyetem, amik a modellváltó egyetemek, ők azok, akiknek élni kell ezzel a történelmi lehetőséggel.

Én arra szeretném kérni önöket, hogy az Országgyűlés részéről önök is éljenek ezzel a történelmi lehetőséggel, és támogassák a modellváltó intézményeket, és támogassák a magyar felsőoktatás megújítását. Köszönöm szépen a szót. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Köszöntöm képviselőtársaimat. Tisztelt Képviselőtársaim! Mielőtt továbblépnénk, ülésvezetési kérdésben kell határoznia az Országgyűlésnek. Brenner Koloman alelnök úr és Hiller István alelnök úr azt jelezték, hogy fel szeretnének szólalni az általános vita során. A házszabályi előírás értelmében az alelnök képviselői felszólalása esetén az önálló indítvány további tárgyalása során csak akkor vezetheti az ülést, ha ehhez az Országgyűlés hozzájárul.

Ézért kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy hozzájárul-e ahhoz, hogy Brenner Koloman és Hiller István alelnök urak az előterjesztés további tárgyalása során vezethessék az Országgyűlés ülést. Kérem, kézfelemeléssel szavazzanak! *(Szavazás.)* Köszönöm szépen.

Látható többség. Megállapítom, hogy az Országgyűlés látható többsége indítványomat elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. A Fidesz képviselőcsoportjának vezérszónoka F Kovács Sándor képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, szokásunknak megfelelően 15 perc az időkeret, öné a szó.

F KOVÁCS SÁNDOR, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Az előttünk fekvő T/17098. számú törvényjavaslat összesen 15 törvénymódosítást kezdeményez. Ezek közül a legtöbb szövegcsere, jogharmonizációs jellegű pontosító javaslat, amelyekre nem kívánok külön kitérni.

A törvényi módosítások között csak a legfontosabb változásokról szeretnék beszélni. Ahogy az exposzéban is elhangzott, a javaslat legfontosabb eleme az egyetemek jövőbeni finanszírozása. Azt gondolom, hogy a felsőoktatásban szükség volt modellváltásra, hiszen ez biztosítja annak lehetőségét, hogy egyetemeink tudják tartani a versenyt, sőt előrébb lépjenek a nemzetközi ranglistákon. Nem lehet kérdés, hogy egy országban a sikeres és kiművelt emberfők garantálják a továbblépést.

A kormány elkötelezett abban, hogy a hazai felsőoktatás egész rendszerét és annak minden szereplőjét érdekeltté tegye a minél sikeresebb, nemzetközi szinten is elismerést kiváltó eredmények felmutatásában. A kormány olyan mértékű fejlesztésekben gondolkodik, amelyek Klebelsberg Kunó minisztersége, 1922-1931 óta nem voltak láthatóak.

Ezúton szeretném hangsúlyozni, hogy a felsőoktatási főösszegek a baloldali kormányok ráfordításához képest megduplázódtak. 2022-re pedig még magasabb összeg fog rendelkezésre állni az egyetemek számára. A modellváltás lényege pont az, hogy ezen hatalmas összegek befogadására és eredményes hasznosítására alkalmas szervezetek jöjjenek létre. Ahhoz, hogy ezt elősegítsük, egy új modellben működő gazdaság és a közszolgáltatások igényeire nyitottabb vállalatokkal szorosabban, hatékonyabban együttműködő modell létrehozására volt szükség. Ez a modell lett a közfeladatot ellátó közérdekű vagyonkezelő alapítványi modell, és ilyen alapítványi fenntartásba került átszervezésre 21 egyetem.

Olyan teljesítményelvű finanszírozási rendszer jött létre, amely 25 éves keretmegállapodásokon, valamint hatéves finanszírozási lehetőségen és szerződéseken alapul. Az állam tehát nem vonul ki az átalakuló intézmények életéből, hanem a felsőoktatási szolgáltatások megrendelőjévé, tehát fenntartóból partnerré válik.

Fontos megjegyezni, hogy a fennálló rendszer az osztrák mintán alapul, és a változásokra való igényt is mutatja, hogy a modellváltást kérő intézmények szenátusi tagjainak 87 százaléka támogatta az intézményi átalakulást. Az Alaptörvény pedig változatlan formában garantálja az egyetemek önállóságát, és az átadott vagyont kizárólag felsőoktatási célra lehet

felhasználni. Úgy vélem, hogy mind a szervezet életében fontos a hosszú távú, stabil, kiszámítható működés biztosítása, ezért a javaslat ezen módosítását is támogatni fogja a Fidesz-frakció képviselőcsoportja.

Tisztelt Elnök Úr! Rá szeretnék térni a másik részre, amely a közpénzekben nyújtott támogatások átláthatóságáról szóló 2007. évi törvény módosításáról szól. A benyújtott javaslat egy másik eleme a „Magyar falu” programot érinti. Jómagam vidéki képviselőként tudom, milyen fontosak a „Magyar falu” program megvalósított fejlesztései, hiszen ezek nagymértékben hozzájárulnak a vidéki emberek életminőségének javulásához.

A kormány legutóbbi ilyen pályázati lehetősége a „Magyar falu” programban az, hogy a kétezer fő lakosságszám alatti településeken működő gazdasági társaságok igényelhetnek támogatást, amennyiben a kistéleplésen vegyesboltot üzemeltetnek, vagy olyan településen nyitnak új üzletet, ahol ez eddig nem volt.

(12.20)

Sajnos a kistélepléseken nem ritka, hogy a településen működő gazdasági társaságok, amelyek meghatározók a település életében, a polgármester vagy annak hozzátartozója vezetésével alakult, létrehozott szervezatként működnek. Ezeknek a gazdasági társaságoknak a kizárása a támogatásból azt eredményezi, hogy az adott kétezer fő vagy ez alatti település teljes egészében elesik a támogatástól, mivel sok esetben ezeken a kistélepléseken nincs más gazdasági társaság, csak amelyikben a polgármester érintett.

A kistéleplések megmaradása, fejlődése szempontjából meghatározó jelentősége van az állami támogatásnak, ezért a települést aránytalan sérelem érné, ha az államháztartási törvény elzárja attól azt az egyetlen gazdasági társaságot, amely ellátja a település szükségleteit, például a kisboltüzemeltetést. A támogatások benyújtása során több olyan kérelem érkezett, hogy olyan vállalkozás létesítene egyedülként kisboltot, amely az Áht. 48/B. § (1) bekezdése alapján jogszabályi keretek okán nem részesülhet támogatásban, így a település elesik a boltnyitás lehetőségétől. Számos olyan pályázat érkezett, ahol szintén korlátozás alá eső vállalkozás tartja fenn az egyetlen működő kisboltot a településen. Ezért indokolt, hogy a településfejlesztési program keretében részesüljön támogatásban.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Véleményem szerint a fentebb említett módosítások egyértelműen a közjót szolgálják, ezért kérem, támogassák az indítványt. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A Jobbik képviselőcsoportjának vezérszónoka Brenner Koloman alelnök úr, aki a felszólalását innen, az emelvényről mondja el. Parancsoljon, alelnök úr, öné a szó.

DR. BRENNER KOLOMAN, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársak! Először is kezdjük ott, hogy ez egy salátatörvény, amelyben rendkívül sokfajta törvénymódosítás fekszik itt a tisztelt Ház előtt. Van benn egy kis közpénzjelleg-elvesztés, van benn egy kis dubajozás, de egyébként nagyrészt a magyar egyetemi világról szól valóban.

Orbán államtitkár úr kissé távolabbról kezdte az expozeját, ezért engedtessek meg nekem, hogy szintén egy kicsit szélesebb kontextusban kezdjek hozzá a vezérszónoki felszólalásomhoz. Államtitkár úr úgy fogalmazott, hogy most már aztán a központi bizottság határozata szerint senkiben nem lehet kétség afelől, hogy ez az egyetemi modellek legjobbika. Engedtessek meg nekem, hogy ezzel, mint volt egyetemi vezető, én több ponton is vitába szálljak. Először is az a fajta megközelítés, miszerint ezt az egyetemi szenátusok önként kérték volna, ne haragudjon, államtitkár úr, több, mint cinikus. Mindannyian tudjuk, hogyan történtek ezek a szenátusi ülések: az önök minisztere vagy küldötte egy meglehetősen, hogy is mondjam, menedzserek számára összeállított PPT-vel odament, és ígért fűt-fát-bogarat, különösen európai uniós pénzt, amit aztán az önök miniszterelnöke, Orbán Viktor gyakorlatilag azért nem akar most az Európai Unióból a magyar egyetemi világ számára folyósítani, mert ha esetleg a Fidesz egypárti túlhatalmán számonkérnék a jog uralmát, hát, hova jutnánk és milyen következtetésekre.

Abban semmilyen vita nincs közöttünk, ahogy azt államtitkár úr nagyon helyesen kifejtette, hogy a magyar egyetemi világ kiemelt nemzetstratégiai cél. A tudás támogatása a XXI. században, amely a tudás és az információ évszázada, kizárólag a magyar egyetemi világ és a hozzájuk kapcsolódó környezet, a pedagógusképzésen keresztül pedig a teljes társadalom tudásszintjének növelése juttathat el a XXI. században minden magyar polgárt ahhoz a jóléthez és szabadsághoz, amelyet 32 évvel a rendszerváltoztatás után, úgy gondolom, megérdemel. Abban sincs vita közöttünk, hogy a magyar egyetemi világ GDP-arányos támogatásának 2 százalékon kellene stabilizálnia. Ugyanakkor azt gondolom, hogy az előttünk fekvő törvényjavaslat, ahogy államtitkár úr is mondta, egyenes folytatása a modellváltásoknak.

Ahogy az akkori vitákban is elmondtam, én soha nem az alapítványi formával szemben érveltem, én azzal szemben érveltem mindig, hogy ezt előzetes hatástanulmányok nélkül, megfelelő egyeztetések nélkül, az egyetemi vezetők és az egyetemi polgárok, tehát az egyetemi oktatók, hallgatók és a dolgozók véleményének kikérdezése nélkül, ilyen erőltetett formában nem lett volna szabad rászabadítani, és ezért ezeket a '22 áprilisa után felálló nemzeti egységkormányunk természetesen felül fogja vizsgálni. Rengeteg olyan módosító javaslatot nyújtottam be én magam is a tisztelt Házban, amely biztosította volna azt, hogy a középkor óta létező, nagyon fontos egyetemi autonómiát annak ellenére meg tudjuk védeni, hogy önök

úgy alakították ki ezeknek a kuratóriumoknak az összetételét, hogy először is kizárólag fideszes potentákkal töltötték fel. És hagyjuk már azt a cinizmust, hogy Szili Katalin most éppen nem fideszes; aki ezt el meri mondani egy tévében, az, bocsásson meg nekem, de a szokásos fideszes cinizmuson is túlmutat. Azt gondolom, az a tény, hogy ezek a kuratóriumok gyakorlatilag saját magukat tudják aztán végeláthatatlan időnkig meghosszabbítani, az szájon csapása, egyszerűen arcul csapása a magyar egyetemi világnak és a középkor óta fontos egyetemi autonómiáinak.

Azt gondolom, hogy rengeteg egyéb változat is megvolt, nemcsak az én javaslatom, amelyet önök lezavaztak a parlamentben, miszerint ex officio, tehát hivataluknál fogva legyenek tagjai a kuratóriumoknak az egyetemi megválasztott vezetők, hanem például rengeteg egyéb, nagyon jó javaslat is napvilágot látott, önök azonban egyet sem vettek figyelembe. Mondok néhány példát. A kuratórium elnökét a szenátus és a miniszter konszenzusos alapon bízta meg, ne csak a miniszter, mint jelenleg. A szenátus által választott tag lemondása vagy elhalálozása esetén a helyét ismét a szenátus tölthesse be, és főleg a kuratórium tagjainak elhalálozása esetén a helyét csak konszenzusos alapon vagy csak a szenátus tölthesse be. A szenátus legyen már jogosult a kuratórium tevékenységét évente értékelni, és számoljon be a kuratórium, hogy mit tesz. Ötévente meg kellene erősíteni a kuratóriumokat a szenátusnak, vagy visszahívni, ha elégedetlenségnek vele.

Most csak mondtam néhány példát, amivel önök, ha valóban komolyan gondolták volna azt, amiről itt most az államtitkár úr beszélt, biztosíthaták volna a szélesebb magyar közvéleményt arról, hogy ez nem arról szól, hogy gyakorlatilag önök egy esetleges kormányváltás esetén a magyar egyetemi világot át akarják menteni egy olyan konstrukcióba, ahol az új kormánynak nem lesz hatásköre. Most tisztelettel jelezném, hogy az új, felálló nemzeti egységkormányunkban a Jobbik az ellenzék egyetlen jobboldali, keresztényszociális alapon álló néppártjaként azért fog részt venni, hogy kiálljunk, mint magam az Európa Tanács parlamenti közgyűlésében jelentéstevő, az egyetemi autonómiáért és az akadémiai szabadságért, és hogy ezekben a felülvizsgálatokban mi meg fogjuk kérdezni a választott egyetemi szenátusokat, hogy kívánják-e azt, hogy visszaálljon az élet rendje. Hiszen nem, államtitkár úr, nem, minden nemzetközi példa azt mutatja, hogy Európában, mert mi itt Európában vagyunk, nem az Amerikai Egyesült Államokban, ahol egy teljesen más fejlődési folyamat révén alakultak ki azok az egyetemek, amelyekről ön beszélt az expozéjában, itt, Európában minden kiváló és a nemzetközi rangsorban jól szereplő egyetem állami fenntartású. Állami fenntartású, és oda kell adni ugyanezeket a pénzüsségeket a kivéreztetett (*Orbán Balázs: Nézd meg a finn egyetemeket!*) magyar egyetemi világnak, ahol az egyetemi tanársegédek nettó 145 ezer forintot keresnek. Akkor lesz bizony, ha van keret, kutatási pénz, nemzetközi rangsorban is előrelépés. Akkor és

csak akkor. Ez nem azon múlik, hogy egy modellváltáson túlesünk vagy sem, hanem azon múlik, hogy finanszírozom-e kiemelkedően, mert nemzetstratégiai érték, a magyar egyetemi világot, vagy pedig nem finanszírozom.

Azt pedig, hogy az elmúlt 12 évben Orbán Viktor és a Fidesz kivéreztetette a magyar egyetemi világot, mindenki tudja, és arányosan a költségvetésből önök vontak ki forrásokat. Önök is vontak ki forrásokat, így pontos. Önök is vontak ki forrásokat, és ez az EMMI felállításával kezdődött, ahol megszűnt az, ami egy normálisan működő kormányban, kormányrendszerben van, hogy az oktatás ügye osztatlanul egy oktatási minisztériumhoz tartozik, az óvodai képzéstől az egyetemek világáig, a felnőttképzésig bezárólag, mert azt gondolom, azt mindenki beláthatja, hogy ezt nem lehet szétszabdalni, ahogy az a jelenlegi kormányzati struktúrában van, hogy az oktatás területe körülbelül három különböző minisztériumhoz tartozik. Nevetséges az egész, átláthatatlan folyamatok vannak. Látjuk, hogy mi az eredménye ennek.

(12.30)

Az utolsó olyan pont, amit még tényleg szeretnék külön kiemelni, azok az úgynevezett stratégiai tervek. Volt szerencsém annak idején egyetemi vezetőként jó sok ilyen stratégiai tervet összeállítani, mint stratégiai dékánhelyettes. Na most, az indikátorokkal és az egyéb dolgokkal történő búvészkedés, ha szabad így mondani, nagyon kedves az én lelkemnek, mert sokat dolgoztam vele, na de, azt gondolom, hogy mondjuk, ez az Excel-táblázat gyakorlatilag semmilyen más munkamódszert nem takar, mint azt a korábbi munkamódszert, hogy az egyetemi világnak juttatunk ekkora összeget. Jelzem, az összösszege a felsőoktatásnak mindig is 400-500 milliárd körül volt, csak az elemi költségvetés volt 200 milliárd körül, tehát itt igazándiból volt és van némi forrásbővülés, de nem gondolom, hogy ez akkora súlyllyal esik latba.

Azt gondolom, a szenátusok azóta már rájöttek, hogy őket annak idején bizony-bizony átverte a kormányzat, hiszen sokkal több pénzt ígértek nekik EU-forrásból, de ez a pénz nem érkezett meg hazánkba. Ez a mostani előterjesztés azt kívánja valamilyen módon palástolni, hogy ez nem történt meg; hogy önök, hivatkozva erre, a modellváltást rákényszerítették az egyetemi világra erőltetett tempóban, gleichschaltolva az egész egyetemi világot, egy-két kivétellel. Hát, gyakorlatilag, lássuk be, azért az teljesen más, mint egy vidéki kis egyetem vagy ahogy államtitkár úr jelezte, egy Moholy-Nagy Egyetem, amely egy kis egyetem egy-két szakkal. Ott egy alapítványi formának van terepe, ahogy mindig elmondtam minden vitában, de egy sok karral rendelkező nagy tudományegyetem esetében, mint a Szegedi Tudományegyetem vagy a Pécsi Tudományegyetem, vagy a Debreceni Tudományegyetem, ebben a formában nincs keresnivalója, azok állami fenntartású egyetemek kellenek hogy

maradjanak, és kiemelten kell a magyar államnak támogatnia őket.

Azt gondolom, hogy erről a formáról most, ezekből a hónapokból és évekből mind az egyetemi polgárok, mind az egyetemi vezetők bőven rendelkeznek majd annyi tapasztalattal, hogy ha 2022 áprilisa után feláll a nemzeti egységkormányunk, akkor egy felülvizsgálat során támogatni fogják a mi javaslatunkat, hogy állítsuk vissza a tisztességesen és jól finanszírozott állami felsőoktatást. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps az ellenzéki sorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, alelnök úr. A KDNP képviselőcsoportjának vezérszónoka Nacsa Lőrinc képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

NACSA LŐRINC, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Államtitkár Úr! Mindenekelőtt engedjék meg, hogy megköszönjem Brenner Koloman képviselőtársam őszinteségét itt a beismerésben, hogy hogyan bűvészkedtek az ELTE-nél az indikátorokkal, bár lehet, hogy inkább az ELTE-re és a fenntartó minisztériumra tartozik majd ennek a kivizsgálása, hogy milyen bűvészkedések történtek a stratégia megvalósításával és az indikátorokkal. *(Dr. Brenner Koloman: Szánalmas!)*

Azt szeretném elmondani, tisztelt képviselőtársaim, hogy számtalan vitát végigültünk itt az egyetemi modellváltási stratégiával és a konkrét egyetemi modellváltásokkal kapcsolatban, számtalan vitát végigültünk itt az elmúlt években, napközben, este, éjszaka, és minden alkalommal önök elmondták, persze természetesen megtámadva az éppen aktuális törvényjavaslatot, hogy ez mind-mind csak egy lufi, mert úgysem lesz erre forrás, úgysem fognak önök erre forrást találni, úgysem kapják meg az egyetemek a nekik ígért történelmi forrásokat. *(Dr. Hiller István: Megkapták?)*

Hát, az a helyzet, tisztelt képviselőtársam, hogy itt van *(Dr. Brenner Koloman: Hol?)*, ide van feketén-fehéren leírva a soha nem látott egyetemfejlesztés és a soha nem látott összegek, amelyeket a felsőoktatási intézmények fognak kapni a következő években; azt gondolom, ez önmagában már egy óriási dolog. Azt nem nagyon értem, hogy Brenner Koloman szerint miért jobb egy európai uniós egy forint a fejlesztésben, mint a magyar kormány által, a magyar költségvetésből kifizetett egy forint. Miért teszünk különbséget? Miért megint ez az igazodási kényszer van bennünk, hogy jobban örülünk, ha európai uniós forrásból jön ugyanaz a fejlesztési pénz ugyanazokra a projektekre, mint ha a magyar költségvetésből jönne? Miért állítja azt a képviselő úr, hogy azt várták, hogy az európai uniós forrásokból érkezzen ez a pénz a felsőoktatási intézményekhez, és ha most a magyar költségvetésből érkezik, az már kevésbé jó? Szerintem minden forrásból, ami jár a magyar kormánynak, akár európai uniós forrás, akár hazai forrás, ugyanúgy örömmel támogatni a felsőoktatási intézményeket, és

ugyanúgy örömmel, ha a felsőoktatás fejlesztésére, mint egyébként az itt közösen, ön által is és mindannyiunk által megfogalmazott elérendő és kívánandó célra költünk a magyar felsőoktatás javítására, fejlesztésére és a források folyamatos növelésére.

Azt gondolom, egyértelműen kimondhatjuk, hogy 2010 óta hatékony, versenyképes és nemzeti felsőoktatási rendszert szeretnénk kiépíteni, amely piac-képes, korszerű, XXI. századi, használható, és valódi tudást ad, gyakorlatot is a diploma mellé.

A kormány 2017-ben alkotta meg a felsőoktatási stratégiát, és ennek eredményeképpen az elmúlt években is kiemelten sok fejlesztés és kormányzati támogatás jutott a magyar felsőoktatás korszerűsítésére. 2017-ben 14 ezer oktatót, kutatót és tanárt érintett a kormány komplex felsőoktatási béremelési programja, amit tovább szeretnénk fejleszteni. Ez két lépcsőben, 2021 szeptemberében és 2022 januárjában megvalósuló, 15-15 százalékos béremelést is jelent, és kiterjed az állami és egyházi fenntartású intézményekre is.

Az elmúlt években megvalósult az egyetemekhez kapcsolódó kutatásfinanszírozási rendszer kiépítése, megerősítésre került a felsőfokú duális képzés, illetve kialakításra került a hazai egyetemek Kárpát-medencei oktatási stratégiája. Ez utóbbi szintén éles szakítás a baloldali kormányok politikájával, ugyanis 2010-ig egyáltalán nem létezett a külföldi magyar nyelvű képzéseket támogató hazai kormányzati program. 2021 szeptemberétől azonban már tíz anyaországi felsőoktatási intézmény folytat képzést magyar nyelven a Kárpát-medencében, amelyeken közel 3 ezer külföldi magyar hallgató vesz részt, magyar állami ösztöndíjjal támogatott finanszírozási formában. Azt gondolom, ez abszolút üdvözlendő.

Teljesen megújult a doktori képzés rendszere is, amelynek során négyéves képzésben növekvő ösztöndíjak és hallgatói létszám biztosított, továbbá elindult a kooperatív, ipari együttműködésen alapuló PhD-képzés is. A négyévesre váló képzés első felében az ösztöndíj 140 ezer forint/hó összegre, míg a képzés második két évében 180 ezer forint/hó összegre emelkedett. Az eredményes fokozatszerzés során 400 ezer forintos ösztöndíjat kap a PhD-fokozatot szerzett hallgató.

Nagymértékben sikerült növelni a hallgatók létszámát is a hazai felsőoktatásban. A felsőoktatási hallgatók száma 2018 óta emelkedést mutat: a felsőoktatásba felvételizők száma a 2020-as évhez képest 2021-ben 10 370 fővel növekedett, a külföldi hallgatók száma pedig 2013-hoz képest 2020-ig 65 százalékkal nőtt. Ezzel párhuzamosan a hazai egyetemek nemzetközi együttműködése is jelentősen javult, és a mostani modellváltásoktól további javulásokat várunk.

Szintén fontos változás, hogy a magyar kormány 2017-ben elindította a 220 milliárd forint összegű országos felsőoktatási kollégiumfejlesztési terveket is. Itt bár haladnak a munkálatok, szerintem ezt sokkal gyorsabban kellene végrehajtani. Az egyetemi

kollégiumi férőhelyekre óriási szükség van szerte az országban, ezért nagyon fontos ez a program, hogy ez idejében fel legyen gyorsítva, ami a Covid-járvány miatt, a világjárvány miatt egy kicsit lelassult, az most visszatérjen az eredeti tempójához. Annak ellenére is halad ez a kollégiumfejlesztési program, ahogy hallhattuk már államtitkár úrtól is, hogy a felsőoktatásban jelen lévő káros PPP-konstrukciókat kell még folyamatosan kiváltani, hiszen 2014-ben még 54, a baloldali kormányok alatt kötött, kollégiumokra vonatkozó PPP-szerződés van életben. Jelenleg már csak 19 ilyen élő PPP-szerződés van, és ebből is 13 kiváltása van folyamatban, ami várhatóan, remélhetőleg még az idén megvalósul. Ez azt jelenti, hogy 2010 óta 35 darab PPP-szerződés kiváltása történt meg, és akkor 13 jön még ehhez hozzá az idén. Erre összesen 146 milliárd forint forrást biztosított a kormány. Mindennek köszönhetően csak a 2020. év végén közel 6 ezer kollégiumi hely került így az egyetemekhez.

Jelentős volt a felsőoktatási fejlesztéspolitika koncentrációja is, amelynek keretében megvalósult a felsőfokú végzettséget szerzők arányának növelése a felsőoktatás minőségének és hozzáférhetőségének együttes javításával, a képzések munkaerőpiaci relevanciájának erősítése, valamint a kutatói utánpótlás biztosítása.

Az elmúlt időszakban a magyar felsőoktatás számos, nemzetközi viszonylatban is értékelhető eredményt ért el, azonban célunk nem kevesebb, mint hogy a magyar felsőoktatás és a benne részt vevő magyar fiatalok a jövő nyertesei lehessenek. A célok eléréséhez komoly, talán soha nem látott vagy legutóbbára Klebelsberg minisztersége alatt látott források társulnak. A felsőoktatási főösszegek a baloldali kormányok ráfordításához képest megduplázódtak, 2022-re pedig még magasabb összeg fog rendelkezésre állni, ahogy ezt itt előttünk a törvényjavaslatban is látjuk.

Beszéltek itt képviselőtársaim és államtitkár úr is a GDP-ráfordításról. Szerintem mihamarabb el kell érniünk ezt a kívánatos 2 százalékos, és utána ott vagy afölött kell tartani, és ezzel az Unióban is éllovasok lehetünk, ami szintén egy tízmilliós kis országhoz képest szerintem kiemelkedően nagy eredmény.

(12.40)

Minden túlzás nélkül kijelenthetjük, hogy történelmi jelentőségű időket élünk a magyar felsőoktatás jövője szempontjából, soha korábban nem költött még kormány Magyarországon annyi pénzt a felsőoktatásra, mint 2022-től a nemzeti kereszténydemokrata kormány.

Képviselőtársam is beszélt arról, hogy a finanszírozás lényegében egy osztrák modell alapján történik, amelynek az előnye, hogy előre rögzített teljesítménymutatók alapján, a különböző feladatok sajátosságait figyelembe vevő, középtávú finanszírozásban valósul meg. Az osztrák minta hatékonysága miatt érdemes

követnünk azt is, hogy a 2021 szeptemberében megjelent Times Higher Education 2022-es felsőoktatási világrangsorba a régióinkból egyedül négy osztrák egyetem került be a top 250-be, egyelőre. Ugyanebben a 2022-es felsőoktatási világrangsorban a magyar felsőoktatás már érzékelhetően jobban megállta a helyét, ugyanis a tavalyi 9 helyett már 11 magyar egyetem szerepel rajta. Ezek elvitathatatlan eredmények a magyar felsőoktatástól. A ranglistán a Semmelweis Egyetem az igen előkelő 277. helyen áll, hatalmas előrelépést produkálva a tavalyi 426. helyről. Ez egyetlen év alatt 149 hely előrelépést jelent, amely a második legnagyobb helyezésváltozást elért európai egyetem. A Semmelweis Egyetem ezzel a bámulatos teljesítményével Közép-Európa egyik legjobb egyeteme lett, a legjobb lengyel és cseh egyetemek távolról sem érnek így a nyomába. A varsói Jagelló Egyetem az 529., a prágai Károly Egyetem pedig az 544. helyen áll.

A további felsőoktatási sikerekhez most minden feltétel adott lesz. 2021. szeptembertől több mint 180 ezer hallgató kezdi meg a tanulmányait modellváltó intézményben, azaz a hallgatók közel 70 százaléka. Emellett jelentős az egyházi fenntartású intézmények aránya, 30 ezer fő, s még hat intézményünk marad állami fenntartásban.

Az intézményi modellváltásról az egyetemek maguk dönthettek. Képviselőtársam már említette, hogy a szenátusi tagok 87 százaléka támogatta ezt. Van, ahol ez 100 százalék volt, van, ahol elérte az 50-60 százalékot, de összességében 87 százalékról beszélhetünk. Ezért sem értettem, amikor Brenner Koloman azt mondta, tudjuk, hogy hogy döntöttek a szenátusi kollégák. Én azt gondolom, mindenkiről, főleg az egyetemi vezetésben részt vevő szakemberekről, kutatókról, oktatókról csak a legjobbat feltételezhetjük, hogy mindenki szabad ember módjára dönthetett és döntött is az elmúlt években erről a modellváltásról. Így is van 13 százalék, aki, azt remélem, hogy a mostani törvény és az elkövetkezendő évek eredményei alapján meg fog győződni arról, hogy ez a modellváltás helyes volt, javítja a versenyképességet, jelentősen növeli a nemzetközi mozgásteret, és jelentős fejlesztéseket hajthatnak végre.

Végezetül azt szeretném elmondani, tisztelt képviselőtársaim, hogy beszélünk itt az egyetemi fejlesztésről, de a hozzájuk kapcsolódó science parkokról vagy laborfejlesztésekről még nem beszélünk. Nagyon fontosnak tartom a nemzeti laborfejlesztéseket, amik ezekben a modellváltó intézményekben fognak megvalósulni. Itt is láthatjuk, hogy milyen óriási forrásokat, közel 47 milliárd forintot szán a kormányzat a laborfejlesztésekre. Szükség van XXI. századi komoly laboratóriumokra ezekben a modellváltó intézményekben.

Őnök rendszerint magánegyetemekről szoktak beszélni, de államtitkár úr is világossá tette, hogy itt közcélt, közfeladatot szolgáló vagyongazdálkodó alapítványokról van szó. Minden vagyon az egyetemé, és minden vagyon és fejlesztési forrás az egyetemi polgárságot és közös célunkat, a nemzeti felsőoktatás felemelkedését kell hogy szolgálja. Aki nem eszerint jár el, az

követi el a bűnt a nemzeti felsőoktatás ellen. Azt remélem, hogy mindenki eszerint fog eljárni a közeljövőben is, és azt, hogy később majd elérve és talán meghaladva a GDP 2 százalékos ráfordítást, a magyar fiatalok a magyar jövő nyertesei lehessenek a felsőoktatási intézmények mindegyikében. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az MSZP képviselőcsoportjának vezérszónoka Hiller István alelnök úr. Parancsoljon, alelnök úr, öné a szó.

DR. HILLER ISTVÁN, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Képviselő Asszonyok és Képviselő Urak! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Országgyűlés! Ennek a törvényjavaslatnak a vitájában elsőként érdemes föltenni magunknak a kérdést: kétségkívül durván háromnegyed évvel a következő évi választás előtt lehet-e a magyar Országgyűlésben szakmai vitát folytatni? Szakmai érvekre szakmai érvek válaszolnak. Megjegyzem, az, hogy egy országgyűlésben, ahol választott képviselők és a kormány tagjai ülnek, hogy a szakmai viták politikai érvekkel is körül vannak véve, nem egy Istentől elrugaszkodott elképzelés, merthogy mégiscsak azért küldtek ide a választók minket, hogy képviseljük az akaratukat, illetve hogy a szakmai érvek mellett kifejezzük azt a véleménykülönbséget, ami egy demokráciában egyébként szép, hogy megvan. Ezért az, hogy a politikai érvek megjelennek a szakmai érvek mellett, egy törvényhozásban, egy választott országgyűlésben nagyon is helyénvaló. Azért is helyénvaló - és remélem, hogy ezt közösen végiggondolva kimondhatjuk -, mert erősítheti a választókban azt az érzést, hogy el tudják dönteni, mi alapján szavaznak egyik vagy másik gondolatra, politikai közösségre. E tekintetben nekünk nem azt kell figyelni, hogy a mai vitán hányan vesznek részt, hanem azt kell figyelni, hogy megadjuk-e a lehetőséget a választónak ahhoz, hogy ha akar, akkor tájékozódjon. És ebben nagyon is helyénvaló az az érvelés, amit az előttem felszólaló ellenzéki képviselő, Brenner alelnök úr kifejtett.

Ezért ha megengedik, én nem ezekre az érvekre, hanem másfajtaakra helyezném a hangsúlyt, bővítve azt a kört, ami kifejezi a véleményt, a véleménykülönbséget. Egyébként nekem nem az a célom, hogy azt mondjam, hogy nem, ahhoz képest, amit önök mondanak, nekem az a célom, hogy a saját tapasztalataimat és véleményemet kifejtsem. Nem azért mondok B-t, mert önök A-t mondanak, mert ha önök egyébként azt mondanák, ami az én véleményem, akkor is lennék olyan bátor, hogy azt mondjam, hogy így gondolom.

Ezért a helyzet a következő: föl kell tenni először azt a kérdést 2021 őszén, hogy 11 évig mit tetszettek csinálni. Tizenkettedik éve, hogy kétharmaddal kormányoznak, elmondják, hogy a magyar felsőoktatás milyen kiemelt a politika egészében, akkor azért csak fel kell tenni a kérdést: örülünk, hogy erre rájöttek, de azért 11 év gondolkodás még egy filozófusnak is sok

ahhoz, hogy rájöjjön az igazságra, egy kormánynak azért mégiscsak előbb kellett volna ezt tudni. *(Dr. Orbán Balázs: Eltakarítottuk a romokat!)* Nem arról van szó, hogy önök nem csináltak idáig semmit a felsőoktatásban, hanem mindarról, amit 2010, egészen pontosan 2011 óta csináltak, arról vagy bebizonyosodott, hogy hibás volt, vagy egyszerűen a rendszeren nem ment át, vagy kiderült róla, hogy nem bírják finanszírozni.

A magyar felsőoktatás elsődleges szabályozó törvénye a nemzeti felsőoktatási törvénynek nevezett alkotás 2011 őszén-telén. Kérem, nyugodtan kimondhatjuk, hogy szakmailag az egy nagyon hitvány munka, egy nagyon gyenge alkotás. Nem politikailag, kimondottan szakmailag. Nem véletlen, hogy a 2011-ben elfogadott törvényüket több ponton, történetesen a lényegi pontokon módosítani voltak kénytelenek, ezt úgy megcsinálva, hogy aztán leraktak az asztalra egy felsőoktatással foglalkozó stratégiát „Fokozatváltás a magyar felsőoktatásban” címmel, amely - bár én azzal sok ponton vitatkoztam - kétségkívül egy vitaképes mű, egy szakmailag erős állításokat megfogalmazó elképzeléssorozat. Annak a stratégiának az elmúlt időszakban benyújtott törvényjavaslat-módosításhoz és ehhez az ég adta egy világon semmi köze. Semmi. Abból a stratégiából, tisztelettel mondom önöknek, hogy - nevezzük egyszerűen - az alapítványi fenntartásba vett egyetemek koncepcióját nem tudják levezetni.

(12.50)

Nem csak azért nem, mert hogyha utánanéznék - én meg tettem -, abban a koncepcióban három alkalommal szerepel az „alapítvány” kifejezés, kétszer egyébként lábjegyzetben. Ott abból, amit egyébként a kormányuk elfogadott - ez alapján gondolták a magyar felsőoktatást az évtized második felében irányítani -, abból a koncepcióból ezt semmilyen módon nem lehet levezetni, semmilyen módon, sem tartalmilag, sem szöveg szerint, sem a finanszírozás tekintetében.

Föl kell tenni akkor a kérdést mégis, hogy ennyi gondolkodás után, egy elhibázott törvény megalkotása, a korrekciók után, majd egy új stratégia után hogy sikerül egy újabb koncepciót bevezetni ilyen nagy sebességgel, ilyen nagy ígéretekkel, ilyen gyorsan, hát, nem pont 2021-ben, a választások előtt egy évvel. Aki ugyanis nem látja a kapcsolatot a 2021. év felsőoktatási történései és a 2022-es magyarországi választások között, az vagy vak, vagy egyszerűen nem érti azt a gondolkodást, amivel önök kormányoznak.

Föl kell tenni még egy nagyon érdekes kérdést, hiszen az eddigi 27 államilag fenntartott egyetem közül 21 lesz alapítványi, 6 nem. Nem belemenne egy korábbi vitába, hogy egyébként ilyen nagyon szép arányban, tényleg már-már az 50-es éveket idéző nagyszerű arányt felmutatva tudós emberek hogyan szavaznak meg kormányzat által előterjesztett javaslatot, és ehhez hogyan kapcsolódik tervezett és megígért finanszírozás - itt azért egy félmondatot kell tennem.

Önök, amikor az egyetemi szenátusok szavaztak, önök nem azt mondták, mint most, ezt a finanszírozást, önök egyáltalán, sőt nemcsak a felsőoktatás vezetői, hanem a kormányuk legmagasabb szintjén, a miniszterelnök úrtól a pénzügyminiszter úrig egészen más összegeket, egészen más forrásból, egészen más időpontban tetszettek megígérni. (Dr. Orbán Balázs: *Ezt mindegyiknél elmondják, mindegyiknél!*) Itt szerepel egy táblázat, erről majd beszélek. Azért azt szögezzük le a tények és a jegyzőkönyv kedvéért, hogy azok a szenátusok, amelyek szavaztak akkor és ott, ezt a finanszírozási modellt, ezeket a számokat és ezeket a táblázatokat egyáltalán nem ismerték (Dr. Orbán Balázs: *Ők készítették!*); ismerhettek viszont más ígéreteket, amelyek nem ezt tartalmazták. (Dr. Brenner Koloman: *Bizony ám!* - Dr. Orbán Balázs: *Ők készítették!*) A lényeg - a lényeg! -, hogy nem ennek a tudatában szavaztak a szenátusok.

Föl kell tenni még egy kérdést, azt a kérdést, hogy azok, akik nem tartoznak bele ebbe a bizonyos 21-es körbe, azok vajon miért nem. Említsünk két egyetemet, többet vagyunk - és egyébként ebben nyugodtan vállalja az ember az alma matere iránti elfogultságot, de az Országgyűlésben jelen pillanatban többet is vagyunk -, akik két egyetem kapcsán ilyen elfogultságot nyugodtan bejelenthetünk, az egyik intézmény a Budapesti Műszaki Egyetem, a másik pedig az Eötvös Loránd Tudományegyetem. Kérem, azt ne vonjuk kétségbe, hogy a magyar tudomány és tudományos kutatás igen jelentős személyei, csoportjai, tanszékei, intézményei azok, amelyek ezen két intézményben megtalálhatók! A Magyar Tudományos Akadémia igen széles palettáján számos-számos akadémikus, nemzetközileg elismert kitűnőségünk ezen két intézmény falai között élt és dolgozik. Nagy öröm számomra, hogy volt bennük elég bölcsesség, hogy ebbe a sorba nem álltak be. Mert hogyha nem kétségbe vonva más egyetemek, más intézmények nagyszerű eredményeit, amire azért majd még érdemes kitérni, de ezen két intézmény felé mégsem volt olyan erőteljes kormányzati ajánlat - hogy egészen diplomatikusan fogalmazzam meg, amit csináltak -, hogy alakuljanak át, mert egyébként ebben az egészben önök egyáltalán nem biztosak. Ennek a sikerében önök egyáltalán nem hisznek - és e tekintetben igazuk is van. Így aztán nagyszerű érvként kaptam ajándékba Nacsa képviselő úr állítását a Semmelweis Egyetem sikeréről, tudniillik ezt a sikert - ezúton is gratulálunk a nagyszerű egyetemnek -, akárhogy is nézem, állami fenntartású intézményként érte el (Nacsa Lőrinc: *Igen!* - *Derültség a Jobbik soraiban.*), következésképpen hogyha állami fenntartású intézményként ilyen kitűnő eredményt ér el a Semmelweis Egyetem, mint amiről ön ilyen részletesen beszélt nagyon helyesen, akkor meg kell kérdeznem, hogy ha ennyire sikeres, akkor miért kell átalakítani. (Dr. Orbán Balázs közbeszól.) Tehát akkor ez hogyan van? (Dr. Orbán Balázs közbeszól. - *Az elnök csenget.*)

Még föl kell tenni azt a kérdést is, hogy az intézmények valódi irányítói, az alapítványok kuratóriumi milyen szempontok szerint kerültek, milyen összetételben kerültek és miért. Ebben teljesen felesleges lenne akár csak álságos érvelést előhozni, mert ebben a péntek reggeli interjújában a miniszterelnök úr, azt gondolom, hogy igazat mondott. Idézem: „És értelemszerűen, amikor majd ezeket az alapítványokat felállítjuk és felkérjük a kurátorokat, akkor olyan embereket fogunk majd oda felkérni (...), akik rendelkeznek ezzel a nemzeti szemlélettel.” Először is azt szeretném mondani, hogy számomra a „nemzeti” kifejezés és annak tartalma erős és szent. Nem ezt vitatom. Én azt vitatom, hogy a nemzeti, az tudományos kategória-e. (Dr. Orbán Balázs: *Mi az hogy?!*) Az a kérdés, hogy a kuratóriumok irányításánál bármilyen ilyen ideológiai szempont egyébként színvonalemelő vagy nem. Ugyanis el tudok képzelni olyan nemzeti érzelmű embert, aki kitűnő képességű, és olyat is, aki nem. És el tudok képzelni olyan, az önök felfogása szerint, mondjuk, liberális érzelmű embert, aki kitűnő képességű, és olyat is, aki nem. Ez számomra egy intézmény, egy univerzitás szakmai vezetésében, pénzügyi vezetésében nem tud szempont lenni, de értem, hogy miről van szó, és a történet mégiscsak erről szól.

De hogy ezt kifejtsem, még valamit el kell mondanom, mert elhangzott, hogy ez a modellváltás osztrák mintára történik. (Nacsa Lőrinc: *A finanszírozás!*) Kérem, javaslom, hogy beszéljük akkor meg, hogy mi az osztrák minta, mert amit én itt látok - énnekem volt módom osztrák egyetemen dolgozni, kutatni és tanítani -, az, hogy ez nem, az biztos. Elmondom önöknek, hogy Ausztriában a négy legszínvonalasabb egyetem, az Universitát Wien, az Universitát Graz, az Universitát Salzburg és az Universitát Klagenfurt, mindegyik állami fenntartású egyetem, mindegyik. Az első százban azon a ranglistán, amiről beszéltek, kétségkívül egy sereg alapítványi egyetem van, de egyetlenegy nincs, egyetlenegy sincs, amelyik állami egyetemből lett alapítványi egyetem; olyan egyetem van egyébként, amelyik ilyen, például az Alvar Aalto Egyetem Finnországban, csak az meg nincsen benne az első százban. Úgyhogy a két érvelés sajnálatos módon nem jön össze.

Végezetül még két szempont. Azt szeretném megkérdezni, hogy ez a táblázat, mondják már meg nekem, miért pont négy évre szól. Merthogy egy politikus választott képviselőként lát politikai ciklusokat négy évre, az világos, de én egyszerűen nem fogom föl, hogy egy egyetemi hallgató vagy egy egyetemi oktató vagy egy egyetem életében a négy év az milyen korszakhatár. Van három, van öt, van hat, de négy, na, az pont nincsen. Ezért én azt gondolom, hogy ez nagyon politikai számítás. El tudok képzelni ugyanis olyan intézményt, ahol hároméves a képzés, ahol öt éves a képzés és ahol hat, mint az orvostudományi egyetemeken, de négy, az pont nincs.

Ezért azt állítom önöknek, hogy ennek a törvénynek a célja a jelenlegi hatalom átmentése, és nem a magyar felsőoktatás színvonalának emelése (Az elnök

csenget.), ami egyébként pedig lehetne közös nagy cé-lunk. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps az ellenzék soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, alelnök úr. A DK képviselőcsoportjának vezérszónoka Arató Gergely képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

ARATÓ GERGELY, a DK képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Hadd kezdjem azzal, hogy egyetértsek államtitkár úrral abban, hogy az a fajta válságkezelési modell, amelyik a humán szolgáltatásoktól, humán területtől vont el pénzt, az nem egy hatékony modell, és örömmel hallok az államtitkár úr szavait; kár, hogy amikor a Széll Kálmán-terv keretében többek között az egyetemektől is nagyon jelentős forrásokat vontak el, és amikor befagyasztották 2010 után többek között az egyetemeken, főiskolákon dolgozóknak a béreit is, akkor ez nem zavarta önöket.

(13.00)

Úgy tűnik - hogy kell ezt finoman fogalmaznom? *(Dr. Orbán Balázs: Brenner Koloman fizetését!)* -, az államtitkár úrnak is problémái vannak a számla és a gerenda értékelése között. De, mondom, örülök, hogy abban egyetértünk, hogy helyes, a humán területre többet kell költeni, ez a része az ön mondandójának szerintem rendkívül fontos és jó volt. Egy kicsi baj van: ennek a törvénynek mindehhez nagyon kevés köze van, és ezt be is fogom bizonyítani. Tehát van néhány kérdés, amire nem válaszolnak.

Az első kérdés rögtön egy technikai, de fontos kérdés: hol van Palkovics miniszter úr? Hol van Bódis államtitkár úr? Amennyire én tudom, bár az önök kormányzati ámkofutásában ezt nehéz követni, de a felsőoktatást még egyelőre az innovációs tárca és Bódis államtitkár úr kezeli, ez az ő felelősségük. Persze, értem, hogy vannak olyan dolgok, amihez egy egyetemi ember nem adja a nevét, ezt el tudom fogadni, de akkor ne takarózzanak azzal, hogy itt egy felsőoktatási szakmai törvényről van szó. Azért ön és a Miniszterelnökség vezeti ezt elő, mert jól látható módon ez nem egy szakmai törvény, hanem ez egy gazdasági és politikai célokat szolgáló törvény.

A második kérdés, hogy hol a többletpénz, mert-hogy ön itt beszél vidám milliárdokról, bár hogy mihez képest 330 milliárd, ezt nem mondja meg, hány évre 330 milliárd. *(Nacsá Lőrinc: El kell olvasni a törvényt!)* Erről nem beszél semmit. Nem véletlenül nem beszél, mert hogyha az ember nem a líráról, nem az álmokról beszél, hanem előveszi azt a törvényt, ami meghatározza, hogy az állam mire mennyit költ, és az nem ez a törvény, hanem úgy hívják, hogy költségvetési törvény, abban nincsen benne ez a forrás, drága államtitkár úr. Önök itt szétosztanak egy csomó pénzt, csak sajnos elfelejtették beleírni a költségvetésbe a forrást, konkrétan: elutasították azokat az ellenzéki módosító javaslatokat, amik a felsőoktatás forrásainak növelésére irányultak.

A következő kérdés az, hogy értjük, de miért kell ehhez az alapítvány. Tegyük föl, megteremtik a forrást, éppen az előző napirendi pontnál beszéltünk arról, hogy a kormány gyakorlatilag szabadon hághat át minden költségvetési határt, nyilván, ha kívánják, ezt megteszik.

Rendben van, van pénzük, többletpénzük a felsőoktatásra. Én biztos vagyok benne, hogy az itt a terebben lévő képviselők - akár ellenzékiek, akár kormánypártiak - azt fogják mondani, hogy hurrá és végre. De tudok javasolni egy nagyon egyszerű megoldást: vonják vissza ezt az egész alapítványi szélhámos-ságot, és adják oda ezt a pénzt a felsőoktatási intézményeknek. Ők majd tudják azt, hogy ezt hogyan kell felhasználni annak érdekében *(Nacsá Lőrinc: Eddig is tudták!)*, hogy jó minőségben működjön a felsőoktatás, tudják azt, hogy hogyan kell hatékonyan üzemeltetni az intézményeket, és majd fogják emelni belőle a béreket. Nem azért nem emelték eddig a béreket, mert állami felsőoktatás volt, hanem azért, mert nem volt rá keretük.

Úgyhogy azt kell mondanom, hogy legyen világos, ezt a pénzt önök nem az egyetemeknek adják, nem is erről szól, el kell olvasni a törvényjavaslatot, ezt a pénzt önök a fideszes alapítványoknak adják, arra hivatkozva, hogy ebből majd egyetemi pénz lesz. Ez a javaslat arról szól, hogy sok-sok milliárd forint elveszti közpénzjellegét, bekerül egy olyan alapítványi világba, ahol csak reménykedhetünk abban, hogy ebből majd valóban felsőoktatási pénz és felsőoktatási célokat szolgáló összeg lesz. De az is lehet, hogy majd lesznek egyébként a közbeszerzés alól mentesített rendszernek - hisz ez az önök által létrehozott alapítványi rendszernek az egyik legfontosabb eleme - olyan szerződő partnerei, akik ennek a pénznek egy jelentős részét úgy fogják elvinni, hogy abból nem sok haszna lesz a felsőoktatásnak vagy a hallgatóknak.

Mert a negyedik kérdés az, hogy hol vannak a szempontok. Ön itt elmondta gyönyörűen, hogy majd így lesz meg úgy lesz a finanszírozás, meg ilyen szempont meg olyan szempont alapján kapják. De ennek semmilyen nyoma nincsen. Ugye, bizonyára tudják képviselőtársaim, hogy ma rendelet rögzíti - nagyon régóta, a rendszerváltás óta - a felsőoktatás finanszírozásának a módját. Ez egy megismerhető, nyilvános szabályrendszer, amit önök eléggé szétverték már 2010 óta mindenféle kiskapuvál, és nem akarom azt mondani, hogy pofapénzzel, mert nem lenne udvarias, szóval, személyes rokonszenv alapján osztogatott egyetemi támogatással, de mégiscsak van ennek egy alapvető rendszere.

Önök most majd kötnek finanszírozási szerződéseket, de ki tudja, milyen alapon. Nem ismertek ennek a szempontjai, nem szerepelnek a törvényben. Az összeget megmondják, de ott is mondják, hogy persze ettől azért el is lehet térni, meg majd azért lesz még külön szerződés is, nyilván annak, aki jól viselkedik és megérdemli.

Azt kell tehát mondanom, hogy - szemben az önök állításával - valójában ez nem egy kiszámítható

és teljesítményelvű rendszert teremt, éppen ellenkezőleg, idehoznak egy darab papírt, és azt mondják, hogy na, ennek az egyetemnek ennyi jár, és erre kérnek egy országgyűlési felhatalmazást, amit nyilván a kiváló fideszes képviselők meg fognak adni, anélkül, hogy bármi fogalmuk lenne arról, hogy a pécsi egyetemnek vagy a miskolci egyetemnek mennyi forrásra van szüksége, hogy mire költenek ebből, hogy mi fog ebből történni.

Amit itt csinálnak, az ugyanannak a technikának a folytatása, amiről az egész alapítványi rendszer szól. A felsőoktatásra szolgáló közpénzt eltüntetik egy fekete dobozban, ahonnan nem tudjuk, hogy egyébként hova, milyen alapon fog kijönni a pénz. Valami, egy alapítvány kuratóriuma, de gondosan megválogatott fideszes, majdnem azt mondtam, hogy szakemberek, de azért ez erős túlzás lenne, szóval, a Fidesz bizalmát élvező emberek ülnek, fogalmazzunk így finoman, ezek a kuratóriumok majd eldöntik, hogy egyébként ezzel mi történjen, mire használják, mire jó. Egy dologra biztos fogják használni, arra, hogy a saját fizetésüket kifizessék, erre látjuk a példát, hogy elég szép keresetek vannak ezekben a kuratóriumokban és felügyelőtanácsokban.

Összességében tehát azt tudom mondani, hogy amit most csinálnak, az az elhibázott, szakmailag téves, kizárólag politikai célokat szolgáló egyetemprivatizációnak a folytatása. A szándéka az, hogy miután önök is tudják, hogy el fogják veszíteni a választást, egyébként jó előre bebetonozzák ezeknek a kuratóriumoknak azt a pénzt, amit majd évente kapni fognak és elkölthetnek.

El kell mondanom, tudom, ezt nem szeretik hallani, hogy erről álmodozhatnak, de nem így lesz. A következő kormány meg fogja szüntetni ezt a konstrukciót, és egyébként az egyetemeknek fogja biztosítani a finanszírozást, és nem valamifajta alapítványoknak. Tehát a felsőoktatásra szolgáló pénz a hallgatók, az ország érdekeit kell hogy szolgálja, és nem valamifajta kuratóriumok játékszere kell hogy legyen.

Azért ne feledkezzünk el arról sem, és ez az ötödik kérdés, hogy hogy kerül egyébként ide a törvényjavaslat többi része. Merthogy miközben hallgattuk az államtitkár úr expozéját, azt hittük volna, hogy itt egy kizárólag felsőoktatási célú törvényről van szó, de erről szó sincsen. Fideszes képviselőtársaim - bocsánat, és Nacsá képviselő úr mint KDNP-s - elfelejtettek említést tenni arról, hogy például ez a javaslat két nagy értékű ingatlant ad egy egyházi szervezetnek. Elfelejtettek megemlékezni arról, hogy ez a törvényjavaslat mellesleg a Magyar Fejlesztési Banknak ad egy jelentős könnyítést a finanszírozásban. Elfelejtettek megemlékezni arról, hogy a törvény módosítja a tisztességtelen piaci magatartás és versenykorlátozás tilalmáról szóló törvényt, és ilyen módon lehetővé teszi azt, hogy egyébként az állami támogatásokat bizonyos értékhatárig piaci összeférhetetlenségre való tekintet nélkül lehessen osztogatni.

Kovács képviselő úr említette, de azért tegyük hozzá a másik részét is, itt mellesleg azt is lehetővé teszi ez a törvénymódosítás, hogy a polgármesterek és

családtagjaik boltjai is kapjanak egyébként kisbolt üzemeltetésére támogatást. Ez bizonyára egy bizonyos körnek az érdeke, de azért hozzá kell tennem, hogy finoman szólva is erős lehetőség arra, hogy pénzügyi eszközökkel is kézben tartsanak polgármestereket, erre amúgy is hajlamuk van, és biztosan nem szolgálja sem a verseny tisztaságát, sem azt, hogy egyébként költséghatékony megoldások szülessenek.

Szeretném megemlíteni azt, hogy van egy olyan része is ennek a törvényjavaslatnak, amit viszont támogatunk, idetartozik az áldozatvédelemmel, az áldozatsegítéssel kapcsolatos módosítás. Ha ezt nem egy ilyen salátában, mindennel összekavarva hozták volna be, akkor lehetne egy olyan törvényjavaslat, amiben biztosan egyetértés lenne, és szakmai vitát lehetne folytatni. Sajnos azonban, mivel ezt egyben nyújtották be, ezért a törvényjavaslatot kénytelenek leszünk elutasítani.

(13.10)

Ez a törvényjavaslat nem szolgálja a felsőoktatás érdekeit, ennek egyetlen lényegi célja van, az, hogy különböző technikákon keresztül további közpénzt vihessenek ki magánalapítványokhoz, egyházi szervezetekhez, rokonszenves polgármesterekhez és egyéb célokra. Ehhez pedig nem adunk támogatást, épp ellenkezőleg, ezekkel az összegekkel önök jövőre el fognak számolni. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Országgyűlés! Most van lehetőség kettőperces felszólalásokra. *(Nem érkezik jelzés.)* Jelentkezőt nem látok.

Most megkérdezem, hogy kíván-e valaki a vitában még felszólalni. *(Jelzésre:)* Igen. Balczó Zoltán képviselő úrnak adok szót, a Jobbik képviselőcsoportjából. Parancsoljon, képviselő úr!

BALCZÓ ZOLTÁN (Jobbik): Elnök úr, köszönöm a szót. Nem először vagyok jelen ezeken a vitákon, most először szeretnék azért röviden hozzászólni. Néma háttér, alapom van, én 34 évig dolgoztam felsőoktatásban oktatóként, annak egy szegmensét azért valamennyire ismerem.

A folyamat során több fázist tudok most már megkülönböztetni - az elsónél nem is tudtam, hogy erről van szó. Amikor az alkotmányban a közpénz fogalmának a meghatározására, módosításra került sor, nem tudtam hova tenni; amikor létrejöttek a közfeladatot ellátó közérdekű vagyonkezelő alapítványok, akkor vált világossá, hogy ez miért kellett, és hogyan függ össze. Engedjék meg, hogy a továbbiakban a közfeladatot ellátó közcélú vagyonkezelő alapítványok népszerű vagy népszerűtlen KEKVA elnevezését használjam.

Ezek az alapítványok megkapták a vagyonjuttatást, majd jelenleg az éves támogatást kapják meg. Természetesen nagyon jól tudom, hogy ennek van egy

világos közcélja, a felsőoktatási intézmények működtetése, de ugyanakkor egyértelműen az alapítványok rendelkezésére állnak e felett az összeg felett is.

Megtörtént a kuratóriumoknak a személyekkel való feltöltése is, plusz a felügyelőbizottság - 150-200 emberről van szó.

Az alapvető kérdésem az, hogy ha a felsőoktatási intézmények egyébként a szakmai felkészültségben alkalmasak arra, hogy a világ élvonalába kerüljenek, és csak az anyagi háttér hiányzott, akkor ezen anyagi háttér miatt csak akkor tud megfelelően működni, ha azt nem állami intézményként, természetesen a megfelelő jogokkal az intézmény számára, autonómiával oldja meg - mint láttuk, az orvostudományinál meg is tudta oldani -, csak akkor, ha alapítványokon, sőt magánalapítványokon keresztül történik ez az irányítás. Mert, ugye, felmerülhetett volna az is, hogy közalapítványról legyen szó, amit a kormány létrehoz, és azt követően... (Dr. Orbán Balázs: *Ez közalapítvány!*) Államtitkár úr, a közalapítványok úgy működnek, amit egy kormány létrehoz, én is voltam ilyenben, például Illyés Közalapítvány (Dr. Orbán Balázs: *Az megszünt!*), hogy ön akkor azért van ott abban az alapítványban, mert ön államtitkár, azért van ott egy ilyen közalapítványban Magyar Levente államtitkár, mert ő államtitkár, és abban az időszakban a köz bizalmát önök élvezik, mert önök vannak kormányon. De, államtitkár úr, ön magánszemélyként van itt! Tételezzük fel, hogy 2022-től nem önök lesznek kormányon, azért, mert - nem akarok azonnalikérdés-szinteken fogalmazni - egy új felállást jobbnak találnak, mint önöket. (Dr. Orbán Balázs: *De a közalapítványt a szocialisták zúzták be!*) Attól kezdve ön ott marad magánszemélyként! Attól kezdve nem kerül az ön helyére egy másik államtitkár! És az önök kinevezése - adjon az Isten hosszú életet önöknek! - életük végéig szól. (Dr. Orbán Balázs: *A szocialista barátok szorították ki!*) Amennyiben úgy gondolják, hogy maguk helyett más kerüljön be oda, akkor maga az alapítvány dönt arról, a kuratórium, hogy ki kerüljön be. Ez egy teljesen hűbéri rendszer. (Dr. Brenner Koloman: *Igen!*) Ez úgy indul el, hogy az uralkodó, a király kinevez bárókat, címeket ad, a báróknak ad adott esetben vagyont, földet, itt vagyont ad, adott esetben még juttatást is és személyesen is, és létrehoz egy kasztot. Ez egy feudális rendszerként működik. A KEKVA-bárók kasztja ez a réteg, ami most ezt a feladatot meg fogja oldani.

Nem értem, hogy mi ez az irtózás attól most, hogy az állam rossz gazda. Hát, ez volt a kilencvenes évek elején! Ezért volt a privatizáció! Olyan módon ment végbe, azzal az alapelvvel, ami nem volt igaz, dogmatikusnak kezelték, hogy az állam a felsőoktatás gazdája, megadva az intézményeknek a kellő önrendelkezést, ez így képzelenség, csak magánalapítványon keresztül lehet ezt megoldani. Ez teljes egészében azt jelenti számomra, hogy amit itt szerkezetátalakításnak nevezünk, annak az a célja, hogy kormányváltástól függetlenül Fidesz-pártirányítás alatt maradjon a felsőoktatás. És itt

nem az kell, hogy Fidesz-tagok legyenek, azokat nevezték ki, akik lojálisak.

Úgyhogy én csak azt tudom mondani, hogy most nyilván, önök visszaélve a többségükkel, ezt nekünk tudomásul kell venni, hogy ezt megalkotják, de nem lehet elfogadni. Meg kell találni azokat a jogállami eszközöket, amelyek megteremtik azt a feltételt, hogy igenis, a köz irányítása alatt maradjon a felsőoktatás.

Egyébként pedig, Nacsa képviselő úr már nincs itt, de azért annyit elmondok, amikor arról beszél, hogy mi különbség van a között, hogy ez a magyar állam által úgy biztosított forrás, hogy például ő vett fel hitelt, vagy pedig európai uniós forrás. Számunkra alapvetően nem lenne különbség, az önök számára van különbség, mert önök nem akarják azt elfogadni, hogy az adott célra az Európai Unióból érkezett forrásokat ellenőrzik. Az ellenőrzést akarják elkerülni! Önök azt nem akarják, hogy olyan helyzet legyen, mint például az Elios-ügyben volt, amikor feltárja az Európai Unió ennek az ügynek a csalárdságát, és attól kezdve nem fizeti ki. Tehát ez az alapvető különbség, amiért mi nem azt mondjuk, hogy az jobb pénz; az a pénz a jó pénz, az a jó forrás, amelyet garantáltan és ellenőrizve arra a célra fordítanak, amire azt szánják, amire ez való. Köszönöm szépen. (*Taps az ellenzéki padosorokból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Kérdezem tisztelt képviselőtársaimat, hogy kíván-e még valaki felszólalni a vitában. (*Jelzésre:*) Hiller István alelnök úrnak adok szót. Parancsoljon, alelnök úr, rendes felszólalásra!

DR. HILLER ISTVÁN (MSZP): Tisztelt Elnök Úr! Kimondottan egy konkrét ügyben szeretném az államtitkár úr véleményét, válaszát. Lehetne más parlamenti műfajt is választani ennek a kérdésnek a megvitatására, de ha már felsőoktatásról beszélünk, akkor megteszem.

Próbálom úgy fogalmazni, hogy érthető legyen, miközben egy személyről fogok beszélni. Nem a személyeskedés a célom, hanem a jelenség. Tudniillik a jelenlegi felsőoktatásért felelős államtitkár urat, Bódis professzor urat úgy tudósként, mint a Pécsi Tudományegyetem egykori rektoraként kimondottan becsülöm, a teljesítményét annak idején is nagyra tartottam, és most is így gondolok rá vissza, ezért ez a történet nem ő róla szól, miközben az ő személyén keresztül kell bemutatnom azt, ami a rendszer egésze. Tudniillik az történik, hogy a felsőoktatásért felelős államtitkár az egyik vidéki tudományegyetemünk alapítványi kiszervezése után az alapítvány kuratóriumának elnöke lesz, és ez akkor történik meg, amikor ő a felsőoktatásért felelős első számú ember szakmai értelemben a kormányban. Ez, kérem, nincsen rendben.

(13.20)

Az nem lehet, hogy valaki kvázi önmagát nevezi ki egy tisztségre, amelyet utána életfogytiglan visel!

Az nincsen rendben, hogy ha így döntöttek, hogy ennek az embernek ott a helye abban a rendszerben - amit jól láthatóan mi nem fogadunk el -, míg másnap a magyar felsőoktatást irányító első számú kormányzati ember. Ezért kérem szépen, tessék már rávilágítani arra, hogy ez hogyan lehet. Hogyan lehet az, hogy egyébként egy területért felelős államtitkár önmagát saját területe egyik vezetőjének nevezi ki élethosszig?

Egy korábbi vitában elhangzott az egyik híres berlini egyetem esete, ahol a kuratórium tagja Berlin főpolgármestere. Csakhogy az az ábra, hogy nem a jelenlegi adott személy, hanem Berlin mindenkori főpolgármestere. *(Dr. Orbán Balázs közbeszól.)* Nem az a kérdés, hogy egyébként ki jelen pillanatban Magyarország igazságszolgálat- vagy külügyminisztere. Az a kérdés, hogy egyébként milyen jogosítvány alapján lesz egy állam által létrehozott kuratórium, egy egyetemi vezetés élethossziglani tagja. Mert ha... - megjegyzem, azt a rendszert is vitatnám, csak egészen más lenne az érvelés és az éle. Az, hogy az állam, adott esetben egy város, amelyik otthont ad egy felsőoktatási intézménynek, a mindenkori főpolgármestert delegálja a kuratóriumba, ez vitaképes állítás, de nem A, B vagy C személyt örökre. És az pedig különösen visszás, hogy egy adott szakterület államtitkára, még egyszer mondom, ebben az értelemben, bár ő azt mondja, hogy elfogadta a felkérést, de hát, ő a felsőoktatásért felelős államtitkár, aki egy felsőoktatási intézmény kuratóriumi elnökének teszi önmagát, miniszter és miniszterelnök beleegyezésével.

Nagyon szeretném, még egyszer, ha a jelenségről vitatkoznánk, nem a személyről, mert itt nem egy személy cselekedete, hanem a jelenség az, ami számunkra elfogadhatatlan, és ami ellen mindig tiltakozom, tiltakoznék, függetlenül attól, hogy egyébként milyen kormány van vagy milyen kormány nincs. Elfogadhatatlan ez a gyakorlat! Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps az ellenzéki pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, alelnök úr. Kérdem tisztelt képviselőtársaimat, hogy kíván-e még valaki felszólalni a vitában. *(Nincs jelzés.)* Jelentkezőt nem látok, az általános vitát lezárom.

Most megkérdézem Orbán Balázs államtitkár urat mint előterjesztőt, hogy kíván-e válaszolni a vitában. Ez a foratókönyvem szerves része, ezért tettem föl, magától értetődik, hogy kíván. Megadom a szót Orbán Balázs államtitkár úrnak. Parancsoljon!

DR. ORBÁN BALÁZS, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Bevallom őszintén, hallgattam az ellenzéki felszólalásokat, és néha úgy éreztem magam, mint Dorothy az Óz, a nagy varázsló birodalmában, tehát hogy elvarázsolta azokat a valóságtól teljes mértékben elrugaszkodott megállapításokat, a valóságot teljes mértékben negligáló, zárójelbe tevő gondolatokat, amelyek itt elhangzottak. Nagyon nehéz ezzel nekem

mit kezdeni, mert én viszonylag fiatal vagyok a politikában, és én úgy keveredtem a politikába, és úgy kezdtem el egyébként egyetemi oktatóként a parlamenttel foglalkozni, hogy az szerintem egy komoly dolog, amilyen típusú vita itt zajlik, politikai, szakpolitikai, minden. Ehhez képest látni azt, hogy milyen a valóság, tehát milyen érvrendszerek ütköznek vagy dolgoznak, inkább azt mondanám, hogy dolgoznak egymással szemben, ez, néha úgy érzem, hogy lehangoló.

Hadd mondjak erre két példát! Például Brenner Koloman alelnök úr azzal támad minket, hogy kivonjuk a pénzt a felsőoktatásból, miközben itt van egy törvényjavaslat, amely arról szól, hogy két és félszerecsére emelkednek a működési költségek *(Dr. Brenner Koloman többször közbeszól. - Az elnök cseppet.)*, és Brenner Koloman képviselő úr egy politikai szövetségben indul azzal az Arató Gergely képviselő úrral, aki az Oktatási Minisztérium államtitkára volt, aki konkrétan elvette a képviselő úrnak az egyetemi fizetését. *(Arató Gergely többször közbeszól. - Az elnök cseppet.)* Azért mondom, hogy ez tényleg egy varázslat. *(Dr. Brenner Koloman és Arató Gergely folyamatosan közbeszól.)*

ELNÖK: Képviselő urak!

DR. ORBÁN BALÁZS, a Miniszterelnökség államtitkára: Tehát ez egy varázslat, hogy azzal az emberrel indul politikai szövetségben... *(Arató Gergely folyamatosan közbeszól.)*

ELNÖK: Arató képviselő úr, ön ráadásul jegyző!

DR. ORBÁN BALÁZS, a Miniszterelnökség államtitkára: ...aki elvette a fizetésének egy részét, és közben minket vádol azzal, hogy mi kivonjuk a pénzt a felsőoktatásból. Ez egészen szurreális.

A másik dolog, ha Hiller alelnök úr megengedi, szerintem ezzel meg is válaszoljuk a kuratóriumok témáját, és pont Bódis államtitkár a kiváló példa rá, és ne a személyről, hanem a jelenségről beszéljünk! A személlyel kapcsolatban, a jelenséggel összefüggésben elhangzott, hogy egy tudós emberről van szó, aki pécsi lokálpatrióta, és egyetemi vezető volt, és jelen pillanatban ő szerepet vállalt felkérésre a pécsi egyetem modernizációjában. Szerintem ennél helyénvalóbb dolgot nem lehet elképzelni. És való igaz, én ismerem ezt az ellenzéki narratívát, hogy különböző fideszes kötődésű emberek vannak itt meg ott. Direkt a kollégáimmal legyűjtettem, bőven 20 százalék alatt van azoknak az aránya, akiknek bármiféle politikai hovatartozása a nyilvánosság előtt detektálható. És ebben nemcsak a politikusok vannak benne, hanem azok a nem politikai szereplők, akiknek politikai nyilvánulása volt, mondjuk, nyilvánosság előtt az elmúlt öt évben, bőven 20 százalék alatt van. Egyébként azonkívül egyetemi emberek, üzletemberek, lokálpatrióták, állami, politikai vezetők vannak. Szerintem pont ezek az életutak, ezek a karakterek tudnak felhajtóerőt és energiát vinni a rendszerbe.

A másik, amikor Óz, a csodák csodájában vagy a nagy varázsló birodalmában éreztem magam, amikor Hiller alelnök úr egyrészt aggódott az egyetemi autonómiáért, aggódott a szegény elnyomott egyetemi oktatókért, aztán tulajdonképpen semmibe nézte őket és földbe dorongolta őket azzal, hogy hogyan lehettek ilyen birkák, hogy 90 százalékban egyébként támogatták az egyetemi modellváltást. Tehát a két állítás egyszerre egész egyszerűen nem lehet igaz. Vagy azt mondjuk, hogy az egyetemi emberek tudják, képesek felmérni a körülöttük lévő világot, képesek racionálisan dönteni. Ha nem adja meg nekik a kormány a megfelelő információt, mert ez lehet, tehát amit önök állítanak, hogy ott nem voltak információ birtokában, az egy lehetséges scenárió, de akkor független egyetemi embereknek, akik a mi gyerekeinket tanítják, azoknak tudniuk kellene nemmel szavazni. És ezek az emberek 90 százalékban igennel szavaztak.

Nyilvánvalóan az a scenárió, amit ön fölvázolt és a saját választópolgárainak ennek az ellentmondásnak a feloldására kínál, hogy azok az emberek biztos meg voltak vezetve, ez egyszerűen nem fedti a valóságot. Mégiscsak arról van szó, hogy mindenfajta politikai beavatkozás nélkül, teljesen szabadon, a rendelkezésre álló információk birtokában minden egyetemen, még Szegeden is a szenátus többsége úgy döntött, hogy önként belevág ebbe a modellváltásba. Ezzel az egész narratívájuk, az egész megközelítésük önöknek, a baloldalnak olyan mértékű léket kap, tehát egy olyan Achilles-sarka annak az állásrendszernek, amit velünk szembehelyeznek, ami szerintem feloldhatatlan, és eljutunk oda, hogy akkor valószínűleg nem a tények alapján álló politikai vagy szakpolitikai vitát folytatunk, hanem itt valami hitéleti küzdelmekről van szó, amit majd a választópolgárok '22 áprilisában vagy májusában le fognak zární.

Ehhez kapcsolódóan csak pár technikai részletet szeretnék helyre tenni. Hogyan alakultak ezek a tervek? Mert itt elhangzott, hogy nem látunk konkrét terveket. Ezek azok a tervek, amelyeket az egyetemek megfogalmaztak. Tehát ezek azok a források, amiket az egyetemek elkértek. Azt értem, most itt Brenner alelnök úr elmondta, hogy az egyetemi vezetéseknél van egy olyan, vagy legalábbis az ELTE-n volt egy olyan szocializáció, hogy nem vették komolyan, de ez annak köszönhető, mert Brenner alelnök úr akkor volt egyetemi vezető, amikor Gyurcsány Ferencnek hívták Magyarország miniszterelnökét (*Dr. Brenner Koloman közbeszól.*), aki sportot csinált... (*Dr. Brenner Koloman folyamatosan közbeszól. - Az elnök csenget.*) Miért? Bocsánat, nem volt 2002 után egyetemi vezető? (*Dr. Brenner Koloman közbeszól.*)

ELNÖK: Alelnök úr! Alelnök úr! Brenner alelnök úr, ha ön vezeti, akkor hogy vezeti az ülést, ha megtűri ezt a vitát?

DR. ORBÁN BALÁZS, a Miniszterelnökség államtitkára: Meg fogom nézni, ha 2002 és 2010 között

ön egyetemi vezető pozíciót nem töltött be, bocsánatot fogok kérni, ha igen, akkor nekem van igazam. Ez tény, ezen vitatkozni nem lehet.

(13.30)

Tehát lehet, hogy az akkori rendszerben úgy szocializálódott az egyetemi vezetés, hogy különböző terveket kértek a minisztériumban minden héten meg minden hónapban, és azokból aztán nem lett semmi. Lehet, hogy meglepetéssel tapasztalták, hogy itt viszont van, de most az történt, hogy ami terveket összeírtak, ami összeget a tervek végére odaraktak, azokat fogják megkapni. Azokat fogják megkapni! És inentől kezdve nem értem, hogy ez miért az egyetem számára sérelmes pozíció.

A másik része, hogy való igaz, négy évre történik a finanszírozás rögzítése, de ezt azzal hasonlítsuk össze, hogy például 2010-et megelőzően minden egyetemi vezetőnek a miniszternél kellett lobbiznia, hogy a jövő évi költségvetés rendben legyen (*Dr. Hiller István: Nem...*), mert a költségvetési törvényben úgy kellett évről évre kilobbizni a forrást. Úgy kellett kilobbizni a forrásokat! (*Dr. Hiller István: Hároméves megállapodás...*) Igen, csak nem mindig sikerült a megállapodásokat betartani. Nyilván, persze lehet arra fogni, hogy jött a világgazdasági válság, és megváltozott a környezet, de mégiscsak arról volt szó, hogy végső soron azok jutottak a finanszírozási forráshoz, akik minden évben ott kilincseltek, és megkapták azokat a forrásokat. (*Arató Gergely közbeszól.*) Most az Országgyűlés törvényben rögzíti, hosszú időre előre. Van egy hosszú távú finanszírozási szerződés, és van egy törvényi garanciarendszer, ami ennek az első időszakát pedig kifejezetten kiemeli.

Itt volt egy kis fennforgás, hogy most ez osztrák, nem osztrák modell. Magára a rendszerre, az alapítványi formára Európában, ahol az elmúlt években váltás volt, finn példát lehet hozni. Való igaz, hogy az a finn egyetemi példa még nincs a top 100-ban, de ha megnézi, alelnök úr, hogy az elmúlt tíz évben milyen változások történtek azon az egyetemen a nemzetközi rangsor tekintetében, akkor azt fogja látni, hogy masszív, meggyőző az előrelépés. Tehát a modell finn, és a finanszírozási rendszer, amiben van egy alapfinanszírozás meg van egy teljesítményalapú finanszírozás, az az osztrák.

Egyébként ez tényleg egy filozófiai vita, de azért arra felhívnám a tisztelt baloldal képviselőinek a figyelmét, hogy ha megnézzük a top 100-as egyetemeiket, akkor ott nem sok európai egyetemet találunk, egypárat találunk, de a legjobb egyetemek Nyugaton és Keleten vannak. Tehát az Amerikai Egyesült Államok még mindig tartja magát, és brutálisan jön föl a Kelet, nemcsak Kína, hanem Délkelet-Ázsia és egyéb területek is. Tehát az európai egyetemi rendszer, az európai kutatás-fejlesztés, az európai felsőoktatás kifejezetten nem a zenitjén van, hanem problémákkal küszködik. Az más kérdés, hogy ott több száz éve

bevett rendszerek vannak, a német világban azért inkább az állami finanszírozás oldalán; a brit modell egy sajátos modell, és mindenki próbálkozik különböző utakon, de azok az európai egyetemfinanszírozási modellek, amelyeket példaként használtak, tisztelet a kivételnek, tehát nyilván egy Heidelberg meg egy Sciences Po egy más nívó, de azokon túl nem minősülnek sikertörténetnek.

A másik dolog, amit szerettem volna közbevetni: tehát egyrészt azok az állítások, amelyek arra vonatkoztak, hogy ezekben a rendszerekben nem lesz közbeszerzés, azok nem igazak - törvény rögzíti. Hogy ezek a megállapodások nem lesznek nyilvánosak, ez egyszerűen nem igaz, a törvény rögzíti.

Balczó képviselő úrnak annyit mondanék: lehet a közalapítványi modellt példaként hozni. A közalapítványi modellt 2010 előtt kezdték lebontani, mert a 2006-2010 közötti kormányzatot zavarta az az autonómia, amivel a közalapítványok rendelkeztek, és jogi és finanszírozási eszközökkel ők maguk szépen bontották vissza azt a modellt. Tehát itt a baloldali előválasztási szövetséges egyeztetések során kell ezt a szakpolitikai kérdést kitesztázni.

A másik: ha megengedi, Hiller alelnök úr, a nemzeti szemlélet szerintem egy fontos dolog. Én is azt gondolom, hogy a „nemzeti” nem egy pártpolitikai kategória, tehát ebben egyetértünk. És az a része a dolognak, hogy az egyetem egyébként univerzális tudást képvisel, merthogy az egyetemen oktatott tudás - talán kis kivételtől eltekintve, de lehet, hogy ez egy filozófiai vita lenne, ebbe nem mennék bele - univerzális típusú, ez is igaz, de maga a Harvard Egyetem - direkt kikerestem, miközben készültem - egykori legendás rektora, Charles William Eliot mondta azt, hogy az amerikai egyetem nem lehet a külföldi intézmény egyszerű másolata. Az amerikai egyetem példa nélküli intézmény, mondta ő, és sajátosan nemzeti.

Tehát az a gondolat, hogy ugyan a tudás univerzális, de az egyetemek nemzeti jellegűek, és nemzetstratégiai célokat szolgálnak (*Balczó Zoltán: Fudan!*), sőt, a kutatásnak, az oktatásnak nemzeti karaktert kell adnia (*Balczó Zoltán: Ez a Fudan!*), és ehhez olyan emberekre van szükség, akik ezt a nemzeti karaktert képviselni tudják, az egy olyan gondolat, ami megjelenik Nyugaton, megjelenik Keleten, és szerintem mi, magyarok balgák lennénk, hogyha eltolnánk magunktól sima pártpolitikai csatározások miatt ezt a gondolatot. Ezt inkább közel kéne húzni magunkhoz, és ennek alapján rátekinteni az egyetemátalakítás történetére.

A másik, és ez lenne az utolsó megjegyzésem, mert egy oldalvágásban szóba került a közoktatás átalakítása is: tehát abban, hogy a 2011-es közoktatás-átalakítás és a Klebelsberg-központok létrehozása egy többlépcsős folyamat volt, amiben volt korrekciós elem is, tehát a 2011-es törvény elfogadását követően volt korrekció, ebben nincs vita köztünk. Azt gondolom, hogy mára beállt a rendszer, és mára azok a feszültségek, amelyek az elején voltak, most

már nem jellemzik a közoktatás irányításrendszerét, de én továbbra sem értem... - és mondom ezt én konzervatív emberként, azt a baloldaltól jövő kritikát, hogy a közoktatásnak ez a fajta centralizációja, amit azért csináltunk meg, mert annyira sporadikus volt a rendszer, annyira igazságtalan volt a közoktatás struktúrája, mert a gazdag önkormányzatok jó iskolákat tartottak fenn, a szegény önkormányzatoknak meg nem volt pénzük, és ott meg rossz oktatási rendszerek voltak. Ott rossz oktatási rendszerek voltak! (*Arató Gergely közbeszól.*) És ott a gyerekeknek pont a szociális területen történő előmenetele, a társadalmi mobilitás pont az, ami nem érvényesül, mert aki jó környékről született, jó családba született, jó iskolába járt, amit gazdag önkormányzat tartott fent, annak volt esélye kitörni, aki pedig nem, annak meg nem volt esélye. És ezt az előző rendszer okozta, az a decentralizált rendszer, ami korábban működött.

Tehát baloldali alapon ezen típusú centralizáció kapcsán, amelyik arra alkalmas, hogy kiegyenlítse ezeket a területi különbségeket, és pont a szociális előremenetel szempontjából jobb helyzetet teremtsen, mint az előző, szerintem baloldali logikából elene érvelni nagyon-nagyon nehéz, úgyhogy akkor ránk, konzervatívokra, jobboldaliakra marad az, hogy védjük ezt a megközelítést, mert szerintünk a legnehezebb sorból jövők kiemelkedésének ez a rendszer, a közoktatásnak ez a mostani rendszere az, ami tulajdonképpen az előfeltétele.

És a felsőoktatásnál is ez a helyzet, és ez lenne az utolsó mondat, amit elmondok, hogy úgy nem tudnak a magyar gyerekek előrelépni, ha a magyar felsőoktatás, a magyar egyetemek nem a világ legjobb egyetemei közé tartoznak. Mi ezen dolgozunk, és ez a törvényjavaslat ezt támogatja. Köszönöm szépen, hogyha támogatják a törvényjavaslatot. (*Taps a kormány-pártok padsoraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására az ülésnap végéig van lehetőség.

Most soron következik az **egyes belügyi tárgyú törvényeknek az Alaptörvény kilencedik módosításával, valamint a védelmi és biztonsági tevékenységek összehangolásáról szóló 2021. évi XCIII. törvénnyel összefüggő módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/17054. számon a Ház informatikai hálózatán elérhető.

Most megadom a szót Kontrát Károly úrnak, a Belügyminisztérium államtitkárának a napirendi pont előterjesztésére, 30 perces időkeretben. Parancsoljon, államtitkár úr, öné a szó.

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Elnök Úr! Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A tisztelt Ház előtt fekvő törvényjavaslat az Alaptörvény kilencedik módosításával, valamint a védelmi és biztonsági

tevékenységek összehangolásáról szóló törvénnyel való összhang megteremtését szolgálja.

(13.40)

Az Alaptörvény kilencedik módosítása szerint 2023. július 1-jei hatállyal a különleges jogrendi időszakok száma hatról háromra csökken, ezért indokolt a fogalomhasználat ehhez való igazítása az érintett ágazati szabályokban is, mert a fegyveres védelmi és biztonsági tevékenységekben érintett szervezetekre vonatkozó szabályokkal egy korszerűbb, a változó biztonsági környezethez jobban alkalmazkodó, hatékony rendszer kialakítását szolgálja. Ezért a törvényjavaslatban szereplő módosítások főként technikai jellegű átvezetéseket tartalmaznak, ezzel biztosítva a jogrendszer koherenciáját. A javaslat hat törvényt módosítást tartalmazza a következő törvényeket illetően: a rendőrségről szóló, a vízgazdálkodásról szóló, a nemzetbiztonsági szolgálatokról szóló, a minősített adat védelméről szóló, a katasztrófavédelemről és a hozzá kapcsolódó egyes törvények módosításáról szóló, valamint a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló törvény módosítását.

Tisztelt Országgyűlés! A védelmi és biztonsági tevékenységek összehangolásáról szóló törvény az eddigi ágazati működést kiegészíti az összkormányzati koordináció és hatékony együttműködés kereteivel. Ennek célja a társadalom biztonság tudatosságának erősítése. Meg kell teremteni annak lehetőségét, hogy előre fel tudjuk készíteni mind a védekezésben részt vevő erőket, szervezeteket, mind az állampolgárokat az őket érintő bárminemű biztonsági kihívások ismeretére és annak kezelésére. Az összkormányzati válaszkezelés, a különleges jogrendi feladatellátással kapcsolatos feladatok végrehajtása és a káresemények kezelése a védelmi és biztonsági igazgatás központi szerve útján valósul meg. A különböző káresemények kezelése során azonban szükség lehet azonnali beavatkozásokra; a kárelhárításokban érintett szervezetek összehangolt, egymásra épülő tevékenységével biztosítható a hatékony eseménykezelés. Ez biztosítja azokban az esetekben is a beavatkozást, amikor az esemény súlyára és terjedelmére figyelemmel az összkormányzati szintű koordináció nem szükséges. Az élet- és vagyónbiztonság megóvása érdekében minden perc számít, tehát elengedhetetlen az érintett szervezetek gyors reagálása.

Tisztelt Ház! A veszélyes anyagokkal kapcsolatos súlyos balesetek elleni védekezés szabályait a katasztrófavédelmi törvény szabályozza. Indokolt a kisebb súlyú eseményeket tartalmazó gyűjtőfogalmat módosítani a „veszélyes anyagokkal kapcsolatos esemény” elnevezésre. Így a hatósági jogalkalmazók számára egyértelműen elkülönül a veszélyes tevékenységhez kapcsolódó kisebb súlyú rendellenesség és az ágazati üzemzavar fogalma. Ezen események hatósági kivizsgálását a megelőzés erősítése érdekében az iparbiztonsági hatóság végzi.

A védelmi és biztonsági tevékenységek összehangolásáról szóló törvény bevezeti az összehangolt védelmi helyzet fogalmát.

A vízgazdálkodásról szóló törvény határozza meg az árvíz- és belvízvédekezés országos irányításának rendjét, ami tipikusan olyan terület, ahol az összehangolt védelmi tevékenység elrendelése szükségessé válhat, ezért kiegészítésre kerül a jogszabály ezzel a jogintézményre való utalással.

A jelen törvénytervezet tehát a jogrendszer koherenciáját biztosítja azzal, hogy az Alaptörvény kilencedik módosítását, valamint a védelmi és biztonsági tevékenységek összehangolásáról szóló törvény rendelkezéseit áttemeli az egyes belügyi tárgyú törvényekbe.

Tisztelt Országgyűlés! Az önök előtt fekvő törvényjavaslat a jogharmonizációt, a könnyebb jogértelmezést, az egységes terminológiák alkalmazását segíti elő. Kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy ezért a javaslatot támogatni szíveskedjenek. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

*(Szabó Sándort a jegyzői székben
Hiszékeny Dezső váltja fel.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Képviselőtársaim! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. A Fidesz képviselőcsoportjának vezérszónoka Bartos Mónika képviselő asszony. Parancsoljon, képviselő asszony, ön a szó.

BARTOS MÓNIKA, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tavasszal fogadtuk el a védelmi és biztonsági tevékenységek összehangolásáról szóló törvényt. Ez a törvény, ahogy államtitkár úr is említette, az Alaptörvény kilencedik módosításához igazodva lefektette hazánk megújuló védelmi struktúrájának az alapjait. A törvény ezáltal jogalkotási kötelezettséget határoz meg szinte minden ágazat számára annak érdekében, hogy az Alaptörvény 2023. július 1-jén hatályba lépő változásaihoz igazodó új rendszer időben felépüljön. Az előttünk fekvő törvényjavaslat elsősorban e jogalkotási kötelezettségnek tesz eleget és nyit meg hat belügyi tárgyú törvényt.

A módosítandó törvények többsége apró jogszabályi koherencia megteremtését célzó változás miatt van előttünk. A rendőrségről, a rendvédelmi jogviszonyról, valamint a minősített adat védelméről szóló törvényekben például egyszerű terminológiai pontosítás történik. A vízgazdálkodási törvény országos védekezésirányítási rendszerébe bekerül, ahogy államtitkár úr is mondta, az összehangolt védelmi tevékenység jogintézményére való hivatkozás. A nemzetbiztonsági szolgálatokról szóló törvény módosítása pedig minősítési jogkört biztosít a védelmi és biztonsági igazgatás központi szerve vezetője számára. A katasztrófavédelmi törvény módosítása az előbbieknél

nagyobb lélegzetvételű, ám a célokat tekintve nem mutatkozik eltérés, ami továbbra is elsősorban a védelmi és biztonsági tevékenységek összehangolásáról szóló törvény alkotta keretrendszer és ehhez való igazodás.

A katasztrófák elleni védekezés koordinációja, ahogy államtitkár úr is mondta expozéjában, elsődlegesen a katasztrófavédelem feladata lesz mindaddig, amíg az esemény súlya, kiterjedtsége nem olyan jelentős, hogy összkormányzati fellépést indokoljon. Ebben az esetben, tehát ha erre indok van, a védelmi és biztonsági igazgatás központi szerve veszi át a koordinációt. Az előttünk fekvő javaslat módosítja a veszélyes anyagokkal kapcsolatos balesetek tekintetében a besorolást. Bevezeti a súlyozást, és elválasztja az üzemi szinten is kezelhető eseményeket a súlyos balesetektől. Ezen túl, ezenkívül a jogszabályi koherencia megteremtését szolgálja a területi védelmi bizottság kifejezés bevezetése, valamint a polgármesterek államigazgatási feladatainak meghatározásával, megerősítésével kapcsolatos módosítás.

Hangsúlyozni szeretném, hogy ezek a módosítások önmagukban nem olyan jelentősnek tűnnek, nem tűnnek nagyon jelentősnek, de igenis összefüggnek az Alaptörvényben foglalt különleges jogrendi esetek rendszerének átalakulásával, és ehhez kapcsolódóan a védelmi és biztonsági hálóink megújításával, ezért nagyon fontos távlati szerepük van. A cél egy új, rugalmasabb és pontosabb koordinációt, valamint gyorsabb beavatkozást lehetővé tevő rendszer felépítése, amely jobban tud reagálni a mai kor egyre kiszámíthatatlanabb biztonsági kihívásaira. A tavasszal elfogadott védelmi és biztonsági kerettörvénynek megfelelően most megindult az ágazati jogszabályok felülvizsgálata, frissítése, így várhatóan a jövőben több törvénymódosítás is élénk fog kerülni. Én azt gondolom, jó úton vagyunk, és ezért is tudom azt mondani, hogy a Fidesz-frakció támogatni fogja a javaslatot. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! A Jobbik képviselőcsoportjának vezérszónoka Lukács László György képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Képviselőtársaim! A gránitszilárdságú Alaptörvény kilencedik módosítása hozta azt a helyzetet, miszerint 2023. július 1-jétől a védelmi intézkedések és a különleges jogrendi helyzetek teljes joganyaga újraszabályozásra kerül. Az expozéban elhangzott államtitkár úrtól, hogy milyen irányban csökkentek, egyszerűsödtek vagy egybefésülésre kerültek azok az egyébként korábban széttöredezett állapotok és azok a helyzetek, amelyek '90 óta folyamatos építés, toldozás-foldozás alatt voltak.

Ezzel és a mostani fejezeti módosításokkal kapcsolatosan, mert ez lényegében a meglévő törvény egyes ágazati fejezeti módosításait tartalmazza, azt lehet elmondani, ami a legelsővel és az alapul fekvő törvénnyel kapcsolatos kritika is volt, hogy bár egyszer, azt hiszem, biztosítottak időt arra pont valamelyik ülészakának talán a vége előtt röviddel, hogy legyen egy összpárti, többpárti egyeztetés erről, lényegében az egyeztetés folyamatában kevesebbet tudtak részt venni a pártok, de ez a pártok problémája, de amit inkább szeretnék mondani, az, hogy a szakmai szervezeteknél sem volt meg talán a kellő idő ennek az egyeztetésére.

(13.50)

*(Gelencsér Attila
elfoglalja a jegyzői széket.)*

Jól látszik, hogy egyébként a hatálybalépéséig még van idő a rendszer módosítására. Talán jobb lett volna egy sokkal hosszabb vitán és egy sokkal hosszabb előkészítő fázison átvezetni magát a törvényjavaslatot, és akkor nem elemenként kellene mindig és mindig valamit hozzátoldani.

Ettől függetlenül a rendszer újraszabályozására szükség van, még akkor is, ha az egyes jogintézményeket és az egyes különleges jogrendeket már a vitában kritikával illettük. Ezeket nem kívánom újrainyitni. A mostani változtatások érdemben ezeket módosítják, technikai változtatások lesznek. Mi úgy gondoltuk, hogy elegánsabb lett volna ezzel lényegében egy új parlamentre, a következő, 2022-ben várhatóan tavasz végén, nyár elején összeülő parlamentre bízni az ilyen változtatásokat, és hogy az a parlament kétharmados döntések mellett szabályozza újra a teljes különleges jogrendi és biztonsági és védelmi helyzetekről és az ezzel kapcsolatos intézkedésekre vonatkozó jogszabályokat. Ezt talán nem most kellett volna elfogadni, hanem a 2022-es parlamentnek.

Így én csak azt tudom mondani, hogy ahogy az előző és talán az alapul fekvő törvényjavaslatot sem támogattuk, nagy valószínűséggel ezt sem fogjuk támogatni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A KDNP képviselőcsoportjának vezérszónoka Nacsa Lőrinc képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr! Öné a szó.

NACSA LŐRINC, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Én is ezt akartam mondani, amit Lukács képviselőtársam, hogy itt a különleges jogrendi szabályozásról az alkotmánymódosítás hosszú vitájában már beszélgettünk. Volt akkor lehetőség kifejtetni, hogy ki mit gondol arról, hogy igenis a tapasztalatok alapján és az elmúlt 30 év tapasztalata alapján egyszerűsödnek, sőt kibővítésre is kerülnek a különböző különleges jogrendek, hiszen hat helyett

három esetkorre, a hadiállapotra, a szükségállapotra és a veszélyhelyzetre módosul a különleges jogrendi esetkörök rendszere. De akkor ezt szerintem kivitattuk magunkból, és akkor mindkét oldal el tudta mondani az érveit és az ellenérveit.

Én csak azt akarom mondani, hogy nyilván ez a vita azért erősödött fel, mert látszott most, a koronavírus-válság közepén, hogy igenis szükség van a rendkívüli jogrendre. A rendkívüli jogrend egyrészt jól vizsgázott, másrészt előjöttek azok a hiányosságok vagy esetleg szabályozatlanságok, amiket szükség van most betölteni.

Lukács képviselő úrnak nem teljesen értettem azt a gondolatmenetét, hogy kevés idő van felkészülni, ezért csak 9-10 hónap múlva hozzuk meg a szükséges szabályokat. Az talán még rövidebb időt adna lehetőségül a felkészülésre. Illetve nyilván szerintem a belügyi tárcánál ezt nem kell magyarázni, hogy milyen egyeztetések voltak, mert a belügyi tárca szerintem a legtöbbet egyeztető tárcák közé tartozik, aki mind az érdekképviseleti szervezetekkel, a szakmai szervezetekkel és a parlamenti pártokkal is rendszeresen tart egyeztetést. Nekem is volt lehetőségem több alkalommal ilyenén részt venni, úgyhogy azt gondolom, hogy az egyeztetések is megtörténtek, illetve, ahogy ön is jelezte, van is még rá idő, például a részletszabályozások kormányrendeletekkel történő kidolgozásáig.

Azt gondolom, hogy ahogy az alaptörvény-módosításban megindokoltuk, hogy miért fontos ez a három különleges jogrend, úgy az ehhez kapcsolódó részletszabályokat is csak támogatni tudjuk, úgyhogy a KDNP-frakció is támogatni fogja ezt. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A DK képviselőcsoportjának vezetője Arató Gergely képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

ARATÓ GERGELY, a DK képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Ebben az esetben magam sem leszek hosszú, hiszen valóban itt arról van szó, hogy ebben a törvényben lényegében a kormány átvetet olyan szabályokat, amelyek részben az Alaptörvény módosításából, részben pedig az ehhez kapcsolódó törvénymódosításokból következnek.

A probléma az, hogy sem az Alaptörvény-módosítás, sem az azt követő törvénymódosítások maguk sem voltak szakmailag kiérlelték, kidolgozottak, nem volt világos szakmai egyetértés ezeknek az elfogadásában, és ezt követi ez a törvényjavaslat is, ugyanebbe a sorba illeszkedik bele.

Azt hiszem, hogy abban tulajdonképpen van egyetértés a Ház oldalai között, hogy a különleges jogrendre vonatkozó szabályok esetében szükség van pontosításra. Én ezt egy picit beismerésnek is tekintem abból a szempontból, hogy miközben a kormány magabiztosan hivatkozott itt arra, hogy ő mindig a jogszerűség keretei között működik és működött a

különböző különleges jogrenddel kapcsolatos szabályozások, köznapi nevükön felhatalmazási törvény és az ezt követő rendeleti kormányzás során, ez a pontosítási szándék is arra mutatott rá, hogy bizony ez a szabályozás pontatlan. Hozzá kell tennem, ez nem a jelen kormány, ha lehet ilyet mondani, hibája vagy a problémája, ezek a régi alkotmányból átemelt szabályok. De amikor ezeket megalkották egyébként a rendszerváltás idején, és később módosították, nyilván akkor is szükség lett volna arra, hogy a tapasztalatokat leszűrje a Ház. Tehát önmagában arra, hogy az ezzel kapcsolatos, különleges jogrendre vonatkozó szabályokat akár a rendészet területén, akár a katasztrófavédelem területén, akár pedig a honvédelem területén pontosítsuk, erre szükség lett volna.

Ugyanakkor kénytelen vagyok elmondani, hogy egyrészt ezek a szabályok ma nem kellően átgondoltak, kidolgozatlanok, tele vannak terminológiai problémákkal, és ugyanezeket a terminológiai hibákat vezetik át most a részletszabályokon, a további szabályozásokon is. Másrészt pedig mindezek a szabályozások nem jelentenek megoldást arra, ami általánosságban történt ezekkel a szervezetekkel az elmúlt években, akár ha a rendészetre gondolunk, és arra gondolunk, hogy milyen fizetések vannak ma a rendőrségnél vagy a rendészeti szerveknél, ha arra gondolunk, hogy milyen módon kiszámíthatatlan ma a rendőri életpálya, hogyan vezénylik el az egyébként nem erre szerződött rendőröket határvédelemre. Mielőtt ebben vita lenne, nem azzal van probléma, hogy van határvédelem, azzal van probléma, hogy egyébként, ha ezt a kormány - velünk egyetértésben - egy súlyos és állandó feladatnak tekinti, akkor miért nem alakítja ki ennek a megfelelő szervezeti megoldását a rendőrségen belül, és miért egyik megyéből vezényelnek át a másik megyébe ma is rendőröket, gyakran rövid felkészülési idővel, és gyakran nem megfelelő feltételek között.

Tehát nem oldja meg a határvédelemmel kapcsolatos problémákat, nem oldja meg a létszámhiányt a rendőrségnél, és nem oldja meg a katasztrófavédelem nagyon súlyos problémáit, nem oldja meg az elhibázott katasztrófavédelem-tűzoltóság integrációnak a problémáit, azt, hogy a tűzoltóságtól elvették a nevét, elvették az önálló szervezetét, azt, hogy a nyakára ültettek ennek a rendszernek egy fölösleges nagy vízfejet, rengeteg vezetővel és tábornokkal, miközben a valódi végrehajtó állománynak, a tűzoltást végző állománynak a tűzoltóságnál eközben rossz bérekért kell rossz körülmények között dolgozni. Mindenkinek ajánlom figyelmébe, hogy nézzen egyszer körül a kőbányai tűzoltóságon, nézze meg, hogy ott milyen körülmények vannak.

Tudom, hogy amit most szóba hoztam, az egy kicsit már eltér a törvényjavaslat témájától *(Konkrét Károly: Nagyon.)*, be is fejezem ezt, csak azt szeretném jelezni, hogy a katasztrófákra való felkészülés, a védelmi helyzetre való felkészülés nem oldódik meg ezekkel a jogszabályi változtatásokkal, nem oldódik

meg terminológiai trükközéssel, nem oldódik meg jogászokodással. Ehhez valójában a rendészeti és katasztrófavédelmi szervezetek, valamint a reményeim szerint önálló tűzoltóság jelentős, érdemi átszervezése, szervezeti megerősítése és elsősorban a létszámhiány csökkentése szükséges, magyarul az, hogy több rendőr, több tűzoltó legyen.

Erre van szükség, és amíg ebben nem lép előre a kormány és nem lép előre az Országgyűlés, addig egyébként ez a törvényjavaslat nem fog érdemben javítani a helyzeten. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az MSZP képviselőcsoportjának vezérszónoka Gurmai Zita képviselő asszony. Parancsoljon, képviselő asszony! Öné a szó.

DR. GURMAI ZITA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Államtitkár Úr! Képviselőtársaim! Az előttünk fekvő törvényjavaslat magyarra lefordítva arról szól, hogy lehetőséget adunk-e a Fidesznek arra, hogy egy állandósított rendkívüli állapotot tartson fenn. Ezt persze önök úgy fogalmazták meg, mint az „összehangolt védelmi tevékenység” fantázianevű új válsághelyzeti szabályozás működtetéséhez szükséges rendelkezések beépítését az egyes törvényekbe.

Mi már tavasszal, a védelmi és biztonsági tevékenységek összehangolásáról szóló törvény vitájában is kifejtettük, hogy ez az új válsághelyzeti szabályozás elfogadhatatlan. Ebből következően hasonlóképpen elfogadhatatlan az ennek működtetése érdekében most előterjesztett törvényjavaslat. Az összehangolt védelmi tevékenység törvénybe iktatásával ugyanis a kormány az Országgyűlés döntése és érdemi kontrollja nélkül kap lehetőséget különleges jogrend bevezetésére. Mit is jelent ez a gyakorlatban? Röviden összefoglalva: önök bármit megtehetnek, még akár a hatályos törvényekkel szembemenve is. Mondok néhány példát.

Önök például korlátozhatják az államhatár átlépését, az ország egyes területeit érintő személy- és áruforgalmat. Korlátozhatják az intézmények és a rendezvények látogatását.

(14.00)

Ráadásul a törvényi felsorolás csupán példálózó, vagyis a kormány bármilyen intézkedést hozhat, parlamenti döntés nélkül. Ehhez képest a most benyújtott törvényjavaslat még további jogkövetkezményeket fűz az összehangolt védelmi tevékenység elrendeléséhez, ilyen esetben ugyanis behívhatóvá válnak a rendészeti szervek nyugdíj előtti rendelkezési állományába tartozók. Normális országokban ilyen intézkedésekre csak pontosan meghatározott helyzetben kerülhetne sor. Az önök javaslatában ez védelmi és biztonsági eseményt jelent, de ennek a törvényi definíciója olyan általános, hogy abba szinte minden beleférhet.

(Az elnöki széket dr. Hiller István, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Ebből következően megint ott tartunk, hogy önök most arra kérnek felhatalmazást, hogy bármikor bármit megtehessenek a magyar néppel, a magyar emberekkel. Ha pedig ezeket az intézkedéseket bevezetik, akkor ezt a helyzetet önök bármeddig fenn is akarják tartani. Bár a törvény szerint az intézkedések legfeljebb három hónapra vezethetők be, de ezek hatályát a kormány szükség szerinti alkalommal újra és újra három hónappal meghosszabbíthatja. Persze szerepelnek a törvényben a jogállamra vonatkozó szokásos korlátozó formulák, mint a szükségesség és az arányosság követelménye vagy az alapjog-korlátozás tilalma, ezek azonban olyanok, mintha nem is lennének, hiszen a kormány döntésének jogosultságáról a Fidesz által feltöltött Alkotmánybíróság dönt.

Teljesen világos, hogy önök ismét vissza akarnak élni egy válsághelyzettel. Bunkósbotként használják ezt, hogy agyonverjék a demokráciát, és ez nem fantáziálás, ezt mutatja a tapasztalat. Ugyanezt csinálják a hat éve folyamatosan fenntartott tömeges bevándorlás okozta válsághelyzettel, amit félévente újra és újra meghosszabbítanak, ugyanezt csinálják a tavaly november óta folyamatosan fenntartott veszélyhelyzettel.

Önök a rendeleti kormányzás paravánja mögött megváltoztatták a választási törvényt, Alaptörvénybe iktatták a közpénzek ellopásának lehetőségét, és több ezer milliárd forintot szórtak szét ürkutatásra, stadionokra meg Mészáros Lőrinc gazdagítására. És miközben a világvárványra hivatkozva különleges jogrendet tartanak fenn és rendeleti kormányzást folytatnak, mit csinálnak? Több tízezer nézőközönség előtt tartották meg a foci-Eb meccseit, érdemi védelmi intézkedések nélkül zajlott le az eucharisztikus kongresszus, és a nemzetközi vadászati kiállítást is korlátozások nélkül lehet látogatni. Mi ez, ha nem felelőtlen és logikátlan abszurdítás?! Hiszen pont ez buktatja le önöket, hogy hazudnak!

Nem a veszélyhelyzet miatt kell önöknek a korlátlan hatalom, hanem azért, hogy valóban bármit megtehessenek. De ezt a felhatalmazást önök nem az emberek érdekében kérik, hiszen az elmúlt alig egy év alatt 30 ezer honfitársunkat veszítettük el, kétszer többen haltak meg nálunk, mint a szomszédos, hasonló méretű Ausztriában. Önöknek a különleges jogrend és a rengeteg pénz sem volt elég arra, hogy kiépítsék a tömeges tesztelés rendszerét. Nem tudták megszervezni, hogy az emberek ellenőrizhessék, mennyire védettek az egyes oltások után. Nem segítették a munkájukat elvesztő dolgozókat, és cserben hagyták a tönk szélére került vállalkozásokat. Arra viszont volt gondjuk, hogy a járvány kellős közepén elüldözzenek több ezer orvost és nővért.

Önök a teljhatalmukat arra használták, hogy kiszigereljék az ellenzéki önkormányzatokat, csorbítsák a munkáltatói jogokat és sok ezer milliárd állami

pénzt tömjenek a haverjaik zsebébe. Mindez arra figyelmeztet minket, hogy semmilyen törvényjavaslatot nem szabad támogatnunk, ami csökkenti a parlamenti kontrollt és csorbítja a jogi garanciákat. Márpedig mind az Alaptörvény kilencedik módosítása, mind a tavasszal elfogadott védelmi és biztonsági tevékenységek összehangolásáról szóló törvény ezt teszi, és a jelen törvényjavaslat is ebbe a sorba illeszkedik.

Az összehangolt védelmi tevékenység törvényi szabályozása arra teremt lehetőséget, hogy önök állandóan fenntartsanak egyfajta rendkívüli állapotot Magyarországon. Ez az egész csak arról szól, hogy a Fidesz meg akarja tartani a hatalmát, s bár az Alaptörvény kilencedik módosítása és azzal együtt a kapcsolódó törvények csak 2023-ban lépnek hatályba, amikor már önök megbuknak, nekünk még a demokrácia leépítésének lehetősége ellen is a leghatározottabban fel kell lépniünk. Mi ugyanis hiszünk a jogállamban, a hatalommegosztás rendszerében és az intézményi garanciákban. A választásokat követően ennek szellemében fogunk új törvényt alkotni a védelmi tevékenységekről, a különleges jogrendben alkalmazható intézkedésekről, és mindezek alapján újítjuk majd meg a rendészeti és a honvédelmi ágazati szabályokat.

Mindezekből következően a most előterjesztett, elfogadhatatlan alapokon nyugvó törvényjavaslatot nem támogatjuk. Köszönöm, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Üdvözlöm önöket a pulpitusról is. Tájékoztatom önöket, hogy a vezérszónoki felszólalások végére értünk. Kétperces felszólásra nem jelentkezett senki.

Tisztelt Országgyűlés! Megkérdem önöket, kíván-e még valaki szólani. *(Nincs ilyen jelzés.)* Megállapítom, hogy nem. Minthogy további felszólalásra senki nem jelentkezett, az általános vitát lezárom.

Megkérdem Kontrát államtitkár urat, kíván-e reflektálni. *(Kontrát Károly jelzésére:)* Öné a szó, államtitkár úr, tessék!

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! *(Dr. Gurmai Zita elhagyja az üléstermet.)* Sajnálom, hogy Gurmai Zita képviselő asszony elhagyja az üléstermet, szívesen válaszolnék az általa elmondottakra. De addig is kezdem a Bartos Mónika képviselő asszony által elmondottakkal, és köszönöm szépen, hogy a Fidesz képviselőcsoportja támogatja a javaslatot. Szintén köszönöm Nacsa Lőrinc képviselőtársamnak, aki a KDNP-képviselőcsoport nevében nyilatkozott, és vezérszónoki hozzászólásában rögzítette, hogy támogatni fogják a javaslatot.

Amivel kapcsolatban az ellenzéki képviselő hölgy és urak mintha tévedésben lennének, itt egy általános kormányellenes kritikát fogalmaztak meg. Ez a törvény, szeretném elmondani, hogy az Alaptörvény kilencedik módosításával, valamint a védelmi

és biztonsági tevékenységek összehangolásáról szóló törvénnyel való összhang megteremtését szolgálja, és így Magyarország, a magyar emberek biztonságát szolgálja, ezt szeretném leszögezni, és ezért is kérek minden frakciót, hogy támogassa.

Lukács László György, a Jobbik képviselője azt nyilatkozta, hogy nem támogatják a javaslatot, de szeretném elmondani neki is, hogy ez az Alaptörvény kilencedik módosításával kapcsolatban benyújtott javaslat.

Ami Arató Gergely képviselő úr, a DK képviselője hozzászólását illeti *(Arató Gergely elfoglalja képviselői helyét.)*, egy dolgot szeretnék a tisztelt képviselő úr figyelmébe ajánlani - és köszönöm szépen, hogy meghallgat engem -, ez pedig az, amikor arra utalt, hogy a határvédelemmel kapcsolatos szervezeti intézkedéseket meg kellene teremteni. Szeretném fölhívni a figyelmét nagy tisztelettel és kellő határozottsággal, hogy a rendőrség és a határőrség integrációja 2007. - ha jól emlékszem - december 21-én, vagy ha még pontosabb vagyok, akkor 2008. január 1-jén lépett hatályba, és önök voltak akkor kormányon, amikor ez az intézkedés megszületett. Nem néztem utána, de gondolom, ön is megszavazta ezt a törvényjavaslatot. És a mi kormányunk a tömeges bevándorlás okozta válsághelyzet, tehát a 2015-ös illegális migrációs roham következtében szükséges törvényjavaslatok benyújtása kapcsán tette meg azokat az intézkedéseket - a határvadász századok létrehozásával -, amelyek a magyar emberek és a magyar határok, különösen a déli határ védelmének a biztosítását szolgálja. Ezt csak azért mondom el, hogy ennek az előzménye úgy volt, ahogy én mondtam.

Ami Gurmai Zita MSZP-s képviselő asszony hozzászólását illeti, ő is érintette a tömeges bevándorlás okozta válsághelyzet meghosszabbítását. Szeretném elmondani, hogy ma, napirend előtti hozzászólásra reagálva, volt módom kitérni ennek a helyzetnek az ismertetésére. Akkor elmondtam, most is elmondom, hogy az elmúlt hetekben, de a 2021. évben megháromszorozódott a Magyarországra illegálisan bejutni kívánó migránsok száma, ez megközelelti a 76 ezer főt, és az embercsempészek száma is, az elfogott embercsempészek száma is megháromszorozódott.

(14.10)

Tehát a tömeges bevándorlás okozta válsághelyzet meghosszabbítása fél évvel teljes mértékben indokolt, hiszen ezek az intézkedések is Magyarország, a magyar emberek és az Európai Unió polgárainak biztonságát szolgálják.

Ami az eucharisztikus kongresszus megrendezésével kapcsolatos kritikáját illeti, én más információt kaptam vagy más reakciókat láttam akár az egyházak, akár a nemzetközi sajtó részéről is. Én azt tapasztaltam, és erről szólt egyébként a belügyminiszter úrnak küldött köszönőlevelével is, hogy világszínvonalon

sikerült megrendezni ezt az eucharisztikus kongresszust, és a megrendezést segítő rendőrök, egyéb hatósági emberek munkáját csak köszönettel illették, és ez a kongresszus elvitte Magyarországot jó hírét szerte a világba. Tehát szeretném ezt megerősíteni, és én is köszönetet mondok mindazoknak, akik a kongresszus megrendezésében részt vettek, és segítettek annak megvalósulásában.

Tisztelt Országgyűlés! Bizom abban, hogy a javaslatot az Országgyűlés majd támogatja és elfogadja, hiszen szeretném aláhúzni, hogy ez a javaslat is a magyar emberek és Magyarország biztonságát szolgálja, ezért kérem a javaslat támogatását. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy a módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **az atomenergia-felügyeleti szerv jogállásával összefüggésben egyes törvények módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/16224. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Schanda Tamás államtitkár úrnak, az Innovációs és Technológiai Minisztérium államtitkárának, előterjesztőnek. Államtitkár úr, parancsoljon!

SCHANDA TAMÁS JÁNOS innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Nagyon szépen köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A polgári nemzeti kormány célja, hogy a megújuló, elsősorban a napból származó energia és az atomenergia együttes használatával 2030-ra a magyarországi áramtermelés 90 százaléka szén-dioxid-mentes legyen.

Az Európai Bizottság tudományos szolgálata, a Közös Kutatóközpont is megállapította, hogy az atomenergia teljes mértékben megfelel a szigorú uniós környezetvédelmi kritériumoknak. Az is tény, hogy az atomenergia alkalmazása nélkül nincs olcsó áram, nem valósítható meg a fenntartható rezsicsökkentés, valamint a klímavédelmi célok teljesítése sem. Az atomenergia biztonságos alkalmazásával kapcsolatos egyik legfontosabb hazai, uniós és nemzetközi elvárás, hogy a nukleáris biztonságért felelős hatóság független legyen a termelői, tulajdonosi, szolgáltatói érdekektől és az atomenergia alkalmazásában érdekelt és ellenérdekelt államigazgatási szervektől.

Tisztelt Országgyűlés! Magyarországon az atomenergiáról szóló törvény, valamint a törvény végrehajtási rendeleteinek több rendelkezése jelenleg is szervezeti függetlenséget biztosít a hatóság számára. Azonban egy erősebb személyi, szervezeti, gazdasági és hatósági döntéshozatal tekintetében függetlenséggel rendelkező szabályozói hatóság megléte még inkább, sokkal jobban szolgálja a nukleáris biztonság szabályozási, felügyeleti kerete kiteljesítését.

Az önök előtt fekvő törvényjavaslat célja, hogy az átalakítással létrehozza a ma és a jövő követelményeire illeszkedő, megfelelően erős, de befolyástól mentes szabályozási és hatósági rendszert, amely felett az Országgyűlés biztosítja a legmagasabb szintű ellenőrzést és felügyeletet.

Tisztelt Országgyűlés! A magyar nukleáris kapacitás fenntartása, a kiszolgált nukleáris létesítmények leszerelése, valamint a jövőben jelentkező további feladatok, kihívások miatt, valamint az Európai Unió kérésére javasoljuk az Országgyűlés számára az Országos Atomenergia Hivatalra vonatkozó szabályozás megváltoztatását. A törvényjavaslat továbbá a pénzügyi és szervezeti függetlenség körében a versenyszférához közelítő, a Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivataléhoz hasonló szintű bérezést és juttatási rendszert állapít meg az Országos Atomenergia Hivatal munkatársai számára. Mindezt annak érdekében, hogy megfelelő képzettségű és tapasztalattal rendelkező szakemberek felvételét és megtartását biztosítsa. Ez alapvető feltétele a nukleáris biztonság, illetve a paksi beruházás független, nukleáris biztonsági, biztosítéki és védettségi hatósági felügyeletének, a beruházással összefüggő engedélyezési eljárások lefolytatásának, valamint az Országos Atomenergia Hivatal által jelenleg is ellátott feladatoknak. A rendelkezések biztosítják azt is, hogy a hatóság a feladatainak elvégzéséhez szükséges bevételekkel és megfelelő költségvetési forrásokkal rendelkezzen a jövőben.

Tisztelt Országgyűlés! Az önök előtt fekvő törvényjavaslat megeremti az Országos Atomenergia Hivatalra mint önálló szabályozó szervre vonatkozó törvényi rendelkezéseket. Ennek keretében az atomtörvény módosítása magában foglalja azokat a rendelkezéseket, amelyek biztosítják a hatóság gazdálkodásának függetlenségét.

A javaslat elfogadásával az Országos Atomenergia Hivatal az Országgyűlés számára biztosítja a legmagasabb szintű felügyeletet, ugyanis a hivatal olyan központi költségvetési szervvé válik, amelynek költségvetése az Országgyűlés költségvetési fejezetén belül önálló címet képez.

Az intézményi függetlenség körében a tervezet rendelkezik az összeférhetetlenségre vonatkozó szabályokról, meghatározza az elnökre és az elnökhelyettes kinevezésére vonatkozó követelményeket, a megbízás megszűnésével kapcsolatos előírásokat, valamint az elnök feladatait és kötelezettségeit.

Szeretném azt is kiemelni, hogy a törvényjavaslat értelmében az elnöknek minden év május 31-éig be kell számolni az előző évi hatósági tevékenységről az Országgyűlés számára. Az önálló szabályozó szerv vezetője az Alaptörvénynek megfelelően rendeletalkotási jogkörrel rendelkezik, a törvényjavaslat pedig meghatározza, hogy mely kizárólagos szabályozási tárgykörben ad ki a hatóság elnöke rendeletet.

Tisztelt Országgyűlés! A tervezet garantálja, hogy az Országos Atomenergia Hivatal feladatai ellátása során kizárólag a jogszabályoknak van alárendelve, a

feladatkörében nem utasítható, feladatát más szervektől elkülönülten, befolyásolástól mentesen látja el.

A függetlenséggel összefüggésben szeretnék kitérni az Energiaszabályozók Európai Tanácsa által vizsgált jelentés megállapításaira. A tanács összefoglaló jelentésben értékelte az európai energiaszabályozó hatóságok működésének a feltételeit. Elemezte a politikai és iparági szereplőkkel szembeni függetlenséget, a megfelelő humán és pénzügyi erőforrásokat, valamint a hatékonyságot és az önállóságot az alapfeladatok ellátásában. A 2021. április végén nyilvánosságra hozott dokumentum kiemeli, hogy a Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatal mint önálló szabályozó szerv függetlenségét jelentősen növelte a különleges jogállású szervekre vonatkozó törvény hatálybalépése, amely megerősítette a hivatal önállóságát a foglalkoztatás alapvető kérdéseinek rendezésében. Az önök előtt lévő törvényjavaslat pedig a Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatalra vonatkozó szabályozási struktúrát követi, mely így biztosítja a szabályozó hatóság függetlenségét. Továbbá a tervezett módosítást az Euratom-szerződés 33. cikke szerint az Európai Bizottság előzetes notifikációs eljárás keretében is vizsgálta, és azzal kapcsolatban nem fogalmazott meg ajánlást.

Éppen ezért arra kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy a törvényjavaslatot támogatni szíveskedjenek. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Most vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Tisztelt Országgyűlés! Elsőként a Fidesz képviselőcsoportjának vezérszónoka, Bartos Mónika képviselő asszony mondja el a véleményét. Parancsoljon!

BARTOS MÓNIKA, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Államtitkár Úr! Képviselőtársaim! Ahogy államtitkár úr is kifejtette expozéjában, az előttünk fekvő törvényjavaslat legfőbb célja az, hogy az Országos Atomenergia Hivatal jogállásváltozásához szükséges szabályozást megteremtse.

Az Országos Atomenergia Hivatal által ellátott feladatokkal kapcsolatban elmondható, hogy bővült a feladatköre, hiszen a létesítési és engedélyezési feladatok mellett az elmúlt öt évben egyre inkább építésügyi és sugárzásbiztonsági, sugárzásvédelmi feladatokat is nagy számban ellát, ezek a feladatok nagy számban jelentek meg az elmúlt években.

(14.20)

Az Országos Atomenergia Hivatal munkájának hatékonyabb ellátása, valamint függetlenségének növelése érdekében a törvényjavaslat célja, hogy megteremtse a hivatalra mint önálló szabályozó szervre vonatkozó szabályozást. A törvényjavaslat értelmében az Országos Atomenergia Hivatal feladatai ellátása

során kizárólag jogszabálynak van alárendelve, feladatkörében nem utasítható, feladatát más szervektől elkülönülten, befolyásolástól mentesen látja el.

Az atomtörvény módosítása az Országos Atomenergia Hivatal függetlenségének érdekében megteremti azokat a szabályokat, amelyek biztosítják annak gazdálkodási függetlenségét is. Erre is kitért államtitkár úr. Az Országos Atomenergia Hivatal felett a módosítás hatálybalépését követően az Országgyűlés biztosítja majd a legmagasabb szintű felügyeletet. Az Országos Atomenergia Hivatal fejezetet irányító szervi jogállással rendelkező központi költségvetési szervvé válik, így a törvényjavaslat biztosítja azt, hogy hatósági feladatainak elvégzéséhez szükséges bevételekkel és megfelelő költségvetési forrásokkal rendelkezzen.

Nagyon fontos része a javaslatnak, hogy a törvényjavaslat a Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatalhoz hasonló bérezést és egyéb juttatási rendszert állapít meg az Országos Atomenergia Hivatal munkatársai számára, ezzel biztosítva, hogy nagyon magasan képzett, hozzáértő szakembergárda biztosítsa ennek a működtetését.

Azt gondolom, hogy az elhangzottak és az államtitkár úr által ismertetett részletek tudatában ezt a törvényjavaslatot jó szívvel lehet támogatni.

S még arról szeretném tájékoztatni képviselőtársaimat, hogy tegnap online megbeszélést folytatott a Magyar-Brit Baráti Tagozat, akik nagy erővel készülnek a COP21 glasgow-i találkozójára. A tegnapi megbeszélés egyik fő pontja volt a karbonsemlegesség elérése, a klímacélok elérése. Azt gondolom, hogy Magyarország energiamixében olyan energetikai portfóliót állítottunk össze, mellyel a század közepére ezeket a célokat el tudjuk érni.

Fontos, hogy a célok megvalósításában egy olyan Országos Atomenergia Hivatal működjön, amelyre biztosan lehet támaszkodni és számítani, és amely a működését függetlenül, befolyásoltságtól mentesen, gazdaságilag is függetlenül és megfelelő szakembergárdával tudja ellátni. Köszönöm szépen a figyelmet, elnök úr, és képviselőtársaimnak is azt, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Balczó Zoltán képviselő úr, a Jobbik vezérszónoka következik. Parancsoljon!

BALCZÓ ZOLTÁN, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Elnök úr, köszönöm a szót. Államtitkár úr a bevezetőjében arról beszélt, hogy a klímavédelmi célok teljesítése szempontjából Magyarország számára fontos a nukleáris kapacitás fenntartása, valamint kitért arra, hogy ez az energiabiztonságunk szempontjából is lényeges. Ezzel egyetértek.

Ugyanakkor arról is beszélt, hogy az Országos Atomenergia Hivatal eddig is megfelelő önállósággal rendelkezett, most mégis arra kerül sor, hogy ennek az önállóságnak a törvényi szabályozásában jelentős változások történnek. Hogy erre a módosításra miért most kerül sor és miért ilyen mértékben, annak sajnos

nem tudom kikerülni a politikai üzenetét, nevezetesen azt, hogy eddig ennek a követelménynek a teljesítésére, ami az Európai Unió szempontjából úgy tűnik, hogy egy szigorúbb, komolyabb önállóságot igényel, miért nem került sor. Ezek a szabályozások az Unió oldaláról nem most születtek meg. Azért, mert önök arra számítanak, hogy 2022-ben nem önök folytatják a kormányzást.

Mi a fideszes látszat és mi a valóság? Mondok ehhez hasonló példákat. Önök megváltoztatták azt a rendszert, amikor a legfőbb ügyészt öt évre egyszerű többséggel nevezte ki a parlament. Azt mondták, hogy tegyük függetlenné, milyen nagyszerű lesz, kilenc évre nevezzük ki és kétharmados többséggel. S az a személy, akit erre a funkcióra megtaláltak és kineveztek, természetesen egy volt fideszes országgyűlési képviselő-jelölt, akinek a lojalitását látjuk.

Önök azt mondták, hogy nagyon fontos kilenc évre kinevezni kétharmaddal a Médiatanács tagjait, hiszen a média egy önálló hatalmi ág, adjuk meg neki ezt a fontos biztonságot. És kiket neveztek ki? Öt, önök által jelölt fideszes tagot. Most, hogy az egyikük szomorú módon elhunyt, került sor egy egyeztetésre, ahol az ellenzék azt kérte, közösen megadva egy nevet, hogy az ötből ő legyen az egyik. De nem, elutasították ezt. Önöknek ez a nagy biztonság azért kell, hogy az önök emberei lehessenek ott.

Az előző napirend előtt kettővel vitatkozunk a felsőoktatás átalakításáról. Ott is miről van szó? Nem kilenc évre, hanem életfogytig akarják bebetonozni azokat a kuratóriumokat, amelyek ebben a magánalapítványi rendszerben meghatározói lesznek a felsőoktatásnak.

S itt is miről van szó? Kilenc évre nevezi ki a miniszterelnök a hivatal vezetőjét. S még annyi sem történik meg, hogy azt mondják, legyen parlamenti döntés és ahhoz kelljen a kétharmad. Nem! Pályázat nélkül a miniszterelnök kilenc évre fogja kinevezni ennek a testületnek az elnökét. Tehát megint ugyanezt a mintát látom. A látszat az, hogy megadjuk a függetlenséget, mutassuk azt, hogy nem a kormánytól függ. Nem a kormánytól függ, hanem a kilencéves kinevezés alapján, amikor még pályázni sem kell, egy lojális személy révén ennek a hivatalnak az irányítását továbbra is a Fidesz fogja megvalósítani.

Éppen ezért a Jobbik nem tudja támogatni ezt a törvényjavaslatot. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Nacsa Lőrinc képviselő úr, a KDNP képviselőcsoportjának vezérszónoka következik. Tessék!

NACSA LŐRINC, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A törvényjavaslat tartalmáról államtitkár úr is és Bartos Mónika képviselőtársam is részletesen beszélt. Azonban szeretnék reagálni Balczó képviselő úrra is, hiszen ez a „van rajta sapka, nincs rajta sapka” esete. Ha egy szabályozó szerv, egy hatóság, egy intézmény bekerül a kormányzat

alá, akkor az a baj, ha kikerül és az Országgyűlés alatt fog működni, akkor meg az a baj. Egyszer azt mondják, hogy túlzott központosítás van, máskor meg azt mondják, hogy kiszervezés van. Tehát bármi történik, bármilyen irányba mozognak a dolgok, azt mindig kritizálják, de ezt értem, hiszen önök az ellenzék. Csak akkor döntsék el, hogy az-e a nagyobb probléma, hogyha központosítás van és intézmények bekerülnek a kormányzat irányítása alá, vagy az a probléma, ha kikerülnek a kormányzat irányítása alól és közvetlenül az Országgyűlés alá kerülnek, az Országgyűlés központi költségvetési szervévé válnak, ami az Országgyűlés költségvetési fejezetén belül kerül majd önálló címként kialakításra.

Azt szeretném mondani, képviselő úr - mert az elején egyetértettem az ön mondatával, hogy a klímacélok megvalósításához feltétlenül szükséges a nukleáris energia és az atomkapacitások szinten tartása -, hogy arra kérem önt, segítsen erről az abszolút tudományosan is megalapozott és fontos téziszről a saját szövetségén belül is meggyőzni a képviselőtársait és szövetségeseit, mert sok párt, például a DK vagy az MSZP, amely korábban még támogatta az atomenergia használatát és Paks II. bővítését is, most politikai érdekből hirtelen kihátrált emögül, s nem a magyar zöldcélokat, klímacélokat és nem az energiamixet nézik, hanem kizárólag politikai indíttatásból, politikai célokból ellenzik az atomenergia használatát.

(14.30)

Mert én tudom, hogy önnel és még több politikussal a Jobbikból egyébként egyetértünk ebben a kérdésben, és szerintem fontos, hogy ezek az egyetértési pontok megmaradjanak, sőt kibővíljenek, és ne szűküljenek, mint ahogy egyébként a DK is korábban kihátrált, meg az MSZP is kihátrált a korábbi álláspontjával.

Én azt gondolom, hogy - ahogy az államtitkár úr is elmondta - itt a jogállásváltásnak a célja a hatékonyság, a nagyobb mozgástér, és a még magasabb szakmai munkát irányozza elő ez a törvénymódosítás. Én azt gondolom, hogy ha egy ilyen fontos hivatal egy önálló szabályozói szervként, egy központi költségvetési szervként kap egy ilyen jogállást, akkor ez egy óriási lehetőség, de egy nagy felelősség is, és a hivatal különböző szintű vezetőinek ez a felelősség nyomja majd a vállát, hiszen szakmailag a legmagasabb munkát várhatjuk el országgyűlési képviselőként is, hiszen ez biztonsági kérdés, energiaellátási kérdés, nemzetstratégiai kérdés az atomenergia is.

Úgyhogy én csak jó munkát tudok majd kívánni a hivatal vezetőinek, munkatársainak, azt kérve tőlük, hogy ezzel a felelősséggel, ezzel a lehetőséggel majd jól sáfárcodjanak. A KDNP-frakció támogatni fogja a törvényjavaslatot. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Gurmai Zita képviselő asszony, az MSZP vezérszónoka a következő. Tessék!

DR. GURMAI ZITA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Államtitkár Úr! Képviselőtársaim! Először is tisztázzuk, hogy milyen intézmény alapvető működését szabja most át gyökerestül a kormányzat! Az Országos Atomenergia Hivatal saját magáról az alábbiakat írja honlapján: „...feladata az atomenergia kizárólag békés célra való alkalmazásával, a nukleáris létesítmények és a radioaktív hulladék-tárolók, továbbá a nukleáris és más radioaktív anyagok szállításához használt konténerek biztonságával és sugárvédelmével, valamint azok védettségével összefüggő hatósági feladatok ellátása. Az OAH általános építésügyi hatósági és építésfelügyeleti jogkörrel rendelkezik a nukleáris létesítmények és radioaktív hulladék-tárolók biztonsági övezetében elhelyezkedő építményekre vonatkozóan. Új nukleáris létesítmény esetén az OAH felügyeli a teljes létesítési folyamatot, a telephely vizsgálatának módszertanától kezdve az üzembe helyezéssel és üzemeltetésig.” Ezek szerint ez az intézmény felügyeli egyszerre Paks I. működését és Paks II. engedélyezési és építési folyamatait is.

A most tárgyalt törvényjavaslattal a kormányzat már régen adósa az energetikai szektor azon szakemberei és munkavállalói számára, akik a hazai atomenergia biztonságos és nemzetközi szabályoknak is megfelelő működtetéséért felelősek. A mostani törvényjavaslat hosszú évek után november 1-jétől megbecsülést és fizetésemelést hoz az Országos Atomenergia Hivatal dolgozói számára. Ez az intézkedés mindenképpen támogatható, mint ahogy az is, hogy az Országos Atomenergia Hivatal a jövőben az Országgyűlés alá tartozik majd, azaz kikerül a kormányzat közvetlen irányítása alól.

Viszont az már erősen vitatható része a módosításnak, hogy a jövőben az eddigi határozatlan időre kijelölt főigazgató helyett a szervezetet elnök irányítaná kilencéves mandátummal, amely egy alkalommal ugyanennyi idővel meghosszabbítható; ráadásul a vezető személyéről, illetve sorsáról változatlanul a miniszterelnök dönt. A főigazgató kinevezését a törvényjavaslat a sarkalatos jogszabályok közé vonja, magyarul, ha az Országgyűlés elfogadja a törvényt, onnantól a hivatal új elnökét is kétharmados többséggel lehet majd megválasztani kilenc évre, pályázat nélkül.

A miniszterelnök által kinevezett elnöknek és az ő elnökhelyetteseinek a havi bére is igencsak szép összeget mutat. A törvényjavaslatban leírtak alapján az elnök illetménye a Magyar Nemzeti Bank elnökének bééréhez kötött, ennek alapján az elnök illetménye az MNB-elnök béérének a 80 százaléka. Mivel a jelenlegi MNB-elnök havi fizetése 5 millió forint, így az Atomenergia Hivatal elnökének illetménye 4 millió forint lesz, a helyettesei pedig az ő fizetésének a 90 százalékát kapják, vagyis havonta 3,6 millió forintot. Itt szükséges megjegyezni azt is, hogy az így kinevezett elnök át nem ruházható hatáskörében dönt majd az atomenergia-felügyeleti szerv illetménypolitikai alapelveiről és a béren kívüli juttatásairól is.

Az Országos Atomenergia Hivatalnál foglalkoztattak bekerülnek a nemzetbiztonsági ellenőrzés alá eső személyek körébe is.

Engedjék meg, hogy röviden felelevenítsek önöknek néhány okot, amely a most tárgyalt törvényjavaslat benyújtásához vezethetett! Az Országos Atomenergia Hivatal főigazgatója idén április végével lemondott posztjáról, ennek a lemondásnak több oka is volt, de az egyik vélhetően a hivatalnál már évek óta tapasztalható szakemberhiány, ami az alacsony bérezés és a nem megfelelő megbecsülés miatt alakulhatott ki. Ezt a helyzetet a kormányzat évekig tétlenül nézte. A hivatal eközben nap mint nap küzdött az állandósult létszámhiánnyal. Ez azért is furcsa, mivel az Országos Atomenergia Hivatalra például Paks II. engedélyeztetésének folyamatában igenis sok és szerteágazó feladat hárult, illetve hárul ma is. Azzal, hogy a hivatal állandósult létszámhiánnyal küzdött, illetve azzal, hogy a tapasztalt szakemberek a Paks II.-projekthez mentek, mivel az ottani fizetések jóval magasabbak voltak, a kormányzat saját helyzetét nehezítette meg. Vélhetően ez a helyzet is hozzájárulhatott ahhoz, hogy a Paks II.-projekt az eredeti tervekhez képest mára jelentős csúszásban van.

A kormányzat nehezen érthető lépései közé tartozott az a döntés, hogy a 2019-es létszámszámlát során az Országos Atomenergia Hivatal eredetileg tervezett létszámát csaknem a tizedével csökkentette. Az Országos Atomenergia Hivatal időközben lemondott főigazgatója idén januárban arra tett utalást, hogy a Paks II.-engedélyeztetési folyamat zavartalan lebonyolításához ötven főre lett volna szükség, de a hivatal által biztosított jövedelmi viszonyok igencsak megnehezítették a szükséges létszám elérését.

A mostani törvényjavaslat megfogalmazása szerint az Országos Atomenergia Hivatal a különleges jogállású szervek kategóriájába kerül. Ennek megfelelően a Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatallal, a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatósággal, illetve a Gazdasági Versenyhivatallal megegyező státuszba kerül, vagyis a legmagasabb szintű szakmai önállósággal és függetlenséggel rendelkező hivatallá válik. Növekszik a személyi, szervezeti, szabályozási és költségvetési autonómiája is. Ezek az ismérvek egy normális országban teljes mértékben elfogadhatóak lennének, de a jelenlegi Magyarország esetében sajnos kételkedve kell fogadjuk ezt a kormányzati szándékot. Abban a környezetben, ahol a kormányzat saját pártkatonáival tölt fel minden hivatalt, intézményt, ahol még az egyetemek irányítását is megbízható káderekre bízzák, ott már szinte törvényszerű, hogy minden szervezeti átalakítást nagyfokú bizalmatlansággal kell fogadnunk - így az Országos Atomenergia Hivatal mostani átalakulását is.

A betervezett törvényjavaslat több kérdést is felvet, többek között azt, hogy a kormányzat miért pont most kívánja átalakítani a hivatal jogállását és a dolgozók státuszát. De arra is választ kellene adni, hogy miért nem övezte a törvényjavaslatot társadalmi egyeztetés, és miért mindenféle magyarázat nélkül

alakítják át ilyen hirtelen az Atomenergia Hivatalt. Továbbá a jelen törvényjavaslatnak vannak olyan elemei is, amelyek arra készítetik majd a hivatalt, hogy felpörgesse az engedélyeztetéseket. Ilyen elem lehet például, hogy a feladatai ellátásával és a működtetésével összefüggő kiadásokat saját bevételből fedezi. Ilyen típusú bevételek lehetnek többek között a különböző díjak, amelyek az atomerómű építésénél sok pénzt jelentenének, az új hivatal pedig az éves bevételei negyedéből tartalékot is képezhetne, hogy a következő évben azt a működésre fordítsa. A felügyeleti díjakból, bírságokból és szolgáltatási díjakból befolyó pénznek csak a 30 százalékát kell befizetnie az államnak.

A törvény elfogadása amellett, hogy több év után rendezi az Országos Atomenergia Hivatalnál foglalkoztatottak anyagi helyzetét, lehetőséget biztosít arra, hogy kétharmados parlamenti döntéssel lehessen csak leváltani a hivatal elnökét, ezzel pedig a Fidesz a leendő új kormány mozgásterét is csökkenti. Így egy újabb olyan intézmény jön létre, ahol a Fidesz a hatalomból való távozása után is meg akarja tartani beleszólását az ország irányításába. Ez ellentmond mindennek, ami egy demokratikus államot jellemez. Ez a javaslat tehát nem más, mint a bukásra készülő Fidesz újabb kísérlete a hatalmas átmentésekre. Köszönöm, hogy meghallgattak.

(14.40)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Arató Gergely államtitkár úr, a DK vezérszónoka a következő. Tessék!

ARATÓ GERGELY, a DK képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Azt hiszem, hogy hasonlóképpen látom ezt a törvényjavaslatot, mint előttem szóló képviselőtársam, csak szeretném még egyértelműbben megfogalmazni azt, hogy mi ennek a javaslatnak a lényege.

Az ügy előzménye az, hogy minden különösebb előzmény vagy jelzés nélkül április végén lemondott posztjáról az Országos Atomenergia Hivatal főigazgatója, aki egyébként harminc éve volt a szervezetnél. Meg nem erősített hírek szerint talán nem is volt teljesen önkéntes ez a lemondás, és köze lehetett ahhoz is, hogy az OAH nem volt hajlandó a szabályok megkerülésével gyorsítani Paks II. engedélyezését.

Innen kezdve ez a törvényjavaslat nem szól másról, mint arról, hogy egy megbízható pártkatona kinevezésével garantálják azt, hogy a Paks II.-beruházás zöld utat kapjon, függetlenül attól, hogy egyébként a biztonsági feltételek megfelelőek-e. Tudjuk, hogy Putyin elnök magához hívatta a miniszterelnököt, atyai dorgálásban részesítette azért, mert nem halad jól ez a projekt. Ezek után rögtön vagy rövidesen megszületett ez az intézkedés.

Mi bizonyítja ezt a tényt? Először is az, hogy a hivatal új vezetőjének közigazgatási vezetői gyakorlat esetén semmilyen atomenergiával kapcsolatos hozzáértés nem szükséges. Az a helyzet, összesen annyit ír

elő, hogy a többiek esetében hároméves gyakorlat kell az atomenergiával kapcsolatban. Ez magyarul szólva azt jelenti, hogy az államtitkár urat vagy engem is ki lehetne nevezni az Atomenergia Hivatal elnökének, még azt sem kérdeznék meg tőlünk, hogy láttuk-e legalább a Csernobil című filmet, és tudjuk-e, hogy mit jelent a 3,6, ha valaki közigazgatási gyakorlatot szerzett, akkor mehet az Atomenergia Hivatal élére.

Elég nyilvánvaló, hogy egy személyre szabott jogalkotásról van szó. Szeretném hallani az államtitkár úrtól azt, hogy ki lesz a boldog kinevezett, akit ezek után, a törvény elfogadása után meg fognak nevezni, mert biztos, hogy ez egy lex valaki, csak az a kérdés, hogy mi a neve ennek a valakinek.

Talán világos, hogy ezek után a cél micsoda: nyilván majd kineveznek valakit, ez a bizonyos valaki pedig, akit már itt sokszor emlegettünk, az majd szépen, de biztosan garantálni fogja önöknek azt, hogy Paks II.-n azt építsenek, amit a megrendelő, azaz a Mészáros és Mészáros meg az egész cégbirodalom kér, meg amit az orosz feljebbvalóik önöknek előírnak. Itt lesz atomenergia vagy lesz atomerómű, ha kell, ha nem, ha biztonságos, ha nem, hiszen ez a kormányzati elvárás, ezt garantálják most.

Persze, természetesen vannak a törvényjavaslatnak támogatható, pozitív elemei is. Igen, valóban, javul az Atomenergia Hivatalban dolgozók bérezése, ez régóta aktuális lett volna. Láthattuk az egyetemeken is az imént, de másutt is így van, hogy ilyenkor mindig kerül egy kis méz is a madzagra, egy kis forrást biztosít a kormány, egy kicsit javítja a béreket, egyébként ugyanúgy, mint ezt tette az életpályamodellnél a pedagógusokkal, ahogy tette az életpályamodellnél a rendőrökkel, és még folytathatnám tovább, a köztisztviselői területekkel is, aztán majd elfeledkeznek róluk - egyszer kapnak. Ahelyett, hogy egy stabil, normális közszolgálati rendszert működtetnének, ahol például egy ilyen fontos hivatal esetében világos, garantált béremelési rendszer lenne, és világos lenne, hogy mihez kötődnek a fizetések, ehelyett folytatják az intézményre szabott béralkotásnak a gyakorlatát.

Talán azt is érdemes megemlíteni, hogy a fő indokuk most, elmondta itt az államtitkár úr, hogy a függetlenség az, amit itt biztosítani kell. Az a helyzet, hogy a nukleáris biztonsági egyezményvel kapcsolatos jelentésben önök tavalyig minden évben leírták, hogy a Magyar Atomenergia Hivatal szabályozása - nem amit most javasolnak, hanem az előző szabályozás - egyszerűen tökéletes, az teljes függetlenséget biztosít, pénzügyi és személyi szempontból. És jó, pont 2021-ben egy szép napon arra ébredtek, hogy egyébként évtizedek óta, még csak azt sem mondom, hogy csak a mostani kormány, hiszen egyébként korábban is mindig ez volt a magyar álláspont, évtizedek óta rosszat mondtunk a Nemzetközi Atomenergia Ügynökségnek, de most hirtelen rájöttünk, hogy ja, hát ezt mégsem úgy kell szabályozni. Azt kell mondanom, hogy nagyon csúnyán kilóg a lóláb.

De hogyha önöknek ennyire fontos a függetlenség meg a független intézmények működése, meg hivatkoznak most az európai értékekre meg az európai hivatalokra, van egy javaslatom, államtitkár úr: biztosítsák először az igazságszolgáltatás függetlenségét, a közmédia függetlenségét, az uniós jogállami normákat, és ha ez megvan, akkor ülünk le közösen, a parlamentnek mind a két oldala, és dolgozzunk ki egy egyébként nem személyre szabott, hanem valóban az Atomenergia Hivatal megfelelő függetlenségét biztosító javaslatot. *(Dr. Gurmai Zita tapsol.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Kétperces felszólalásra nem jelentkezett senki. Kíván-e még valaki szólni, tisztelt képviselők? *(Senki sem jelentkezik.)* Megállapítom, hogy nem.

Mínthogy további felszólalásra senki nem jelentkezett, az általános vitát lezárom. Megkérdezem az államtitkár urat, hogy kíván-e reflektálni. *(Jelzésre:)* Parancsoljon, öné a szó.

SCHANDA TAMÁS JÁNOS innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár: Nagyon szépen köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Köszönöm a támogató hozzászólásokat mind a kormánypárti padsorokból, mind egyébként a baloldali padsorokból is, hiszen ha jól füleltünk, akkor mindannyian hallhattuk, hogy még Arató képviselő úr is elismeri azt, hogy egy függetlenebb és autonómabb szervezet jön létre, Gurmai képviselő asszony pedig ezt sokszor elmondta, ahogy ezt Balczó képviselő úr is elmondta.

Én örülök annak, hogy alapvetően a szabályozás céljában nincs közöttünk vita. Azt is nyugodt szívvel megállapíthatjuk, hogy a politikai lózungokon túl valójában még önök is azt gondolják, hogy ez a törvényjavaslat egy helyes szabályozási irány, és valóban érdemes egyébként ezt a módosítást támogatni, és persze aktuálpolitikai okok miatt önök ezt nem teszik meg, de valójában önök is helyesnek tartják. Én ennek egyébként alapvetően örülök, hiszen valóban egy olyan ügyről van szó, amiben fontos, hogy minél nagyobb konszenzus legyen.

Engedjék meg, hogy felhívjam a figyelmet arra, hogy egyébként eddig is független volt a hivatal, de valóban kaptunk kritikákat a függetlenség kapcsán, és éppen ezért egy olyan szabályozást tettünk az Országgyűlés elé, vagy egy olyan szabályozást hoztunk az Országgyűlés elé, amelyik ezeket a függetlenségi garanciákat tovább erősíti. Ez az, amit önök is hangsúlyoztak a vitában.

Az is egy érdekes felvetés, hogy alapvetően kritika tárgyává teszik, hogy miért nem a kormány alá fog tartozni mostantól kezdve, miért az Országgyűlés alá fog tartozni. Bevallom őszintén, hogy kevés olyan ellenzéki politikust látott szerintem a világtörténelem, amelyik több hatáskört kíván egyébként a kormánynak... *(Arató Gergely: Jövőre nem leszünk ellenzékiek, ezért van talán!)* Dehogynem, képviselő

úr! Jövőre ugyanúgy ott fog ülni, ahol eddig ült, ha egyáltalán. *(Arató Gergely: Majd meglátjuk!)*

Tehát az a helyzet, hogy kevés az ilyen ellenzéki politikus, aki azt követeli széles táblákon és parlamenti felszólalásokban, hogy több hatáskört a kormánynak és kevesebbet az Országgyűlésnek, miközben egyébként ez a törvényjavaslat pontosan azt teremt meg, hogy az Országgyűlés felügyelete alá tartozik majd, nem pedig a kormány alá, míg jelenleg egyébként a kormány alá tartozik a hatóság.

Tisztelt Országgyűlés! Engedjék meg, hogy felhívjam a figyelmüket arra a tévedésre is, hogy jelenleg is a miniszterelnök nevezi ki a hivatalnak a vezetőjét az innovációs miniszternek a javaslatára *(Arató Gergely: Meg le is válthatja!)*, tehát ilyen típusú módosulás egyébként nincsen.

Ezzel szemben viszont Gurmai képviselő asszonynak volt egy felvetése, amire, én azt gondolom, hogy érdemes reagálni. A képviselő asszonynak nagyon gyakran nagyon izgalmas felvetései vannak, és örülök, hogy megint tudunk egyről vitatkozni. Azt mondta a képviselő asszony, hogy a következő kormány mozgásterét csökkenti egy ilyen hivatalnak a föllállítása. De, tisztelt képviselő asszony, az a helyzet, hogy minden kormány mozgásterét csökkenti egy ilyen hivatalnak a föllállítása, a jelenlegiét is, a következőét is meg az azt követőét, hiszen pontosan az a célja ennek, hogy ez egy független és autonóm szervezet legyen. Tehát a képviselő asszony egyébként jól ragadta meg a szabályozásnak a célját, mert valóban azt szeretnénk, ha nem politikai utasításokat hajtana végre egyébként egy hivatal, ennek még a gyanúja se merülhetne föl.

(14.50)

Most sem azt hajt egyébként végre a mi kormányzásunk alatt, de hogy egyébként ez a későbbiek során se fordulhasson soha elő, ezért aztán egy ilyen szabályozás stabilabb és biztonságosabb működést tesz lehetővé. Éppen ezért én nem értem igazából ezt az érvet.

Szintén képviselő asszony felvetése volt, bár több képviselő úr is előhozta a bérezés kérdését, de képviselő asszony nagyon szemléletesen beszélt erről a fontos kérdéstről, bár bevallom őszintén, hogy nem teljesen értettem, hogy amellet érvel, hogy még több fizetést adjunk a hatóságnál dolgozóknak, vagy hogy kevesebbet adjunk. Nem volt teljesen tiszta, hogy képviselő asszony mi mellett érvel, mert egyfelől azt mondta, hogy milyen problémás létszám- és bérezési helyzetek alakultak ki, és ezt róta fel egyébként a kormánynak, hogy nem fizették meg eléggé a munkatársakat, majd béremelésről van szó, akkor pedig az a baj velünk, hogy béremelést teszünk lehetővé. Értem, hogy én nem tudok megfelelő színű nyakkendőt felvenni, van rajtam sapka, nincs rajtam sapka, semmiképpen nem tudok olyan törvényjavaslatot hozni, ami a baloldal számára elfogadható, de ha legalább eldöntenék, hogy egy vitában melyik irányba érvelnek, az sokat segítené.

Arról tudom egyébként képviselő asszonyt tájékoztatni, hogy 2015-ben plusz 76 fővel, még ugyanabban az évben plusz 10 fővel, '17-ben plusz 40 fővel növeltük meg egyébként a hivatal létszámát a nemzeti polgári kormányzás időszakában, ami jól mutatja az elkötelezettségünket, és az ehhez kapcsolódó finanszírozási forrásokat is odaadtuk.

De valóban arról van szó, hogy ez mégiscsak egy speciális terület. Egy olyan speciális terület, ahol ráadásul Magyarországon is, de egyébként Európában számtalan helyen zajlanak olyan beruházások, ahol a speciális tudással rendelkező szakemberekre szükség van a piacon. Nincs más lehetőség és nincs más megoldás, mint hogy ha a legjobbakat akarjuk foglalkoztatni, akkor versenyképes béreket adunk. A képviselő asszonynak arra a kritikájára, hogy ne adjunk az ebben a hivatalban dolgozók számára ilyen jelentős fizetések, én arra azt tudom mondani, hogy képviselő asszony ezzel a felszólalásával vagy ezzel a javaslatával a nukleáris biztonságot kockáztatja. Hiszen ha nem megfelelő szakemberek dolgoznak ott, akkor az mindannyiunk számára hátrányos lehet. Tehát én azt gondolom, hogy a törvényjavaslat egyik legfontosabb eleme, hogy lehetővé teszi, hogy valóban a piaci béreknek megfelelő bérezést tegyünk lehetővé ennél a hivatalnál.

Szeretném azt is jelezni a társadalmi egyeztetés kapcsán, hogy áprilisban vagy májusban nyújtottuk be ezt a törvényjavaslatot, tehát azóta az Országgyűlés honlapján elérhető volt, és minden kritikai észrevételt természetesen fogadunk. Az Európai Bizottsággal is egyeztettük, hiszen előzetes notifikációs eljárásra került sor.

Arra is, engedje meg képviselő asszony, hogy felhívjam a figyelmét, hogy ugyanúgy kilenc évet határoztunk meg, ahogyan az Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatalnál, és szintén a bérezésben is ugyanazok a szabályok érvényesülnek.

Arató képviselő úr, bár már nincs itt, ezért számára nehezebb válaszolnom, de talán a parlamenti jegyzőkönyv kedvéért mégiscsak elmondom, hogy annak örültem, hogy még képviselő úr is elismerte, hogy függetlenebb lesz a hivatal. A személyi kérdésekről pedig, azt gondolom, hogy egyrészt jelenleg még, mivel el sem fogadta az Országgyűlés a törvényjavaslatot, ezért messze nem időszerű beszélni. A személyre szabott jogalkotás, az pedig a baloldal sajátja volt. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy a módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Mai napirendi pontjaink tárgyalásának végére értünk. Most **napirend utáni felszólalás** következik.

Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Tuzson Bence képviselő úr, a Fidesz képviselője: „Közútfejlesztés Veresegyház környékén” címmel. Képviselő

úr, megvárjuk, amíg... Igen, ennek okát leplezzük le! Ugye, az a helyzet, hogy most ismét az alsóházi, a képviselőházi teremben ülünk, és a kollégák annyira szépen összefogták a mikrofont a madzaggal, hogy időbe telik, amíg ezt kibogozza a felszólalni kívánó képviselő. Mindezt a közvélemény tájékoztatására mondtam el, így megadom a szót, és mondja el a felszólalását. Parancsoljon!

TUZSON BENCE (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Valóban, a technikai problémán most már túl vagyunk.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Egy választókerületemet érintő nagyon fontos kérdéstről szeretnék beszélni. Ez a választókerület az ország egyik leggyorsabban fejlődő választókerülete: Dunakeszi, Fót, Göd, Csomád, Csömör, Erdőkertes és Veresegyház egy olyan térség, amelyik valóban a leggyorsabban fejlődik, és ez nem vagy nem csak a népességszámot jelenti, hiszen a népessége is igen-igen gyarapodott. Most már bőven 120 ezer fő fölött van a népesség, de emellett nagyon komoly fejlesztések is megvalósultak az utóbbi időszakban.

Dicséri ez az ott élő embereket, az ott élő városvezetést és a magyar kormányt, hiszen ezek a fejlesztések az összefogás eredményei. Ennek keretében választókerületünkben akár az oktatás területén is komoly fejlesztések valósultak meg. Ilyen például, hogy Dunakeszin is új általános iskola létesült, Gödön is a Németh László Általános Iskolát felújítottuk, kibővítettük, és ennek megfelelően még egy új iskola is fog ott létesülni, Veresegyházon is például egy új gimnázium létesült. Megépült vagy folyamatosan épül a református iskola is, egyre inkább terebélyesedik, lassan annak az építkezésnek is a végére érünk. Ott még előttünk áll egy épületszárny építése. Csömörön is megújult például az iskola, de az oktatásfejlesztésen túl egyéb oktatási létesítmények fejlesztése is megvalósult, tehát például bölcsődéket hoztunk létre, óvodákat hoztunk létre, és emellett még természetesen más területen is, például az egészségügy területén is komoly változások voltak. Hogy a legutóbbi fejlesztést említsem, Dunakeszin a szakorvosi rendelő újulhatott meg, bővíthetett ki, immár nagyon sok ellátás elérhető ott.

Természetesen ennek a munkának soha nem lehet vége. Az egyik legfontosabb kérdés a területen a közlekedésfejlesztés kérdése, hiszen az ott élő emberek nagyon sokan Budapestre járnak be dolgozni, és amellett, hogy Budapesten végzik a munkájukat, sokan a gyerekeiket is Budapestre hordják be, így rendkívül fontos számukra a jó közlekedés, a főváros jó elérhetősége. Egyrészt a tömegközlekedés fejlesztésével, hiszen mind a 70-es, mind a 71-es vasútvonalnak a fejlesztése - ezek a különböző nyomvonalon menő váci vasútvonalak - zajlik, illetve zajlani fog. Öröm számunkra, hogy a 71-es vasútvonalnak a tervezése is folyamatban van, hiszen ott is egyre fejlettebb lesz a vasút, gyorsabb lesz a közlekedés, mintegy negyedórát fognak tudni nyerni a beutazók, ha valaki Fótról vagy arról a környékről szeretne bejutni a fővárosba.

Emellett meg kell említenünk, hogy az utóbbi időben emeletes motorvonatok is közlekednek már a 70-es vasútvonalon. Ez azt jelenti, hogy jóval nagyobb kapacitás mellett, tehát jóval több ember kényelmesen el tud férni a vasúton. Ezek a fejlesztések mind azt szolgálják, hogy az emberek könnyebben elérjék a fővárost.

De természetesen a közútfejlesztésre is gondolni kell, és valóban zajlanak folyamatosan a közútfejlesztések. A 2-es út fejlesztése is megtörtént, most már kétszer két sávon lehet az M2-esen közlekedni. Nagy segítség ez a választókerületemben élőknek, de ezt a fejlesztést nem szabad abbahagynunk, tovább kell haladnunk, hiszen az autósokra is oda kell figyelni. Az autósokat partnernek kell tekinteni, sokan a közlekedési lehetőségeiket autóval elégítik ki, és nem ellenséggént kell tekinteni az autósokra. Nem dugókat kell számukra létrehozni, nem dugódíjat kell bevezetni, hanem segíteni kell az ő közlekedésüket is. Ennek megfelelően kezdődött el az utóbbi időszakban egy alapos előkészítés után az M3-ast az M2-essel összekötő útvonal előkészítése, és a tervezési munkák is megkezdődhetnek.

(15.00)

Nagy öröm ez számunkra, hiszen ennek egy része, a 2-es és M2-es közötti átkötő út már korábban megvalósulhatott, az M2-esen több csomópont is létrejött, illetve kivitelezés alatt van, ami segíti a dunakesziek, a gödi, sőt a főtí emberek életét is, hiszen abban az esetben, ha valahol egy új csomópont létesül, akkor a másik csomóponton is kisebb lesz a terhelés. De mindenekelőtt az a fontos számunkra, és ez különösen a veresegyházi, a csomádi, az erdőkeresi és a főtí emberek számára fontos, hogy az M2-est az M3-assal összekötő út is létrejöhessen.

Ezért kérdezem most államtitkár urat, aki jelen van a teremben, hogy hogy áll ennek az útnak a fejlesztése, tudna-e nekünk erről tájékoztatást adni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Ez napirend utáni felszólalás, amire természetesen a kormánynak jogában áll reflektálni. Schanda államtitkár úr ezt megteszi most. Tessék!

SCHANDA TAMÁS JÁNOS innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Valóban igyekszem reagálni. A kormány kiemelt feladatának tartja a közlekedési hálózatok folyamatos bővítését és fejlesztését. Mindenki jól tudja, hogy stratégiai célunk a megyei jogú városok bekötése a gyorsforgalmi úthálózatba, az autópályák és autóutak elvezetése az országhatárokig és a technológiai és ipari központok elérhetőségének javítása. Az is kiemelt célunk, hogy az ország bármely településéről 30 percen belül elérhető legyen egy négy-sávós útszakasz, valamint, hogy a helyi életminőség

javítása érdekében megépüljenek a települések belterületét elkerülő és tehermentesítő utak. Ez egyébként nagy feladat, ugyanis a baloldal katasztrofális kormányzása alatt nem törődött a magyar közúthálózat fejlesztésével sem. Az elmúlt évtizedben elvégzett közútfejlesztésekkel a 2010-ben még 1300 kilométer alatti gyorsforgalmi úthálózat összes hossza mára megközelíti az 1700 kilométert, a jelenleg zajló és előkészületben lévő további beruházásokkal pedig jócskán meghaladja majd a 2000 kilométert is.

Az útprogram keretében 3600 milliárd forintos keretösszeget biztosítunk a közúti közlekedési tervekhez. Mindennek a nagyobbik részét egyébként tisztán hazai költségvetési forrásból. Ezúton is köszönjük a magyar emberek munkáját. A kormány összesen 82 milliárd forintot biztosít újabb gyorsforgalmi, főúti, települési elkerülő, csomóponti és hídfejlesztések előkészítésére. Az előkészítésekkel további 3000 milliárd forintnyi közútfejlesztés alapjait tesszük le. Összesen mintegy 1200 kilométer új és fejlesztett közútszakasz, ezen belül mintegy 560 kilométer négy-sávós út készülhet el.

A tervezett fejlesztések jelenleg még nehézkesen, időigényesen megközelíthető országrészek biztonságos, gyors és kényelmes elérhetőségét is lehetővé teszik mindannyiunk számára. A közúti fejlesztésekkel érintett térségek elérhetősége javul, csökkennek az utazási idők, emelkedik a közúti közlekedés szolgáltatási színvonala és nő a közlekedésbiztonság is. Az új építésű gyorsforgalmi utak és az elkerülő utak megépítésével a tranzitforgalom kevésbé terheli a települési utakat, elősegítve az élhetőbb és egészségesebb települések kialakulását. 2025-re minden megyei jogú városba és 11 határállomásig gyorsforgalmi utakon autózhatunk, buszozhatunk majd. 2025-re a hazai települések háromnegyedére és 10-ből 9 magyar emberre lesz az igaz, hogy 30 percen belül elérhető számára egy négy-sávós útszakasz.

Képviselő úr Göd, Dunakeszi, Fót, Veresegyház térségében élő családok és vállalkozások érdekében végzett munkájának és hathatós segítségének köszönhetően kormányzati döntés született a 301-es számú főút M3-as autópálya és az M2-es gyorsforgalmi közötti szakasz megvalósítására vonatkozó tanulmányterv és környezeti hatásvizsgálati dokumentáció elkészítésének finanszírozásáról. A projekt keretében az M3-as autópálya gödöllői csomópontja és az M2-es autópálya Dunakeszi-észak csomópontok között kétszer egy-sávós, távlatban pedig kétszer két sávval rendelkező főúti szakasz előkészítése valósul meg.

Az M3-as csomópont fejlesztésekor a 2101-es jelű útig már elkészült egy új szakasz Mogyoród elkerülésével, az útszakasz folytatása pedig szintén a tervezési feladat részét képezi. Az új főút Fót, Mogyoród, Szada és Veresegyház települések elkerülését is biztosítja körülbelül 18 kilométer hosszú szakaszon. A fejlesztés eredményeképp a térségben található települések mentesülnek az átmenő forgalom alól, továbbá a városi levegő- és zajszennyezés mérséklésével, a közlekedésbiztonsági kockázatok csökkentésével javul az

életminőség. A tervezői szerződést megkötötték, a környezetvédelmi engedély megszerzése a jelenlegi ütemterv szerint '23. I. negyedévében várható. Köszönöm a megisztelő figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! A napirend utáni felszólalások végére értünk.

Tájékoztatatom önöket, hogy az őszi ülészak következő ülésére várhatóan 2021. szeptember 27-én kerül sor. Megköszönöm a munkájukat, az **ülést bezárom**. További jó napot kívánok mindenkinek!

(Az ülés 15 óra 05 perckor ért véget.)

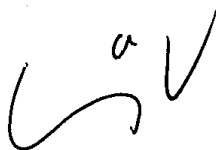
Földi László s. k.
jegyző

Gelencsér Attila s. k.
jegyző

Hiszékeny Dezső s. k.
jegyző

Szabó Sándor s. k.
jegyző

A kiadvány hitelélül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv

Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés Hivatala főigazgatója

Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,

Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda

Budapest, V. Kossuth tér 1-3.

Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4

Telefon: 441-4222

Telefax: 441-4599

MINDEN JOG FENNTARTVA!

ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)

ISSN: 2064-8367 (Online)